

**ΟΙ ΑΝΤΙΑΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ.
Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΑΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΡΑΣΜΕΙΟΥ
ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**

του Ιωάννη Δ. Σωτηρόπουλου

**Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία που υποβάλλεται
στο καθηγητικό σώμα για τη μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων
απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Μεταπτυχιακού Προγράμματος
«Οργάνωση και Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων» του
Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης του Παν/μίου Πελοποννήσου στην κατεύθυνση
«Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών & Επιχειρήσεων»**

Σπάρτη

2016

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό σώμα:

1ος Επιβλέπων: (Μουντάκης Κωνσταντίνος, Καθηγητής)

2ος Επιβλέπων: (Κωνσταντινάκος Παντελής, Αναπ. Καθηγητής)

3ος Επιβλέπων: (Κυπραίος Γεώργιος, Αναπ. Καθηγητής)

Υπεύθυνη Δήλωση

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 14 της παραγράφου 2 (Διαγραφές Μεταπτυχιακών Φοιτητών) του Κανονισμού Λειτουργίας Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών, δηλώνω υπεύθυνα ότι για τη συγγραφή της Μεταπτυχιακής Διπλωματικής μου Εργασίας(ΜΔΕ) δεν χρησιμοποίησα ολόκληρο ή μέρος έργου άλλου δημιουργού ή τις ιδέες και αντιλήψεις άλλου δημιουργού χωρίς να γίνεται αναφορά στην πηγή προέλευσης (βιβλίο, άρθρο από εφημερίδα ή περιοδικό, ιστοσελίδα κλπ.).

Ημερομηνία: 11/09/2016

Ο Δηλών

(Υπογραφή)

Copyright © Ιωάννης Σωτηρόπουλος, 2016.

Με επιφύλαξη κάθε δικαιώματος. All rights reserved.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας, εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα. Οι απόψεις και τα συμπεράσματα που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο εκφράζουν τον συγγραφέα και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι αντιπροσωπεύουν τις επίσημες θέσεις του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ιωάννης Σωτηρόπουλος: Οι αντιλήψεις των γονέων για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Φυσικής Αγωγής στο Δημοτικό. Η περιπτωσιακή μελέτη του Δημοτικού σχολείου της Ερασμείου Ελληνογερμανικής Σχολής.

(Με την επίβλεψη του κ. Κωνσταντίνου Μουντάκη, Καθηγητή)

Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να καταγράψει τις αντιλήψεις των γονέων για το πώς εννοούν την παροχή αποτελεσματικής Φυσικής Αγωγής στο Δημοτικό. Να αποτυπωθούν οι απόψεις τους και να κατανοηθούν οι προτεραιότητες τους σχετικά με τη Φυσική Αγωγή. Αρχικά, έγινε ανασκόπηση της βιβλιογραφίας για τη σχολική Φ.Α. τόσο σε διεθνές όσο κυρίως σε εγχώριο επίπεδο, καταγραφή σημαντικών παραγόντων στην αποτελεσματικότητα του μαθήματος και ανάλυση του ρόλου των γονέων. Το δείγμα αποτέλεσαν οι γονείς της τρίτης και τέταρτης τάξης του ιδιωτικού σχολείου της “Ερασμείου Ελληνογερμανικής Σχολής” με τη μορφή συμπλήρωσης δομημένου ερωτηματολογίου το οποίο αποτελούνταν από κλειστού τύπου ερωτήσεις και μία ανοικτού τύπου. Τα αποτελέσματα κατέγραψαν ότι οι απόψεις των γονέων συγκλίνουν σε πολύ μεγάλο βαθμό με εκείνες των εκπαιδευτικών και μαθητών που αποδίδει η διεθνής βιβλιογραφία. Η ασφάλεια και η επικοινωνιακή ικανότητα του εκπαιδευτικού συγκέντρωσαν το μεγαλύτερο ποσοστό (98,2%) ως παράγοντες αποτελεσματικότητας της Φ.Α. Αντίθετα, πάνω από τους μισούς (52,4%) δεν πιστεύουν ότι η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων αποτελεί σημαντικό παράγοντα. Το υψηλό μορφωτικό επίπεδο των γονέων επιζητά συνεχή εξέλιξη και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ($p=0,005$) ενώ οι γονείς θεωρούν ότι η οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων εκτός σχολικού ωραρίου από το σχολείο είναι πιο σημαντικές από τις διακρίσεις του σχολείου σε αθλητικό επίπεδο ($p=0,000$). Επίσης φαίνεται ότι οι γονείς των κοριτσιών και των δύο φύλων πιστεύουν περισσότερο στην αξία της ίσης συμμετοχής των παιδιών στο σχολείο ($p=0,001$) από τους γονείς των αγοριών. Τέλος, οι γονείς σε μεγάλο ποσοστό (85,3%) ομολογούν ότι η ποιότητα της Φ.Α. στο συγκεκριμένο σχολείο αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την γνώμη που έχουν για το σχολείο.

Λέξεις κλειδιά: *Αποτελεσματική διδασκαλία, σχολική Φυσική Αγωγή, γονείς*

ABSTRACT

Ioannis Sotiropoulos: Parents ' perceptions about improving the effectiveness of physical education in primary school. The case study of primary school of Erasmeiou Greek German School.

(With the supervision of Mr. Konstantinos Mountakis Professor)

The aim of this study was to capture the perceptions of parents about how they perceive the provision of effective physical education in elementary school. To reflect their views and understand their priorities about physical education. Initially, literature review was conducted for school P.E. both at international and mainly at a domestic level, recording significant factors in the effectiveness of the course and analysis of the role of parents. The sample of this study was consisted of parents of third and fourth grade of private school of ‘‘Erasmeios Greek German School’’ in the form of structured questionnaire completion which was consisted of closed-end questions and one open-ended. The results recorded that the views of parents coincide significantly with those of teachers and pupils as the international literature shows. Safety and communication skills of the teacher are the highest percentage (98.2%) as factors of effectiveness of P.E. In contrast, over half (52.4%) of the parents don't believe that maximizing sports performance is a major factor. Parents with high educational level are seeking continuous improvement and training of teachers ($p = 0.005$) while parents believe the schools' organization of sports activities outside school hours is more important than high performance in school sports level ($p = 0,000$). Also it seems that girls' parents believe more in the value of the equal participation of children in school ($p = 0.001$) than parents of boys. Finally, parents in large percentage (85.3%) admit that the quality of the P.E. in this particular school is an important factor in their evaluation at the school.

Key words: Effective teaching, school Physical Education, parents

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου και ιδιαίτερα την σύζυγό μου, Μαρία, για την αμέριστη υποστήριξη που μου παρείχε καθ' όλη την διάρκεια των μεταπτυχιακών σπουδών.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Κωνσταντίνο Μουντάκη για τη συνεχή και άμεση καθοδήγησή του στη συγγραφή αυτής της εργασίας.

Ευχαριστώ, επίσης, και τα άλλα δύο μέλη της τριμελούς επιτροπής, τους αναπληρωτές Καθηγητές, κ. Κωνσταντινάκο Παντελή και τον κ. Κυπραίο Γεώργιο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	v
ABSTRACT.....	vi
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	vii
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	vii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ.....	ix
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.....	x
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ.....	xii
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι-ΕΙΣΑΓΩΓΗ	
Γενικά.....	1
1.1 Σκοπός Έρευνας.....	3
1.2 Στόχοι Έρευνας.....	3
1.3 Ερευνητικές Υποθέσεις.....	3
1.4 Σημασία Έρευνας.....	3
1.5 Προϋποθέσεις και Περιορισμοί.....	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ	
ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ	
2.1 Εισαγωγή.....	5
2.1.1 Η σχολική Φ.Α.....	5
2.1.2 Αποτελεσματικότητα της σχολικής Φ.Α.....	5
2.2 Ιστορική Αναδρομή.....	6
2.3 Αναλυτικά Προγράμματα.....	8
2.3.1 Περιεχόμενο.....	9
2.3.2 Διαθεματικότητα.....	11
2.3.3 Προβλήματα.....	12
2.4 Φυσική Αγωγή στην Ελλάδα- Διάρθρωση.....	13
2.5 Σκοπός και Στόχοι Φυσικής Αγωγής.....	15
2.6 Η Σχολική Φυσική Αγωγή διεθνώς.....	17
2.7 Ιδιαιτερότητες των νέων στη Φυσική Αγωγή.....	21
2.8 Παράγοντες που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα της σχολικής Φυσικής... 23	
2.8.1 Σχεδιασμός και προετοιμασία μαθήματος.....	25
2.8.2 Διαχείριση τάξης- Πειθαρχία.....	25
2.8.3 Υλικοτεχνική υποδομή και αθλητικός εξοπλισμός.....	26
2.8.4 Μαθησιακό περιβάλλον.....	26
2.8.5 Ο ακαδημαϊκός χρόνος μάθησης.....	28
2.8.6 Η ανατροφοδότηση.....	28
2.8.7 Επιμόρφωση εκπαιδευτικών.....	29
2.8.8 Αξιολόγηση μαθητών.....	30
2.8.9 Προσαρμοστικότητα και ευελιξία του μαθήματος.....	31
2.8.10 Ασφάλεια.....	32

2.9 Προβλήματα στην αποτελεσματικότητα της Φυσικής Αγωγής.....	32
2.10 Ο ρόλος των γονέων στην αποτελεσματικότητα της Φυσικής Αγωγής	33
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ	
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	
3.1 Δείγμα	36
3.2 Μέσα συλλογής δεδομένων	36
3.3 Διαδικασία συλλογής δεδομένων	37
3.4 Σχεδιασμός Έρευνας.....	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV	
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	
4.1 Αποτελέσματα των δημογραφικών στοιχείων και των ερωτήσεων του	41
Ερωτηματολογίου	41
4.1.1 Παρουσίαση των δημογραφικών χαρακτηριστικών του δείγματος (Μέρος	
Πρώτο του Ερωτηματολογίου)	41
4.1.2 Περιγραφικά στοιχεία για τις ερωτήσεις της αξιολόγησης του μαθήματος της	
Φυσικής Αγωγής (Μέρος Δεύτερο του Ερωτηματολογίου)	42
4.1.3 Χρήση Στατιστικών Τεστ	47
4.2 Ανάλυση αποτελεσμάτων	48
4.2.1 Ανάλυση της στατιστικής σημαντικότητας των δημογραφικών χαρακτηριστικών	
με συγκεκριμένες ερωτήσεις αξιολόγησης του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής	48
4.2.2 Ανάλυση της στατιστικής σημαντικότητας ορισμένων ερωτήσεων αξιολόγησης	
της Φ.Α. μεταξύ τους	57
ΚΕΦΑΛΑΙΟ V	
ΣΥΖΗΤΗΣΗ	
5.1 Ανάλυση 1 ^{ης} Ερευνητικής Υπόθεσης	70
5.2 Ανάλυση 2 ^{ης} Ερευνητικής Υπόθεσης	73
5.3 Ανάλυση 3 ^{ης} Ερευνητικής Υπόθεσης	74
5.4 Περιγραφική Ανάλυση της Ανοικτής Ερώτησης.....	75
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI	
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	
6.1 Προτάσεις	78
6.2 Προτάσεις για μελλοντική έρευνα	79
Βιβλιογραφία	80
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.....	91
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2.....	97
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3.....	99
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4.....	100

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1:.....	11
Πίνακας 2:.....	18
Πίνακας 3:.....	40
Πίνακας 4:.....	42
Πίνακας 5:.....	43
Πίνακας 6:.....	44
Πίνακας 7:.....	45
Πίνακας 8:.....	46
Πίνακας 9:.....	47
Πίνακας 10:.....	48
Πίνακας 11:.....	49
Πίνακας 12:.....	49
Πίνακας 13:.....	50
Πίνακας 14:.....	50
Πίνακας 15:.....	51
Πίνακας 16:.....	51
Πίνακας 17:.....	52
Πίνακας 18:.....	52
Πίνακας 19:.....	53
Πίνακας 20:.....	53
Πίνακας 21:.....	54
Πίνακας 22:.....	54
Πίνακας 23:.....	55
Πίνακας 24:.....	55
Πίνακας 25:.....	56
Πίνακας 26:.....	56
Πίνακας 27:.....	57
Πίνακας 28:.....	57
Πίνακας 29:.....	58
Πίνακας 30:.....	58
Πίνακας 31:.....	59
Πίνακας 32:.....	59
Πίνακας 33:.....	60
Πίνακας 34:.....	60
Πίνακας 35:.....	61
Πίνακας 36:.....	61
Πίνακας 37:.....	62
Πίνακας 38:.....	62
Πίνακας 39:.....	63
Πίνακας 40:.....	63
Πίνακας 41:.....	64
Πίνακας 42:.....	64
Πίνακας 43:.....	65
Πίνακας 44:.....	65
Πίνακας 45:.....	66
Πίνακας 46:.....	66
Πίνακας 47:.....	67
Πίνακας 48:.....	67
Πίνακας 49:.....	68
Πίνακας 50:.....	68
Πίνακας 51:.....	69
Πίνακας 52:.....	69

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1:	13
Σχήμα 2:	24
Σχήμα 3:	100
Σχήμα 4:	100
Σχήμα 7:	102
Σχήμα 8:	102
Σχήμα 9:	103
Σχήμα 10:	103
Σχήμα 12:	104
Σχήμα 14:	105
Σχήμα 15:	106
Σχήμα 16:	106
Σχήμα 17:	107
Σχήμα 18:	107
Σχήμα 19:	108
Σχήμα 20:	108
Σχήμα 21:	109
Σχήμα 22:	109

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

Φυσική αγωγή	Φ.Α.
Προεδρικό Διάταγμα	Π.Δ.
Εθνική Ακαδημίας Σωματικής Αγωγής.....	Ε.Α.Σ.Α.
Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών	Α.Π.Σ.
Τμήματα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού	Τ.Ε.Φ.Α.Α.
Γραφείο Φυσικής Αγωγής.....	Γ.Φ.Α.
Σχολείων Δοκιμαστικής Εφαρμογής Νέων Προγραμμάτων.....	Σ.Δ.Ε.Ν.Π.
Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Πρόγραμμα Σπουδών	Δ.Ε.Π.Π.Σ.
Άτομα με ειδικές Ανάγκες	ΑμεΑ.
Οργανωτικές Επιτροπές Σχολικών Αγώνων.....	Ο.Ε.Σ.Α.
Κεντρικής Οργανωτικής Επιτροπής Σχολικών Αγώνων.....	Κ.Ο.Ε.Σ.Α.
Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.....	ΥΠ.Ε.Π.Θ.
Παιδαγωγικό Ινστιτούτο	Π.Ι.
Τμήματα Αθλητικής Διευκόλυνσης	Τ.Α.Δ.
Ειδικά Τμήματα Αθλητικής Διευκόλυνσης	Ε.Τ.Α.Δ.
Φύλλο Εφημερίδος Κυβερνήσεως.....	Φ.Ε.Κ.
Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση & Δια Βίου Μάθηση»..	Ε.Π.Ε.Δ.Β.Μ.
Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων.....	Π.Ο.Ε.Δ
Καθηγητής Φυσικής Αγωγής.....	Κ.Φ.Α.
Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών.....	Ο.ΕΠ.ΕΚ.
Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα	Π.Ε.Κ.
Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο	Ε.Α.Π.
Ανώτατα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα	Α.Τ.Ε.Ι.
Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής Τεχνικής Εκπαίδευσης.....	Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Γενικά

Η Φυσική αγωγή στο σχολείο αποτελεί το μέσο εκείνο για την ανάπτυξη του επιπέδου σωματικής δραστηριοποίησης των νέων (Lyu & Gill, 2011). Ο σημαντικός ρόλος της αναγνωρίζεται μέσα από τη βελτίωση που επιτυγχάνει στη συμπεριφορά, την υγεία και την ανάπτυξη των κοινωνικών δεξιοτήτων των παιδιών (Quick, Bremner & Dalziel, 2005). Είναι εκείνος ο κλάδος που φροντίζει για την ισορροπημένη καλλιέργεια τόσο της σωματικής όσο και της ψυχο-πνευματικής ανάπτυξης των νέων με προσανατολισμό την ένταξή τους στην κοινωνία (Αγγελή, 2013).

Αποτελεί σημαντικό στοιχείο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και σημείο-κλειδί για την κινητική, συναισθηματική και γνωστική ανάπτυξη ενός ατόμου (Colella & Morano, 2010). Η χρόνια συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες διαπιστώθηκε ότι επιδρά ευεργετικά στις διανοητικές λειτουργίες των παιδιών. Στοιχεία όπως στρατηγική, αναπτυγμένη μνήμη και επιμονή που αποκτά ένα παιδί μέσα από τη δραστηριοποίησή του στον αθλητισμό γίνονται "κληρονομιά" του, κάτι που μπορεί να το βοηθήσει να επιτύχει σε ευρύτερο πλαίσιο (Tomporowski, Lambourne & Okumura, 2011). Αυτό επιβεβαιώνεται, άλλωστε, και από τη θετική συσχέτιση της συμμετοχής των νέων στα σχολικά προγράμματα φυσικής αγωγής με καλύτερες επιδόσεις στα μαθήματα (Darling, Caldwell, & Smith, 2005).

Η συμμετοχή σε οργανωμένες σχολικές αθλητικές δραστηριότητες αυξάνει την πιθανότητα μετεξέλιξης των παιδιών σε δραστήριους ενήλικες καθώς η σχολική φυσική αγωγή είναι το μάθημα μέσα από το οποίο θα διαμορφώσουν αθλητική συνείδηση και κουλτούρα μελλοντικά. (Rink & Hall, 2008). Επίσης, παρά την ανομοιογένεια των μελετών όσον αφορά το δείγμα, το είδος των παρεμβάσεων και μετρήσεων, η άσκηση έχει αποδειχθεί ότι μειώνει τη μέση κατάθλιψη και τα επίπεδα άγχους στα παιδιά και τους νέους (Larun, Nordheim, Ekeland, Hagen & Heian, 2006).

Η αξία και ο ρόλος της άσκησης λαμβάνει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις αν παρατηρήσει κανείς το επίπεδο και την πορεία της σωματικής ανάπτυξης των παιδιών στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Περίπου το 1/3 των ελληνόπουλων είναι είτε υπέρβαρα είτε παχύσαρκα με αυξανόμενες τάσεις (Papadimitriou, Kounadi, Konstantinidou, Xerapadaki, & Nicolaidou, 2006). Τα παιδιά κινούνται ολοένα και

λιγότερο, και σε αυτό έχουν συμβάλλει πολλοί παράγοντες όπως η έλλειψη αθλητικών χώρων, η ελλιπής ενθάρρυνση των ενηλίκων, η χρήση των μέσων μεταφοράς για όλες τις μετακινήσεις και η ανάδειξη της τηλεόρασης ως υποκατάστατο αναψυχής (Hardman, 2008a). Η αυξητική τάση για καθιστική ζωή έρχεται να συνδυαστεί με την μείωση των επιπέδων των κινητικών ικανοτήτων και δεξιοτήτων των παιδιών (Colella & Morano, 2010). Από την άλλη, η πορεία της σχολικής Φ.Α. φανερώνει ανησυχητικές ενδείξεις. Σε μια έρευνα που πραγματοποιήθηκε φάνηκε ότι ελαττώνεται σταδιακά η συμμετοχή των νέων στις σχολικές ομάδες με την πάροδο του χρόνου, καθώς στο Δημοτικό μόνο το 51% των αγοριών και το 43% των κοριτσιών, στο Γυμνάσιο το 38% και 20% και στο Λύκειο το 19% και 3% αντίστοιχα, αποτελούν πλέον μέλη τους. Αποτέλεσμα αυτού είναι να θεωρείται πλέον εξασθενημένη η συμβολή του σχολικού αθλητισμού στην δραστηριοποίηση των παιδιών (Τσουλάρας, Αυγερινός, & Καμπάς, 2011). Συνεπώς, η μειωμένη κινητικότητα και συμμετοχή στον σχολικό αθλητισμό σε συνδυασμό με την αυξανόμενη παχυσαρκία των παιδιών καθιστά αναγκαία την παροχή πιο αποτελεσματικής φυσικής αγωγής στο σχολείο (Hetland & Strand, 2010).

Στο παγκόσμιο συνέδριο το 1999 του Βερολίνου, αποφασίστηκε να ληφθούν πολλαπλές δράσεις και πρωτοβουλίες για τη Φ.Α. στο σχολείο ώστε να αντιμετωπιστούν τα αυξημένα επίπεδα παχυσαρκίας στα παιδιά και τους νέους που συνοδεύονται από κουλτούρα καθιστικής ζωής και υψηλά επίπεδα εγκατάλειψης του αθλητισμού στην εφηβεία (Hardman, 2008b).

Πέρα, ωστόσο, από την ενεργοποίηση των πολιτειακών θεσμών, τοπικών και διεθνών, είναι αναγκαία η ευαισθητοποίηση των γονέων στην κοινή προσπάθεια αντιμετώπισης όλων των αρνητικών φαινομένων στο σχολείο που διατυπώθηκαν παραπάνω. Είναι γνωστό και απόλυτα τεκμηριωμένο το πόσο οι γονείς επηρεάζουν τα παιδιά τους τόσο κατά την κοινωνικοποίησή τους μέσα από τα σπορ, όσο και κατά τη ψυχοσωματική τους ανάπτυξη μέσα από τον αθλητισμό, σχολικό και μη (Babkes & Weiss, 1999). Η γονική συμμετοχή αποτελεί καθοριστικό προσδιοριστικό παράγοντα στις εκπαιδευτικές επιδόσεις των παιδιών (Σταυροπούλου, 2012). Συνεπώς, η δική τους στάση και άποψη περί της αποτελεσματικότητας του μαθήματος Φ.Α. εμπεριέχει τη δική της σπουδαιότητα.

1.1 Σκοπός Έρευνας

Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να καταγράψει τις αντιλήψεις των γονέων για το πώς εννοούν την παροχή ποιοτικής Φυσικής Αγωγής στο Δημοτικό.

1.2 Στόχοι της έρευνας

Οι στόχοι της έρευνας ήταν: α) Να αποτυπωθούν οι απόψεις των γονέων και να κατανοηθούν οι προτεραιότητες τους σχετικά με τη Φυσική Αγωγή, β) να διερευνηθεί το ενδιαφέρον των γονέων για το μάθημα της Φ.Α. και γ) να καταγραφεί η εμπειρία των γονέων από το μάθημα της Φ.Α. την εποχή που ήταν αυτοί μαθητές.

1.3 Ερευνητικές Υποθέσεις

Υπόθεση 1η: Θα υπάρξει συμφωνία των περιγραφικών στοιχείων της έρευνας, δηλαδή των απαντήσεων και των δημογραφικών παραγόντων του ερωτηματολογίου, με τη σύγχρονη βιβλιογραφία.

Υπόθεση 2η: Θα υπάρξει συσχέτιση των δημογραφικών παραγόντων της έρευνας με τις απαντήσεις των ερωτήσεων αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας της Φ.Α.

Υπόθεση 3η: Θα υπάρξει συσχέτιση των απαντήσεων που δόθηκαν σε διαφορετικές ερωτήσεις του ερωτηματολογίου.

1.4 Σημασία Έρευνας

Η συγκεκριμένη έρευνα φιλοδοξεί να συμβάλλει στην αποσαφήνιση του τι θεωρούν οι γονείς ως σημαντικούς παράγοντες σε μια αποτελεσματική και ποιοτική παροχή Φ.Α. στο σχολείο. Επιχειρήθηκε να διαπιστωθεί ο βαθμός συμβατότητας των προτεραιοτήτων των γονέων για τη σχολική Φ.Α. με εκείνες των καθηγητών φυσικής αγωγής έτσι όπως διατυπώνονται από το Υπουργείο Παιδείας και υλοποιούνται στο σχολείο. Επίσης, διερευνήθηκε το ποσοστό απόκλισης των απόψεων των γονέων μεταξύ τους. Τα αποτελέσματα αυτά μπορεί να χρησιμοποιηθούν ως δεξαμενή χρήσιμων συμπερασμάτων και να αποτελέσουν τους οδηγούς βελτίωσης του τρέχοντος προγράμματος Φ.Α. με τελικό σκοπό την ποιοτικότερη διδασκαλία του μαθήματος. Η γνώση σχετικά με το τι αποτελεί προτεραιότητα για τους γονείς και πώς εννοούν ποιοτική, τη φυσική αγωγή θα ενδυναμώσει την επικοινωνία των καθηγητών του συγκεκριμένου σχολείου με τους γονείς σχετικά με τους σκοπούς και το πρόγραμμα της φυσικής αγωγής ενώ η ανταλλαγή απόψεων και ιδεών μπορεί να

αυξήσει το ενδιαφέρον που έχουν για τη φυσική αγωγή στο σχολείο. Η ανοικτού τύπου ερώτηση φανέρωσε τα συναισθήματα των γονέων για το μάθημα αλλά κυρίως έδωσαν συμπεράσματα σχετικά με το ποια στοιχεία είναι αυτά που εντυπώνονται στη μνήμη ενός ενήλικα από την εμπειρία του στη Φ.Α. του Δημοτικού. Αυτά τα στοιχεία μπορούν να γίνουν αντικείμενο επεξεργασίας και να ενταχθούν ή να ενισχυθούν αν ήδη υπάρχουν στο μάθημα. Επίσης καταγράφηκαν μέσα από την περιγραφή των γονέων, οι εκπαιδευτικές συνθήκες που επικρατούσαν στο παρελθόν γύρω από το μάθημα της Φ.Α. στο Δημοτικό.

1.5 Προϋποθέσεις και Περιορισμοί

Η παρούσα έρευνα καταγράφει τις απόψεις γονέων δύο τάξεων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, της τρίτης και τέταρτης δημοτικού. Συνεπώς, δεν αποτυπώνει τις απόψεις όλων των τάξεων του σχολείου. Αυτό συνέβη διότι δεν κατέστη δυνατή η έγκριση παράδοσης ερωτηματολογίων σε όλες τις τάξεις του σχολείου από τη διεύθυνση του σχολείου. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, ακόμη, ότι η συγκέντρωση των αποτελεσμάτων προέρχεται από ένα αστικό κέντρο και πιο συγκεκριμένα από ένα προάσιό του. Περιορισμό αποτελεί, επίσης, το ότι οι ερωτώμενοι γονείς δεν ήταν δυνατόν να ελεγχθούν για τη ψυχική τους διάθεση και την ειλικρίνεια των απαντήσεών τους κατά τη διάρκεια της συμπλήρωσης των ερωτηματολογίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

2.1 Εισαγωγή

2.1.1 Η σχολική Φ.Α.

Όπως διατυπώθηκε και στο Ευρωκοινοβούλιο το 2007, “Η φυσική αγωγή είναι το μόνο σχολικό μάθημα που στόχο έχει να προετοιμάσει τα παιδιά για έναν υγιή τρόπο ζωής και επικεντρώνεται στη συνολική τους σωματική και διανοητική ανάπτυξη, εμφυσώντας επίσης σημαντικές κοινωνικές αξίες όπως η δικαιοσύνη, η αυτοπειθαρχία, η αλληλεγγύη, το πνεύμα ομαδικότητας, η ανεκτικότητα και το ευ αγωνίζεσθαι”. (Σχολικοί σύμβουλοι φυσικής αγωγής, 2012).

Σύμφωνα με τον Ντάνη, (2011), “Το καθ’ αυτό της σχολικής Φυσικής Αγωγής είναι η αγωγή μέσω της κίνησης και η απόκτηση δεξιοτήτων μέσα από τη συμμετοχή των μαθητών σε φυσικές δραστηριότητες. Τόσο η μαθησιακή διαδικασία όσο και οι λοιπές διεργασίες του μαθήματος έχουν στην πλειοψηφία τους χαρακτήρα φυσικής δραστηριότητας”.

2.1.2 Αποτελεσματικότητα της σχολικής Φ.Α.

Η Φυσική Αγωγή έχει ως αποστολή να παρακολουθεί επιστημονικά την σωματική ανάπτυξη των νέων και οι εκπαιδευτικοί της να παρεμβαίνουν παιδαγωγικά σε όλη την πορεία της ανάπτυξης αυτής (Αντωνίου Β. 2013). Γι’ αυτό και πρέπει να χαρακτηρίζεται από αποτελεσματικότητα. Αποτελεσματική διδασκαλία στη Φ.Α. είναι αυτή που οδηγεί γρηγορότερα και για μεγαλύτερη διάρκεια στη μάθηση. (Rink,, 1996). Είναι εκείνη που προκαλεί θετικά αισθήματα στους μαθητές αυξάνοντάς την αυτό-εκτίμησή τους κατά τη διαδικασία της μάθησης (Βασιλειάδου & Δέρρη, 2006). Αυτός είναι, άλλωστε, και ο πρωταρχικός ρόλος του σχολείου γενικότερα (Εμμανουηλίδου, Δέρρη, Βασιλειάδου, Κιουμουρτζόγλου, 2007). Η αποτελεσματικότητα στη διδασκαλία αναδεικνύει την ανάγκη να αξιολογούν οι εκπαιδευτικοί, ανεξαρτήτως εμπειρίας, το έργο τους, να αντιλαμβάνονται την αξία της συνεχούς βελτίωσης τους έτσι ώστε να τους οδηγήσει σε παροχή ποιοτικότερης διδασκαλίας (Κυργυρίδης, Δέρρη, Κιουμουρτζόγλου, 2006). Η σημασία της παροχής ποιοτικής Φ.Α στους νέους είναι καθοριστική για την μελλοντική συμμετοχή τους στον αθλητισμό (Kirk, 2005).

2.2 Ιστορική Αναδρομή

Από το 1950 και για δύο δεκαετίες συντελείται μια τροποποίηση του δεσπόζοντος σουηδικού συστήματος με κύριες αλλαγές στον τρόπο και το είδος εκτέλεσης των ασκήσεων. Η αλλαγή αυτή ονομάστηκε Παιδαγωγική Γυμναστική και εξακολουθούσε να έχει τον δάσκαλο σε κυρίαρχο ρόλο στην εκπαιδευτική διαδικασία (Αδαμόπουλος, 2010). Το 1975, με Προεδρικό Διάταγμα (Π.Δ. 222/1975), αυξάνονται τα έτη των σπουδών της Εθνική Ακαδημίας Σωματικής Αγωγής (Ε.Α.Σ.Α.) σε τέσσερα με το τέταρτο έτος να ανάγεται σε έτος ειδίκευσης των φοιτητών σε ένα άθλημα. Αυτό άλλαξε και τον χαρακτήρα διδασκαλίας της Ε.Α.Σ.Α. που γίνεται από καθηγητικός, κυρίως προπονητικός (Υφαντή, Κούρου & Τσατσαρώνη, 2007). Το 1976, καταργούνται οι γυμναστικές επιδείξεις, θεσπίζονται οι σχολικοί όμιλοι και αρχίζουν οι αθλοπαιδιές να αποτελούν το βασικό αντικείμενο της Φ.Α. (Γαργαλιάνος & Ασημακόπουλος, 2006).

Μετά την μεταπολίτευση του 1974 δρομολογήθηκε ο εκσυγχρονισμός των Α.Π. Φυσικής Αγωγής (Αγγέλη, 2013). Το πρώτο Α.Π για το Δημοτικό σχολείο συντάσσεται το 1977. Πρόκειται στην πραγματικότητα για ένα πρόγραμμα που διατηρεί την κυρίαρχη θέση της σουηδικής γυμναστικής έτσι όπως είχε διαμορφωθεί από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα (Μουντάκης, 2006). Η σουηδική γυμναστική στόχευε στο καθορισμένο εύρος κίνησης, τη συμμετρία, το φυσιολογικό μήκος των μυών και την ορθή στάση του σώματος (Λάμπρου, 1971).

Το 1982 μετονομάστηκε η Ε.Α.Σ.Α. σε Τμήματα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) (Αντωνίου, 2013). Η ένταξη του όρου “Επιστήμη” στον τίτλο του ιδρύματος προσέδωσε αυξημένο κύρος στο τμήμα της Φ.Α. πράγμα που οφείλεται πιθανότατα στην ανάπτυξη των βιολογικών επιστημών (Υφαντή και συν. 2007). Την ίδια χρονιά ιδρύεται σε κάθε νομό ή νομαρχιακό διαμέρισμα Γραφείο Φυσικής Αγωγής (Γ.Φ.Α.), το οποίο υπάγεται στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με κύρια αρμοδιότητα του τη διοίκηση και λειτουργία σε ό,τι αφορά τις δραστηριότητες της φυσικής αγωγής στα σχολεία και το προσωπικό. Αυτή τη χρονική περίοδο, το μάθημα της Φυσικής Αγωγής στο Δημοτικό Σχολείο, γίνεται από τους δασκάλους πλην ελαχίστων εξαιρέσεων όπου στα πλαίσια του προγράμματος ‘Αθλητισμός και Παιδί’, δίδασκαν καθηγητές φυσικής αγωγής (Αγριμάκης, 2009). Το 1987 άρχισε στην Α/θμια εκπαίδευση η πιλοτική λειτουργία των Σχολείων Δοκιμαστικής Εφαρμογής Νέων Προγραμμάτων (ΣΔΕΝΠ) στα οποία η Φυσική

Αγωγή διδασκόταν από εκπαιδευτικούς ειδικότητας φυσικής Αγωγής. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε το 1993 οπότε προωθήθηκε και η σύσταση οργανικών θέσεων στην Α/θμια εκπαίδευση για εκπαιδευτικούς ειδικότητας Φυσικής Αγωγής. Πλέον οι δάσκαλοι δεν δίδασκαν το μάθημα της Φ.Α. εκτός της περίπτωσης που παρουσιαζόταν έλλειψη καθηγητών Φ.Α. και ορισμένων ολιγοθέσιων σχολείων σε απομακρυσμένες περιοχές (Αδαμόπουλος, 2010).

Το 1988 συντάσσεται νέο Αναλυτικό Πρόγραμμα για την Φ.Α. το οποίο εξελίχθηκε σε μεταρρυθμιστική προσπάθεια κομβικού χαρακτήρα. Το νέο αυτό πρόγραμμα στο Δημοτικό περιείχε δομικές αλλαγές στην διδασκαλία και τους στόχους της Φ.Α. Η μεγάλη αλλαγή συντελέστηκε με την κατάργηση της Σουηδικής Γυμναστικής και την αντικατάστασή της με αθλητικές δραστηριότητες που είχαν ως στόχο την καλλιέργεια και ανάπτυξη των αθλητικών επιδεξιοτήτων του. Δύο χρόνια αργότερα (1990) συντάσσεται το Α.Π. του Γυμνασίου και του Λυκείου (Αγγέλη, 2013; Αδαμόπουλος, 2010).

Το 1997, με νόμο του 2525/1997, άρθρο 4, θεσπίζεται η λειτουργία των Ολοήμερων Σχολείων που αποτελούν επέκταση του βασικού ωραρίου κατά τις μεσημβρινές ώρες προαιρετικά για τους μαθητές και για το μάθημα της Φ.Α. δίνεται η δυνατότητα συμμετοχής στα προγράμματα «Χορός» και «Αθλητισμός» (Φ.Ε.Κ. 188/τ.Α'/23.09.1997). Το 1998- 1999 εισάγεται το πρόγραμμα της Ολυμπιακής Παιδείας με στόχο να ενσωματωθεί στο γενικότερο πλαίσιο διδασκαλίας Φ.Α. σε όλα τα σχολεία της χώρας. Η υλοποίησή του προγράμματος αυτού τερματίστηκε το 2005 και αντικαταστάθηκε από ένα νέο πρόγραμμα με την ονομασία Καλλιπάτειρα (Αδαμόπουλος, 2010).

Η τελευταία αλλαγή των Α.Π. έγινε το 2003 όπου προστέθηκε το στοιχείο της διαθεματικότητας με τη δημιουργία του Διαθεματικού Ενιαίου Πλαισίου Προγράμματος Σπουδών (Δ.Ε.Π.Π.Σ.) (Αδαμόπουλος, 2010), προκειμένου οι μαθητές να συνδέσουν την γνώση όλων των αντικειμένων μεταξύ τους και να ενισχυθεί το πνεύμα της συνεργασίας σε μια ομάδα. (Αγγέλη, 2013; Αδαμόπουλος, 2010).

Δυστυχώς, η οικονομική κρίση που ξέσπασε στην χώρα το 2009 και συνεχίζεται και σήμερα οδήγησε μεταξύ άλλων και σε μία σειρά από αποφάσεις με στόχο την περιστολή των δαπανών για την Φ.Α. στο σχολείο. Έπειτα, ακολούθησε η παύση των σχολικών πρωταθλημάτων σε δημοτικά και γυμνάσια σχολεία ενώ η

απαξίωση κορυφώθηκε με την ανάθεση του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής του Δημοτικού σε δασκάλους σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας (Λάκκας, 2012). Προκειμένου να καλυφθεί το κενό αυτό των σχολικών αγώνων θεσπίστηκαν το 2011 οι «Αγώνες Αθλοπαιδιάς». Μία διοργάνωση που σκοπό είχε –πέρα από την πρόδηλη μείωση των κρατικών δαπανών- την αποδυνάμωση του ανταγωνιστικού χαρακτήρα που καλλιεργούταν εντός του σχολείου αλλά και μεταξύ των σχολείων στους αγώνες. Γι' αυτό και επιτρεπόταν η συμμετοχή πολλών ομάδων από κάθε σχολείο, χωρίς καταγραφή βαθμολογίας και με επιβράβευση όλων των συμμετεχόντων στο τέλος της ημερίδας. Επίσης, δημιουργήθηκαν οι διοργανώσεις για μαθητές και μαθήτριες με αναπηρία (ΑμεΑ) οποιασδήποτε μορφής (Δασκαλάκης, 2012). Υπεύθυνοι για την προκήρυξη και διοργάνωση των «Αγώνων Αθλοπαιδείας» είναι οι τοπικές Οργανωτικές Επιτροπές Σχολικών Αγώνων (Ο.Ε.Σ.Α) ύστερα από έγκριση της Κεντρικής Οργανωτικής Επιτροπής Σχολικών Αγώνων (Κ.Ο.Ε.Σ.Α.) (Φ.Ε.Κ. 1296/τ.Β'12-4-2012).

2.3 Αναλυτικά Προγράμματα

Σύμφωνα με τον Διγγελίδη (2004) «αναλυτικό πρόγραμμα είναι το σχεδιασμένο σύνολο εμπειριών και γνώσεων που παρουσιάζονται από τους δασκάλους και οι οποίοι έχουν την ευθύνη να το διδάξουν».

Τα νέα Α.Π.Σ. (2004) συντάχθηκαν στηριζόμενα πάνω σε τρεις άξονες: τον ψυχοκινητικό, τον συναισθηματικό και τον γνωστικό τομέα (Ζαμπετάκη, Τριπόδης, 2008b; Παιδαγωγικό Ινστιτούτο).

Σύμφωνα με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, για το μάθημα της Φ.Α. ο **ψυχοκινητικός** (σωματικός) τομέας έχει προτεραιότητα σε σχέση με τους άλλους δύο και περιλαμβάνει την ανάπτυξη των αντιληπτικών ικανοτήτων, την ανάπτυξη κινητικών δεξιοτήτων, την ανάπτυξη των φυσικών σωματικών ικανοτήτων, την προαγωγή της υγείας και ευεξίας, την καλλιέργεια του ρυθμού και την ανάπτυξη της μη λεκτικής επικοινωνίας. Ο **συναισθηματικός** τομέας αναφέρεται στην ανάπτυξη κοινωνικών και ψυχικών αρετών όπως συνεργασία, αλληλεγγύη, επιμονή, θάρρος κ.λπ., την ανάπτυξη ηθικών αρετών όπως τιμιότητα, δικαιοσύνη, σεβασμός κ.λπ., την ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης, αυτοπεποίθησης και της θετικής αυτοαντίληψης και τέλος στην καλλιέργεια της ελεύθερης και δημοκρατικής έκφρασης. Ο **γνωστικός** τομέας περιλαμβάνει την απόκτηση γνώσεων που έχουν σχέση με τη Φ.Α., τους

κανονισμούς αθλημάτων, την Ολυμπιακή ιδέα, την υγιεινή και των πρώτων βοηθειών, τους παραδοσιακούς χορούς και μουσική σε τοπικό και εθνικό επίπεδο. Επίσης περιλαμβάνει, την ανάπτυξη της έκφρασης και της δημιουργικότητας, την συνειδητοποίηση της ωφέλειας της “δια βίου” άσκησης που θα οδηγήσουν στην ερασιτεχνική ενασχόληση με τον αθλητισμό.

2.3.1 Περιεχόμενο

Σύμφωνα με το σύγχρονο αναλυτικό πρόγραμμα οι τομείς γύρω από τους οποίους πρέπει να οργανώνεται το μάθημα της Φ.Α. στα δημοτικά σχολεία είναι η ψυχοκινητική αγωγή, η μουσικοκινητική αγωγή, οι αθλοπαιδιές, τα αθλητικά παιχνίδια, οι παραδοσιακοί χοροί, η ενόργανη και ρυθμική γυμναστική και η κολύμβηση (όπου υπάρχουν κατάλληλες εγκαταστάσεις) (Αγγέλη, 2013; Μουντάκης, 2004; Παιδαγωγικό Ινστιτούτο).

Η ύλη του μαθήματος διαιρείται σε τρία διδακτικά περιεχόμενα. Το πρώτο περιεχόμενο απευθύνεται στην Α΄ και Β΄ Δημοτικού, το δεύτερο στην Γ΄ και Δ΄ Δημοτικού και το τρίτο στην Ε΄ και ΣΤ΄ Δημοτικού. Στις μικρότερες τάξεις δίνεται περισσότερη βαρύτητα στη ψυχοκινητική και μουσικοκινητική αγωγή, στις μεσαίες τάξεις γίνεται εισαγωγή στη διδασκαλία της τεχνικής των αθλημάτων ενώ εξακολουθεί να αφιερώνεται σημαντικός χρόνος για την ψυχοκινητική, τη μουσικοκινητική αγωγή. Στις μεγάλες τάξεις ο κύριος χρόνος αφιερώνεται στην εκμάθηση και εμπέδωση των κύριων- τεσσάρων- αθλημάτων δηλαδή του ποδοσφαίρου, της καλαθοσφαίρισης, της πετοσφαίρισης και της χειροσφαίρισης. Η διδασκαλία και εκμάθηση παραδοσιακών χορών περιλαμβάνεται και στα τρία διδακτικά περιεχόμενα με συγκεκριμένη αναφορά των χορών που πρέπει να διδαχθούν (Παιδαγωγικό Ινστιτούτο). Στο σύγχρονο αναλυτικό πρόγραμμα καταγράφονται αναλυτικά οι δεξιότητες-ικανότητες, οι κύριες θεματικές ενότητες και των τριών διδακτικών περιεχομένων καθώς και οι ώρες που προτείνονται να αφιερωθούν στο καθένα ξεχωριστά (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1) .

Ο σχεδιασμός στηρίζεται πάνω στις τρεις βασικές συνειδητές λειτουργίες: της μνήμης, της εξερεύνησης και της δημιουργικότητας (Mosston & Ashworth, 2002). Η έκφραση και η προαγωγή της δημιουργικότητας υποστηρίζονται με θέρμη από τα ευρωπαϊκά κράτη μέσα από την εφαρμογή των αναλυτικών προγραμμάτων τους (Κωνσταντινίδου, 2014).

Στο αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών του δημοτικού περιέχονται στυλ διδασκαλίας με βάση το ποιος λαμβάνει τις αποφάσεις, ο δάσκαλος ή οι μαθητές. Οι λόγοι που έκαναν επιβεβλημένη την ανάγκη δημιουργίας ενός φάσματος στυλ διδασκαλίας είναι προσωπικοί- δηλαδή ποιο στυλ ταιριάζει καλύτερα στην ιδιοσυγκρασία του εκπαιδευτικού- η ανομοιογένεια του μαθητικού πληθυσμού, οι πολλαπλοί και σύνθετοι στόχοι της φυσικής αγωγής και η αναγκαιότητα ύπαρξης ενός ενιαίου, διαπολιτισμικού πλαισίου στη διδασκαλία (Mosston & Ashworth, 2002). Το ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι να βρεθεί ποιο στυλ διδασκαλίας είναι καλύτερο αλλά ποιο είναι καταλληλότερο για την κάθε περίπτωση (Mosston & Ashworth, 1997).

Οι μέθοδοι διδασκαλίας που έχουν υιοθετηθεί είναι τα 8 από τα 11 στυλ διδασκαλίας που αναφέρουν οι Mosston και Asworth (1997), δηλαδή: Α) του παραγγέλματος, Β) το πρακτικό, Γ) της αμοιβαίας διδασκαλίας, Δ) του αυτοελέγχου, Ε) του μη αποκλεισμού, ΣΤ) της καθοδηγούμενης εφευρετικότητας, Ζ) της συγκλίνουσας εφευρετικότητας, Η) της αποκλίνουσας παραγωγικότητας (Διγγελίδης, Θεοδωράκης, Ζέτου, & Δήμας, 2006). Τα υπόλοιπα τρία στυλ που είναι Ι) του προγράμματος που σχεδιάζει ο μαθητής, Κ) της πρωτοβουλίας του μαθητή, Λ) της αυτοδιδασκαλίας, δεν έχουν υιοθετηθεί διότι ξεπερνούν τις δυνατότητες των μαθητών των πρώτων τάξεων του δημοτικού (Μπουρνέλλη, Κουτσούκη, Ζωγράφου, Μαριδάκη, Αγγελονίδης, Χατζόπουλος, Αγαλιανού, 2007). Τα στυλ Α-Ε απευθύνονται κυρίως στις γνωστικές λειτουργίες του οργανισμού όπως της μνήμης και ανάκλησης και έχουν περισσότερη χρήση στη μουσική, τον χορό και τα αθλήματα. Τα στυλ ΣΤ-Ζ αντιπροσωπεύουν όλα εκείνα τα εργαλεία βοήθειας από τον δάσκαλο στο μαθητή για να ανακαλύψει ο τελευταίος έννοιες- ιδέες. Τα στυλ Η-Λ είναι σχεδιασμένα για να ανακαλύπτει ο μαθητής και εναλλακτικές ιδέες, ιδιαίτερες και μοναδικές. Γενικά, τα στυλ διδασκαλίας ΣΤ-Λ ξεπερνούν τα όρια της δεδομένης γνώσης και μνήμης και οδηγούν σε διαδικασίες εξερεύνησης και ανακάλυψης. (Mosston & Ashworth, 2002). Τα στυλ αναπαραγωγής και ανάκλησης θεωρούνται οι άμεσες μέθοδοι διδασκαλίας και χαρακτηρίζονται κυρίως ως δασκαλοκεντρικά, ενώ τα στυλ παραγωγής είναι οι έμμεσες μέθοδοι διδασκαλίας και χαρακτηρίζονται ως μαθητοκεντρικά (Μίχης, Μπεζεβέγκης, Ζέρβας, 2009). Πολλοί από τους στόχους που αφορούν τις αθλητικές επιδόσεις των παιδιών μπορούν να καλυφθούν από τα δύο πρώτα στυλ, του παραγγέλματος και το πρακτικό. Όταν, ωστόσο, ζητείται να

καλλιεργηθούν και άλλοι τομείς της προσωπικότητας των νέων τότε πρέπει να επιστρατευθούν και τα άλλα στυλ διδασκαλίας τους φάσματος (Mosston & Ashworth, 1997). Στον πίνακα 1 παρουσιάζονται αναλυτικά τα στυλ διδασκαλίας με το βαθμό επίδρασης που έχει το καθένα στους τρεις τομείς της προσωπικότητας του μαθητή .

Πίνακας 1: Επίδραση των μεθόδων στους στόχους της ΦΑ

Μέθοδος	Στόχοι	Βαθμός επίδρασης
Μέθοδοι αναπαραγωγής		
Παραγγέλματος (Α)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Εξάσκησης (Β)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Αμοιβαία (C)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Αυτοελέγχου (D)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Διαφοροποίησης (E)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Μέθοδοι παραγωγής		
Καθοδηγούμενης Εφευρετικότητας (F)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Συγκλίνουσας Εφευρετικότητας (G)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Αποκλίνουσας Παραγωγικότητας (H)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.
Ατομικό πρόγραμμα (I) Πρωτοβουλία μαθητή (J) Αυτοδιδασκαλία (K)	Κινητικός Γνωστικός Κοινωνικός	Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ. Ελάχ. _____ □ _____ Μέγ.

Πηγή: Χαντζόπουλος (2012)

2.3.2 Διαθεματικότητα

Σημαντικό στοιχείο του αναλυτικού προγράμματος αποτελεί και η διαθεματική διδασκαλία. Πρόκειται για τη νέα εκπαιδευτική κατεύθυνση των αναλυτικών προγραμμάτων του 2003 όπου συστήνονται ευρύτερες- εννοιολογικές αναφορές-

διασυνδέσεις εννοιών του μαθήματος (Ντάνης, 2011). Αυτές είναι το **σύστημα, η αλληλεπίδραση, η μεταβολή, ο χώρος, ο χρόνος, το άτομο-σύνολο (ομάδα), η ομοιότητα-διαφορά, ο πολιτισμός**. Οι οκτώ διαθεματικές έννοιες επελέγησαν, διότι είναι έννοιες ευρύτερες, οι οποίες περικλείουν στη σημασία της και στα χαρακτηριστικά της, μερικότερες έννοιες (Κουλουμπαρίτση, n.d.). Μέσα από τη διαθεματική προσέγγιση, τα παιδιά αποκτούν την ικανότητα της σύνδεσης των επιστημονικών πεδίων μεταξύ της, της ολιστικής αντιμετώπισης της γνώσης και της ανάπτυξης κριτικής ικανότητας (Παπαδάκη, 2011). Στο Δ.Ε.Π.Π.Σ. προτείνεται ένα ποσοστό περίπου 10% των προβλεπόμενων ωρών διδασκαλίας κατά γνωστικό αντικείμενο να διατίθεται από της διδάσκοντες για την ανάπτυξη διαθεματικών δραστηριοτήτων (Αδαμόπουλος, 2010).

Μέρος της διαθεματικής προσέγγισης αποτελεί και το καινοτόμο πιλοτικό πρόγραμμα της Ευέλικτης Ζώνης. Σε αυτό, εκπαιδευτικοί διαφόρων ειδικοτήτων και μαθητών συμπράττουν στην υλοποίηση σχεδίων εργασίας (projects) δικής της επιλογής που έχουν σχέση με το σχολείο και την τοπική κοινωνία. Ο βασικός σκοπός του προγράμματος αυτού είναι η ενδυνάμωση της διασύνδεσης του σχολείου με τον κοινωνικό περίγυρο (Αλαχιώτης, 2002).

2.3.3 Προβλήματα

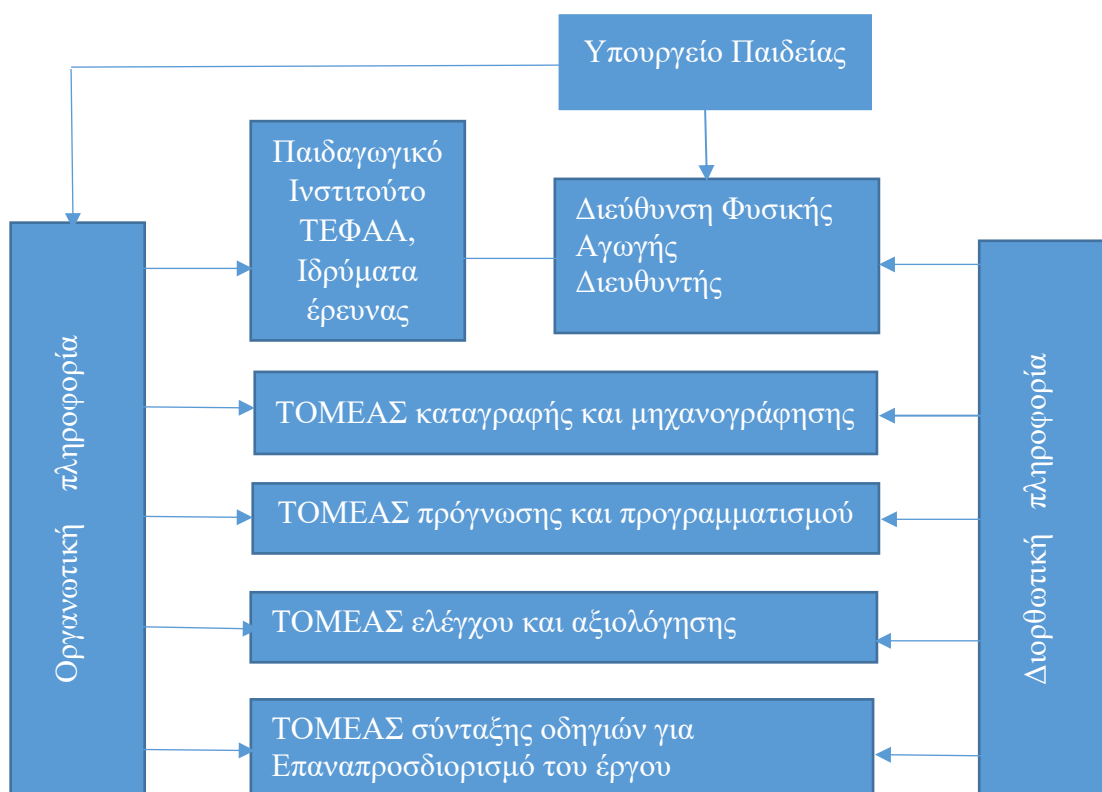
Το σύγχρονο αναλυτικό πρόγραμμα, ωστόσο, συναντά μεγάλες δυσκολίες στην εφαρμογή του στο ελληνικό σχολείο. Ειδικά, η αποτελεσματικότητα της διαθεματικής προσέγγισης αποτέλεσε πεδίο σφοδρών αντιπαραθέσεων ανάμεσα σε φορείς της επιστημονικής κοινότητας (Μυλώσης, 2006). Η έλλειψη κατάρτισης και εκπαίδευσης των διδασκόντων, η έλλειψη πίστης για την αποτελεσματικότητα της μεθόδου αυτής στην ενεργοποίηση των μαθητών, η ανεπαρκής συνεργασία των άλλων συναδέλφων και το κόστος χρόνου καθιστά δυσλειτουργική την χρήση της (Αδαμόπουλος, 2010).

Αδυναμία παρουσιάζεται, επιπροσθέτως, στην εφαρμογή ορισμένων στυλ διδασκαλίας που προτείνει το ΑΠΣ. Πιο συγκεκριμένα, το διδακτικό στυλ που χρησιμοποιείται, κυρίως είναι το πρακτικό που θεωρείται κατάλληλο για την εκμάθηση κινητικών επιδεξιοτήτων. Σπάνια, όμως, εφαρμόζονται διδακτικά στυλ που καλλιεργούν τη δημιουργικότητα, την εξερεύνηση και αυτό αξιολόγηση των μαθητών στην κίνηση (Curtner-Smith, Todorovich, McCaughtry & Lacon, 2001).

Η ικανοποιητική επίτευξη των στόχων των αναλυτικών προγραμμάτων της Φ.Α. είναι σε στενή συνάρτηση με τον χρόνο που διατίθεται στα ωρολογιακά προγράμματα αλλά και την υλικοτεχνική υποδομή και τις συνθήκες εφαρμογής στα σχολεία (Γουναρίδης, 2008). Δυστυχώς, όμως, η αναμόρφωση των Α.Π.Σ. δε συνοδεύτηκε από τον ανάλογο εκσυγχρονισμό των αθλητικών σχολικών εγκαταστάσεων (Ζαμπετάκη & Τριπόδης, 2008α).

2.4 Φυσική Αγωγή στην Ελλάδα- Διάρθρωση

Η εποπτεία και η ευθύνη για την φυσική αγωγή και τον αθλητισμό στα σχολεία ανήκει στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΥΠΕΠΘ). Η Φ.Α είναι ο μοναδικός σχολικός κλάδος που διαθέτει ξεχωριστή διεύθυνση στο ΥΠΕΠΘ και αυτό αντανακλά την εκπαιδευτική και κοινωνική διάσταση του μαθήματος αυτού. (Γαργαλιάνος & Ασημακόπουλος, 2006).

Σχήμα 1: Προτεινόμενο οργανόγραμμα της Διεύθυνσης Φυσικής Αγωγής του Υπουργείου Παιδείας. (Χατζηχαριστός Δ., 1990)

Η διεύθυνση Φ.Α που υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αποτελείται από τρία τμήματα:

1. Τα Προγράμματα Φυσικής Αγωγής
2. Τα Σχολικά Γυμναστήρια
3. Οι Σχολικές Αθλητικές Δραστηριότητες

Το πρώτο τμήμα ασχολείται με τα αναλυτικά προγράμματα σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (ΠΙ).

Το δεύτερο τμήμα είναι υπεύθυνο για την εποπτεία των γυμναστηρίων, την οικονομική διαχείριση των δαπανών για τα σχολικά προγράμματα Φ.Α και την προμήθεια του απαραίτητου αθλητικού εξοπλισμού στις επιμέρους σχολικές μονάδες.

Το τρίτο τμήμα ασχολείται με τη διοργάνωση των σχολικών πρωταθλημάτων και των λοιπών σχολικών εκδηλώσεων πέρα του βασικού σχολικού ωραρίου (Διονυσόπουλος, 2011). Στο τρίτο τμήμα έχει ανατεθεί η ευθύνη και των Τμημάτων Αθλητικής Διευκόλυνσης (ΤΑΔ) και των ειδικών Τμημάτων Αθλητικής Διευκόλυνσης (ΕΤΑΔ) που απαρτίζουν τα αθλητικά σχολεία (Γαργαλιάνος & Ασημακόπουλος, 2006).

Σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση 41871/Γ4 της Υπουργικής Απόφασης με θέμα «Αθλητικές Δραστηριότητες σχολείων Δευτεροβάθμιας και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης» για την οργάνωση των Σχολικών Αγώνων και Πρωταθλημάτων συγκροτείται η Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή Σχολικών Αγώνων (Κ.Ο.Ε.Σ.Α). Επίσης συγκροτείται Οργανωτική Επιτροπή Σχολικών Αγώνων [Ο.Ε.Σ.Α.] για την οργάνωση κάθε είδους σχολικών αθλητικών εκδηλώσεων (Φ.Ε.Κ. 1296/τ.Β'/12-4-2012).

Η σχολική Φυσική Αγωγή είναι υποχρεωτικό μάθημα στο εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα, με συγκεκριμένες διδακτικές ώρες ανά βαθμίδα και τύπο σχολικής μονάδας. Αποτελείται από το βασικό πλαίσιο διδασκαλίας έτσι όπως ορίζεται από το ΑΠΣ και επεκτείνεται η ευθύνη της σε παράλληλες προαιρετικές δραστηριότητες όπως είναι τα εσωτερικά πρωταθλήματα, τα διαθεματικά σχέδια εργασίας (projects), εκδρομές αθλητικού περιεχομένου, οι αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις (Ντάνης, 2011).

2.5 Σκοπός και Στόχοι Φυσικής Αγωγής

Σύμφωνα με το Νόμο 1566, άρθρο 1, παράγραφο 1 «σκοπός της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι να συμβάλει στην ολόπλευρη, αρμονική και ισόρροπη ανάπτυξη των διανοητικών και ψυχοσωματικών δυνάμεων των μαθητών, ώστε, ανεξάρτητα από φύλο και καταγωγή, να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες και να ζήσουν δημιουργικά» (Φ.Ε.Κ. 167/τ.Α'16/30.10.1985).

Σκοπός της Φυσικής Αγωγής κατά το Α.Π.Σ. του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου είναι «να συμβάλει κατά προτεραιότητα στη σωματική ανάπτυξη των μαθητών και παράλληλα να βοηθήσει στην ψυχική και πνευματική τους καλλιέργεια καθώς και στην αρμονική ένταξή τους στην κοινωνία. Προτεραιότητα έχει η ανάπτυξη των κινητικών δεξιοτήτων των μαθητών και μέσω αυτών η καλλιέργεια των φυσικών τους ικανοτήτων και η ενίσχυση της υγείας τους». Βασική κατεύθυνση της εκμάθησης των κινητικών δεξιοτήτων θα πρέπει να είναι το πλάτος της γνώσης- δηλαδή η εκμάθηση όσο το δυνατόν περισσότερων δεξιοτήτων- και όχι το βάθος των γνώσης που αφορά την άριστη εμπέδωσή κάποιων συγκεκριμένων δεξιοτήτων (Μουντάκης, 2004).

Ο Μουντάκης (1992) αναφέρει «ότι ο σκοπός της Φ.Α. θα πρέπει να ενσωματώνει τα κυριότερα στοιχεία του σκοπού της εκπαίδευσης τα οποία είναι το διανοητικό, το ψυχικό, το σωματικό και το κοινωνικό και, επίσης, πρέπει να καθορίζει τα μέσα για την επίτευξη αυτών των στοιχείων».

Κατά τον Χαρώνη (1996), η βελτίωση της υγείας, η ισόρροπη ανάπτυξη και η ανακάλυψη των κλίσεων των παιδιών αποτελούν τους κύριους άξονες δράσης της Φ.Α. στο εκπαιδευτικό σύστημα χωρίς ωστόσο να περιορίζεται η δράση αυτή στο ωρολόγιο πρόγραμμα της Φ.Α στο σχολείο.

Ο Ντάνης (2011), τονίζει ότι στην ολόπλευρη ανάπτυξη των παιδιών πολύ σημαντικός είναι ο ρόλος της Φ.Α. στην κοινωνικοποίηση των παιδιών.

Οι Παπαϊωάννου, Θεοδωράκης και Γούδας (1999) υπογραμμίζουν την ανάγκη να δοθεί έμφαση στον σκοπό της "δια βίου άσκησης". Ωστόσο, κάτι τέτοιο θα μετατόπιζε περισσότερο το βάρος από το ψυχοκινητικό τομέα προς τον γνωστικό, καθώς θα έπρεπε να αφιερωθούν περισσότερες διδακτικές ώρες στην κατανόηση από τα παιδιά της σημασίας να αθλούνται σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Αυτό πρακτικά θα σήμαινε στέρηση ωρών διδασκαλίας από την κίνηση και άθληση των παιδιών (Ντάνης, 2011).

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, στο πλαίσιο υλοποίησης της Πράξης «ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Σχολείο 21^{ου} αιώνα) – Νέο πρόγραμμα σπουδών, στους Άξονες Προτεραιότητας 1,2,3, -Οριζόντια Πράξη», εκπόνησε ένα πρόγραμμα σπουδών-βοήθημα προς τους εκπαιδευτικούς μέσα από το οποίο αποσαφηνίζονται οι διδακτικοί σκοποί της Φ.Α. Το πρόγραμμα σπουδών για τη Φ.Α. αποτέλεσε ένα γενικό σχέδιο δράσης με κατευθυντήριες οδηγίες προς εκπαιδευτικούς, διευθυντές σχολείων, σχολικούς συμβούλους κ.λπ. σχετικά με το τί πρέπει να έχουν διδαχθεί τα παιδιά και ποια πρέπει να είναι τα κριτήρια απόδοσης των παιδιών. Το εν λόγω πρόγραμμα, ωστόσο, δεν θα πρέπει να συγχέεται με το αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών (ΕΠΕΔΒΜ, 2007).

Σύμφωνα, λοιπόν, με το πρόγραμμα σπουδών οι σκοποί της Φ.Α. στο σχολείο είναι έξι:

1. Η ανάπτυξη κινητικών δεξιοτήτων και ικανοποιητική εκτέλεση ορισμένων από αυτές.
2. Η απόκτηση γνώσεων από την αθλητική επιστήμη (πώς και γιατί) και παράλληλη εφαρμογή τους για την αποτελεσματική συμμετοχή σε παρούσες και μελλοντικές συνθήκες φυσικής δραστηριότητας.
3. Η γνώση και ανάπτυξη ενός επιπέδου φυσικής κατάστασης για την υγεία.
4. Απόκτηση θετικής εμπειρίας από τη φυσική δραστηριότητα και ανάπτυξη της αυτό-έκφρασης και της κοινωνικότητας.
5. Κατανόηση και σεβασμός της διαφορετικότητας των ατόμων και συνεργασία με όλους και όλες.
6. Επίδειξη υπεύθυνης αθλητικής και κοινωνικής συμπεριφοράς, ως αποτέλεσμα της συμμετοχής στη φυσική δραστηριότητα.

(Π.Ο.Ε.Δ.)

Οι σκοποί της Φ.Α. υπηρετούνται από τους πολλαπλούς και πολυδιάστατους στόχους που θέτονται και υλοποιούνται μέσα στο μάθημα της Φ.Α. Οι στόχοι του μαθήματος της Φ.Α. αναφέρονται λεπτομερειακώς στα Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών του Π.Ι. για κάθε τάξη και θεματική ενότητα. Για να μπορέσουν, ωστόσο, να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να είναι: α) Προσηλωμένοι στην προσπάθεια και όχι στο αποτέλεσμα β) Προκλητικοί αλλά παράλληλα ρεαλιστικοί γ) Συγκεκριμένοι και όχι γενικοί δ) Βραχυπρόθεσμοι και όχι μακροπρόθεσμοι

ε) Μετρήσιμοι στ) Προσωπικοί και άρα δεσμευτικοί για τον μαθητή
ζ) Αξιολογήσιμοι (Σακελλαρίου, 2007; Χατζηχαριστός, 2010).

2.6 Η Σχολική Φυσική Αγωγή διεθνώς

Η Φ.Α. στο σχολείο έχει σηματοδοτήσει πολλές αλλαγές στο πέρασμα του χρόνου. Στο παρελθόν υπερίσχυε το μοντέλο της θεραπευτικής, έρρυθμης γυμναστικής. Μεταγενέστερα όμως, επικράτησε η αντίληψη της ‘‘δια βίου άσκησης και άσκησης αναψυχής (Linda A. Catelli, 1984). Παρά τις αλλαγές στον τρόπο αντίληψης της γυμναστικής η κατάσταση που απεικονίζεται διεθνώς για την σχολική φυσική αγωγή δεν είναι ενθαρρυντική.

Βάσει των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 2007, οι σχολικές αθλητικές εγκαταστάσεις και ο αθλητικός εξοπλισμός σε πολλές περιπτώσεις είναι ξεπερασμένος ή ακατάλληλος και ως εκ τούτου θα πρέπει να βελτιωθεί. (Ζαμπετάκη & Τριπόδης, 2008a).

Έρευνες έχουν δείξει στην πλειοψηφία των χωρών δεν υπάρχει επαρκές ενδιαφέρον από την πολιτεία για την παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής στα σχολεία. Νομικά, η Φ.Α. απολαμβάνει το ίδιο καθεστώς στην εκπαίδευση στο 90% των χωρών. Ουσιαστικά όμως, δεν διαθέτει το ίδιο κύρος με άλλα μαθήματα. (Hardman, 2008). Παγκοσμίως, σε ένα ποσοστό 71% των χωρών εμφανίζεται να υπάρχει μια κατευθυντήρια γραμμή για τον τρόπο εφαρμογής της Φ.Α. Στο εναπομείναν 29% όμως, συχνά η Φ.Α. παραμερίζεται για να διδαχθούν άλλα αντικείμενα ή στην καλύτερη περίπτωση διδάσκεται ελάχιστα (Marshall & Hardman, 2000). Παρουσιάζεται, συνεπώς, μια εκτεταμένη μείωση ή συρρίκνωση της Φ.Α στα σχολεία που καταγράφηκε ιδιαίτερα τη δεκαετία του 1990 (Hardman, 2008a). Σε γενικές γραμμές, ο διδακτικός χρόνος που αναλογεί στη Φ.Α. σε σχέση με άλλα μαθήματα είναι μάλλον λίγος γεγονός που καθιστά το μάθημα υποδεέστερου κύρους (Kerpanova & Borodankova, 2013). Στον πίνακα 2 αποτυπώνεται η εξέλιξη των ωρών διδασκαλίας ΦΑ το 2000-2007 στην πλειονότητα των ευρωπαϊκών χωρών.

Πίνακας 2: Χρόνος διατιθέμενος (λεπτά ανά βδομάδα) για την Φ.Α. στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο Δημοτικό σχολείο

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ				
ΧΩΡΕΣ	2000		2007	
	MINIMUM	MAXIMUM	MINIMUM	MAXIMUM
Austria	100	200	100	200
Belgium	100	120	100	100
Bulgaria	120	120	100	150
Cyprus	90	90	80	80
Czech Republic	90	135	90	135
Denmark	90	100	90	90
Estonia	90	135	135	135
Finland	90	90	90	90
France	240	240	120	240
Germany	90	180	60	150
Greece	90	90	90	135
Hungary	90	90	112	225
Ireland	30	60	30	60
Italy	100	120	60	120
Lithuania	90	90	35	45
Luxembourg	100	135	100	100
Malta	90	90	150	150
Netherlands	50	100	45	90
Poland	135	135	135	180
Portugal	150	180	90	135
Romania	100	100	100	100
Slovakia	90	135	90	135
Slovenia	135	135	45	135
Spain	60	60	100	180
Sweden	110	110	100	100
United Kingdom	30	120	30	130

Πηγή: Hardman, K. (2008b)

Κατά τον Kirk (2005), οι αυξημένες ανάγκες και επιβαρύνσεις του σχολικού προγράμματος στο δημοτικό καθιστούν απαγορευτική την παροχή ποιοτικής Φ.Α. στα παιδιά αυτής της ηλικίας επηρεάζοντας τη συμμετοχή τους στον αθλητισμό μελλοντικά. Οι Vallerand & Losier (1999) αναφέρουν ότι περίπου το 80% των παιδιών εγκαταλείπουν τον αθλητισμό. Συνοπτικά, η διεθνής εικόνα αποτυπώνεται παρακάτω.

Στην Αγγλία, παρατηρήθηκε μείωση της συμμετοχής των παιδιών από την ηλικία των 13-14 ετών ενώ από την ηλικία των 16 άρχισαν να αποφεύγουν τη γυμναστική σε τέτοιο βαθμό που ουσιαστικά ελαχιστοποιούταν οι νέοι που λάμβαναν μέρος σε δραστηριότητες της Φ.Α. πέρα του κανονικού ωραρίου (Smith, Thurston,

Green, & Lamb, 2007). Για την αντιμετώπιση αυτής της ανησυχητικής κατάστασης θεσπίστηκαν πολιτικές και αναλήφθηκαν πρωτοβουλίες από την πολιτεία με σύμπραξη φορέων όπως τη σχολική Φ.Α., τον σχολικό αθλητισμό και τα αθλητικά σωματεία (PESSCL) με σκοπό την αύξηση των ευκαιριών για συμμετοχή των παιδιών στον αθλητισμό μέσω της βελτίωσης των δραστηριοτήτων του σχολικού αθλητισμού και της ενδυνάμωσης της σύνδεσής του με τους αθλητικούς συλλόγους (Hardman 2004; Kirk 2005; Smith et al. 2007).

Η συμμετοχή στις εξωσχολικές δραστηριότητες στην Ουαλία σύμφωνα με το Αθλητικό Συμβούλιο της χώρας (Sport Council of Wales), έφτασε το 80% των νέων, ελαφρώς υψηλότερο από τις αντίστοιχες μετρήσεις του ίδιου φορέα το 1995 και 2001 (Smith et al. 2007).

Στη Σκωτία δεν υπάρχουν αθλητικά σχολεία. Κύριο μέλημα της Πολιτείας είναι η χρηματοδότηση της ανάπτυξης του μαζικού αθλητισμού και των αθλητικών υποδομών παρά η αξιοποίηση νεαρών ταλαντούχων σε κάποιο άθλημα (Κέλλης, Ιωακειμίδης, Ζαφειρίδης, Μάνου, Γεροδήμος και Κέλλης Σ., 2003).

Στη Γαλλία, από το 1978 οι ώρες διδασκαλίας της Φ.Α μειώθηκαν από 5 σε 3 τη βδομάδα ενώ στη Σουηδία καταγράφηκε μείωση των ωρών από 3 σε 1 ώρα ανά βδομάδα και κατάργηση των αθλητικών ημερών τη δεκαετία του 1990 (Hardman, 2008a).

Στην Φινλανδία, η Φ.Α. αποτελεί υποχρεωτικό μάθημα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, όμως το πρόγραμμα υστερεί από στελέχωση με εξειδικευμένους διδάσκοντες στα κοινά σχολεία. Όσα παιδιά διακρίνονται για το ταλέντο τους, ενθαρρύνονται να επιλέξουν ένα αθλητικό σχολείο για να αξιοποιηθούν οι ικανότητές τους. Η εισαγωγή, ωστόσο, σε ένα αθλητικό σχολείο δεν είναι εύκολη καθώς τις ικανότητες του παιδιού θα πρέπει να τις συνοδεύει ένα καλό επίπεδο γνώσεων (Κέλλης και συν, 2003).

Στη Μάλτα και τη Νορβηγία στο δημοτικό και στην Ιρλανδία σε δημοτικό και γυμνάσιο δεν αξιολογείται η πρόοδος των μαθητών στο μάθημα της Φ.Α. Μολονότι στις περισσότερες χώρες υπάρχουν σαφείς οδηγίες και μέθοδοι αξιολόγησης των παιδιών εν τούτοις στο Βέλγιο και την Ισλανδία επιτρέπεται η χρήση διαφορετικών διαδικασιών αξιολόγησης στα εκπαιδευτικά ιδρύματα (EACEA, 2013).

Στη Νέα Ζηλανδία, το υπουργείο και τα αρμόδια όργανα συναποφάσισαν τον διαχωρισμό της Φ.Α. και της υγείας σε δύο διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα στο

σχολείο. Επισημαίνεται, δε, ότι δεν είναι απαραίτητη η στελέχωση και διδασκαλία των δύο αντικειμένων από τον ίδιο δάσκαλο στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση (Ministry of Education New Zealand, 1999).

Στον Καναδά η κυρίαρχη τάση και στόχος της Φ.Α. είναι η προώθηση ενός τρόπου ζωής με άθληση και δραστηριότητα. Σημαντικές μειώσεις έγιναν, πάντως, σε κόστη που είχαν αποτέλεσμα τη ευρεία μείωση σχολικών συμβούλων και συντονιστών του σχολικού προγράμματος (Hardman, 2004).

Στην Αυστραλία, βρίσκεται σε εξέλιξη ένα πρόγραμμα με την ονομασία “Integrated Athlete Career and Education (ACE) program” με τη φιλοδοξία να συνδυάσει και να συνδέσει την εκπαίδευση με τον υψηλό αθλητισμό. Το πρόγραμμα συγχρηματοδοτείται από το Κράτος και ινστιτούτα Αθλητισμού και θεωρείται πρωτοποριακό (Κέλλης και συν, 2003).

Στις Η.Π.Α., μετά το παγκόσμιο συμβούλιο του Βερολίνου το 1999, αποφασίστηκε η αύξηση των δαπανών για την Φ.Α. κατά 5 δις δολάρια δίνοντας επιχορηγήσεις για την βελτίωση της σχολικής Φ.Α. στα παιδιά κάτω των 12 ετών. Το 2002 μία νέα πρωτοβουλία από την κυβέρνηση έλαβε χώρα με σκοπό την τόνωση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης για επίτευξη των ακαδημαϊκών στόχων (Hardman, 2004). Παρατηρήθηκε, επίσης, σημαντική αδυναμία από πλευράς εκπαιδευτικών στην αξιολόγηση των μαθητών στο μάθημα. Προς αυτή την κατεύθυνση, δημιουργήθηκαν εκπαιδευτικά σεμινάρια και προγράμματα σε ευρεία κλίμακα με ιδιαίτερη επιτυχία (Derri, Avgerinos, Emmaouilidou & Kioumourtzoglou, 2012). Το 1995 εκδόθηκε το βιβλίο “Moving into the Future” από τον εθνικό φορέα αθλητισμού και Φ.Α., National Association for Sport and Physical Education (NASPE), το οποίο αποτελούσε ένα εγχειρίδιο με τις προδιαγραφές- αναφορές που έπρεπε να πληροί ο Κ.Φ.Α. Αυτές οι προδιαγραφές ήταν:

1. Να διαθέτει επάρκεια γνώσης σε μεγάλο εύρος κινητικών δεξιοτήτων.
2. Να κατέχει αρχές, στρατηγικές και τακτικές που έχουν σχέση με την κίνηση και απόδοση.
3. Να διαθέτει γνώσεις και ικανότητες ώστε με τα προγράμματά του να κλίνουν και να επιτυγχάνουν βελτίωση της υγείας.
4. Να τον χαρακτηρίζει υπεύθυνη συμπεριφορά τέτοια που να εμπνέει σεβασμό.

5. Να αναγνωρίζει την αξία και συμβολή της φυσικής δραστηριότητας στην υγεία, τη ψυχαγωγία, την αυτό-εκτίμηση και την κοινωνική αλληλεπίδραση. (NASPE, 1995b).

Ο NASPE, τακτικά, μέχρι και τώρα, καταθέτει βελτιωτικές οδηγίες για το μάθημα της Φ.Α. στο σχολείο. Ο ίδιος οργανισμός προτείνει 150 λεπτά μαθήματος Φ.Α στο δημοτικό κάθε βδομάδα.

Τον Απρίλη του 2003, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των υπουργών συμφωνήθηκε η προώθηση κοινής μεταρρύθμισης για υποχρεωτική ελάχιστη διάρκεια διδασκαλίας της Φ.Α. 180 λεπτών ανά βδομάδα στο δημοτικό και έκκληση για ένταξη μίας ώρας καθημερινά εντός ή εκτός σχολικού προγράμματος. (Hardman, 2008a).

2.7 Ιδιαιτερότητες των νέων στη Φυσική Αγωγή

Είναι γνωστό ότι τα παιδιά παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές στη συμμετοχή και το ενδιαφέρον στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο ο Κ.Φ.Α. να σέβεται και να αναγνωρίζει τις διαφορές αυτές προκειμένου να εκπονεί ένα όσο το δυνατόν καταλληλότερο πρόγραμμα που θα επιτυγχάνει στο μέγιστο τους σκοπούς της Φ.Α. στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Τα αγόρια κινητοποιούνται στον αθλητισμό πιο έμφυτα απ' ό,τι τα κορίτσια (Tsorbatzoudis, Alexandris, Zahariadis, & Grouios, 2006). Συνεπώς, συμμετέχουν περισσότερο στις αθλητικές δραστηριότητες. Έρευνα έδειξε, ωστόσο, ότι τα κορίτσια σε ομόφυλα τμήματα επέδειξαν μεγαλύτερη συμμετοχή και ενδιαφέρον στο μάθημα και τους σκοπούς του σε σχέση με κορίτσια σε μεικτό τμήμα (Lyu & Gill, 2011). Η ίδια έρευνα φανέρωσε ότι γενικότερα τα τμήματα με παιδιά του ίδιου φύλου παρουσιάζουν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στο μάθημα σε σχέση με τα αντίστοιχα ετερόφυλα τμήματα. Ένας λόγος που δεν είναι ανεμπόδιστη η διαδικασία συνύπαρξης αγοριών και κοριτσιών σε διάφορα παιχνίδια και αθλήματα, όπως για παράδειγμα το ποδόσφαιρο, είναι γιατί τα αγόρια θεωρούν ότι τα κορίτσια στερούνται ικανοτήτων στα εν λόγω παιχνίδια (Louis, Lawrence, & Keith, 1994)..

Διαφορές στη συμμετοχή των παιδιών εντοπίζονται και ανάλογα του στυλ διδασκαλίας που εφαρμόζει ο εκπαιδευτικός στο μάθημά του. Οι μαθητές με υψηλές ικανότητες έχουν μεγαλύτερη αποδοτικότητα με το πρακτικό στυλ διδασκαλίας ενώ οι μαθητές με χαμηλότερες δυνατότητες έχουν με το διδακτικό στυλ του

παραγγέλματος (Kirk, MacDonald, & O'Sullivan, (Eds.), 2006). Ακόμα και η συμπεριφορά του εκπαιδευτικού είναι διαφορετικά αποτελεσματική ανάλογα με την ηλικία, την περιοχή – αστική ή μη- και το κοινωνικό προφίλ της περιοχής. Ένα «ζεστό» μαθησιακό περιβάλλον μπορεί να είναι πιο σημαντικό για παιδιά προερχόμενα από χαμηλή κοινωνικο-οικονομική τάξη σε σχέση με παιδιά υψηλής κοινωνικο-οικονομικής τάξης (Graham, & Heimerer, 1981).

Επίσης, τα νέα παιδιά ξεκινούν, πια, νωρίτερα σε οργανωμένες αθλητικές δραστηριότητες σε σχέση με το παρελθόν. Παρατηρείται να ξεκινούν ένα άθλημα από επτά ετών ή ακόμα και νωρίτερα (Côté, & Hay, 2002).

Μεγάλες διαφορές επισημαίνουν πολλές έρευνες και μεταξύ των παιδιών που ασχολούνται με αθλήματα και εκτός σχολείου εν συγκρίσει με τα παιδιά που δραστηριοποιούνται μόνο στο σχολείο. Οι μαθητές που συμμετέχουν σε εξωσχολικές αθλητικές δραστηριότητες δείχνουν να έχουν υψηλότερη παρακίνηση στα ανταγωνιστικής φύσεως αθλήματα που διεξάγονται στο σχολείο. Αυτό αποκτά μεγάλη σημασία αν αναλογιστεί κανείς ότι μεγάλο μέρος των αθλητικών δραστηριοτήτων του σχολείου είναι ανταγωνιστικού χαρακτήρα (Papaioannou, 1997). Τα παιδιά αυτά δείχνουν να είναι πιο ανθεκτικά σε σχέση με τους συνομήλικούς τους σε παράγοντες αποθάρρυνσης συμμετοχής που μπορεί να συναντήσουν στην σχολική κοινότητα (Δαμιανίδης, Κουθούρης, & Αλεξανδρής, 2007). Αποτελέσματα και άλλων ερευνών δείχνουν ότι τα παιδιά που λαμβάνουν μέρος σε εξωσχολικές δραστηριότητες εμφανίζουν θετική στάση απέναντι στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής (Λυγουριώτη, & Διγγελίδης, 2013).

Πολλές έρευνες έχουν δείξει ότι τα κίνητρα συμμετοχής των νέων στον αθλητισμό με το πέρασμα των χρόνων αποδυναμώνονται με αποτέλεσμα όσο αυξάνεται η ηλικία, μειώνεται η φυσική δραστηριότητα (Παπαχαρίσης, Χασάνδρα, & Χατζηγεωργιάδης, 2008). Κάτι τέτοιο επιβεβαιώνει και μια έρευνα στην Κύπρο (Κωνσταντινίδης, 2013). Συγκεκριμένα, οι μαθητές της 6ης τάξης είχαν χαμηλότερα αποτελέσματα από τους μαθητές της 5ης τάξης και οι μαθητές της 5ης τάξης είχαν χαμηλότερα αποτελέσματα από εκείνους της 4ης τάξης. Εμφανίζεται να φτάνει στο μέγιστο λίγο πριν την εφηβεία και αρχίζει να μειώνεται σταδιακά. Πάντως παρόλο που μειώνεται σημαντικά τόσο ο συνολικός χρόνος όσο και η συχνότητα άθλησης κατά τη διάρκεια της εφηβείας, η ένταση της άθλησης αυξάνεται (Telama, & Yng, 2000).

2.8 Παράγοντες που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα της σχολικής Φυσικής Αγωγής

Κατά τον Graham (2008), οι παράγοντες που επηρεάζουν το επιτυχημένο πρόγραμμα της Φ.Α. είναι ένα μείγμα παραγόντων με βάση τρεις κύριους πυλώνες: **το σχολείο και την πολιτεία, τον δάσκαλο και τα παιδιά**. Σύμφωνα, λοιπόν, με τον ίδιο συγγραφέα οι παράγοντες αυτοί είναι:

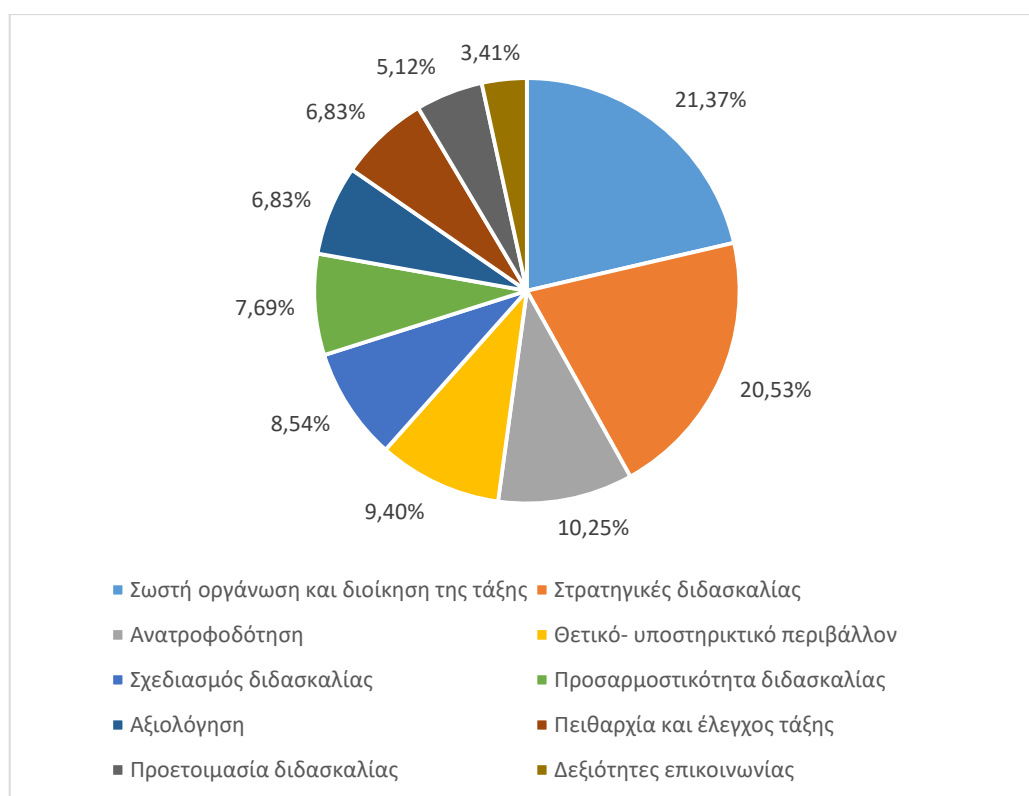
- 1. Σχολείο και πολιτεία:** α) Υπουργείο Παιδείας β) Εξοπλισμός γ) Οι δάσκαλοι των τάξεων δ) Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα ε) Οι εγκαταστάσεις στ) Ο διευθυντής ζ) Το μέγεθος της τάξης η) Οι γονείς.
- 2. Ο δάσκαλος:** α) Ο σχεδιασμός β) Ο ενθουσιασμός γ) Η πειθαρχία δ) Το πρόγραμμα της Φ.Α ε) Το περιεχόμενο του μαθήματος στ) Τα προσωπικά χαρακτηριστικά ζ) Η αλληλεπίδραση με τους μαθητές η) Οι προσδοκίες θ) Η αξιολόγηση ι) Η ανατροφοδότηση ια) Τα αισθήματα ικανοποίησης.
- 3. Παιδιά:** α) Η βελτίωση των κινητικών δεξιοτήτων β) Η συμπεριφορά γ) Η πίστη δ) Οι γνώσεις ε) Η συμμετοχή στ) Οι αξίες ζ) Η συνεργασία.

Ο Piéron, M. (2005), ανέφερε ότι τέσσερις είναι οι καθοριστικοί παράγοντες για την εκπλήρωση των εκπαιδευτικών στόχων στη Φ.Α.: ο καταναλισκόμενος χρόνος για κίνηση των παιδιών, η ανατροφοδότηση, το κλίμα στο μάθημα και η διαχείριση της τάξης. Στην διαχείριση της τάξης εστίασε και άλλη μια έρευνα (Vasiliadou, Derri, Galanis & Emmanouilidou, 2009) ως βασικό κριτήριο για την ποιοτική διδασκαλία, προσθέτοντας παράλληλα τον σχεδιασμό και την προετοιμασία του καθηγητή αλλά και την εξασφάλιση της πειθαρχίας στο μάθημα. Δύο πολύ σημαντικοί παράγοντες για την επίτευξη των στόχων του μαθήματος είναι η κίνηση προσανατολισμένη στον στόχο του μαθήματος και οι στρατηγικές διδασκαλίας που θα χρησιμοποιηθούν για να επιτευχθεί η στοχευμένη κίνηση (Grant, Ballard & Glynn, 1990).

Κατά τον Metzler (1990) δεκατέσσερις είναι οι δείκτες της αποτελεσματικής διαδικασίας διδασκαλίας-μάθησης: α) διαχείριση χρόνου, β) διευθυντική ικανότητα, γ) πειθαρχία και υπευθυνότητα, δ) καταλληλότητα των δραστηριοτήτων, ε) ποσοστό επιτυχημένης συμμετοχής, στ) διδακτικές οδηγίες, ζ) ανατροφοδότηση απόδοσης, η) κλίμα τάξης, θ) σχεδιασμός, ι) λεκτική και μη λεκτική αλληλεπίδραση, ια) χρήση ερωτήσεων, ιβ) ανάπτυξη περιεχομένου, ιγ) τακτική αξιολόγηση της προόδου των μαθητών, ιδ) καθιέρωση ασφαλούς περιβάλλοντος μάθησης.

Το 2006, οι Κυργυρίδης, Δέρρη & Κιουμουρτζόγλου, δημοσίευσαν μία έρευνα όπου καταθέτουν τους παράγοντες επίδρασης της αποτελεσματικότητας του μαθήματος της Φ.Α. στο σχολείο. Με βάση τα στοιχεία που συγκέντρωσαν, πρώτος παράγοντας σε συχνότητα εμφάνισης αναδείχθηκε με 21,37% η σωστή οργάνωση και διοίκηση της τάξης με δεύτερο παράγοντα τη διδασκαλία και τις στρατηγικές διδασκαλίας με 20,53% και ακολουθούν η ανατροφοδότηση με 10,25%, η δημιουργία ενός θετικού- υποστηρικτικού περιβάλλοντος με 9,4%, ο σχεδιασμός της διδασκαλίας με 8,54%, η προσαρμοστικότητα της διδασκαλίας με 7,69%, η πειθαρχία και ο έλεγχος της τάξης με 6,83%, η αξιολόγηση με 6,83%, η προετοιμασία του διδάσκοντα με 5,12% και τέλος οι δεξιότητες επικοινωνίας με 3,41% (Σχήμα 2).

Στην Κοινωνιολογία αναφέρεται ότι ο αθλητισμός για να γίνει μόνιμος στη ζωή των παιδιών θα πρέπει να συνοδεύεται από επιβραβεύσεις, ευκαιρίες και απουσία ανταγωνισμού (Curtis, McTeer, & White (1999)).

Σχήμα 2: Ποσοστά εμφάνισης χαρακτηριστικών επιτυχημένης διδασκαλίας. (Κυργυρίδης, Δέρρη & Κιουμουρτζόγλου, 2006)

2.8.1 Σχεδιασμός και προετοιμασία μαθήματος

Ο σχεδιασμός του μαθήματος εξαρτάται από τον τύπο του προγράμματος που σκοπεύει ο καθηγητής να προσφέρει στα παιδιά. Ο σχεδιασμός επηρεάζεται από το επίπεδο των παιδιών, το περιβάλλον (εγκαταστάσεις, εξοπλισμός, μέγεθος τάξης), τις γνώσεις που διαθέτει ο ΚΦΑ στο κάθε αντικείμενο, ο χρόνος που διατίθεται για το μάθημα (Graham, 2008).

Αποτελέσματα ερευνών έδειξαν ότι οι εκπαιδευτικοί που σχεδιάζουν το μάθημά τους κάνουν μεγαλύτερη χρήση του εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων, δίνουν περισσότερες κατευθύνσεις, οργανώνουν τον χρόνο τους καλύτερα. Τα παιδιά, επίσης, φαίνεται πως είναι πιο συγκεντρωμένα και δραστήρια στους στόχους που έχει θέσει ο καθηγητής.

Η δυσκολία με τον σχεδιασμό συνίσταται, μερικές φορές, στην αδυναμία των εκπαιδευτικών να μπορέσουν να υλοποιήσουν τη γνώση που έχουν σε ένα αντικείμενο, με ενδιαφέρον τρόπο στους μαθητές (Mawer, 1995).

2.8.2 Διαχείριση τάξης- Πειθαρχία

Παράλληλα με την οργάνωση και τον σχεδιασμό του προγράμματος, ο εκπαιδευτικός οφείλει να οργανώσει και τον τρόπο διαχείρισης της τάξης. Η διαχείριση της τάξης είναι επιτυχημένη όταν διατηρείται η πειθαρχία στο μάθημα εξασφαλίζοντας συγχρόνως ένα ευχάριστο- πρόσφορο για μάθηση κλίμα. Βασικά εργαλεία της διαχείρισης της τάξης αποτελεί η δημιουργία κανόνων, ρουτίνων και διαδικασιών στην ώρα του μαθήματος ειδικά στα πρώτα μαθήματα (Mawer, 1995). Οι λιγότερο αποτελεσματικοί εκπαιδευτικοί χρησιμοποιούν λιγότερο συστηματικά κανόνες και ρουτίνες και τους χαρακτηρίζει έλλειψη σαφήνειας στην εξήγηση των κανόνων ειδικά στην αρχή της χρονιάς. Κανόνες και διαδικασίες που έχουν σχέση με την εξασφάλιση της ησυχίας, την τοποθέτηση και επιστροφή του εξοπλισμού, τον σεβασμό και την συνεργασία με τους συμμαθητές, τις υποχρεώσεις των παιδιών (άδεια για τουαλέτα, νερό, κατάλληλος ρουχισμός κ.λ.π.) είναι πολύ σημαντικές για την εδραίωση της πειθαρχίας (Fink & Siedentop, 1989).

Η διασφάλιση της πειθαρχίας κατά την διάρκεια του μαθήματος αποτελεί αναμφίβολα, σημαίνουσα πτυχή για την επίτευξη της αποτελεσματικότητας της διδασκαλίας. Χρειάζονται, ωστόσο, να εφαρμοστούν στρατηγικές διδασκαλίας που θα αναδείξουν τα οφέλη της διατήρησης της πειθαρχίας στο μάθημα ώστε να γίνει

αυτόβουλη απόφαση και εσωτερική κατάκτηση των μαθητών (Παναγιώτου, Καφφέ, Ούρδα, Μπαρκούκης, 2010). Η έμφαση και επικέντρωση στον διδακτικό στόχο από πλευράς μαθητών έχει αποδειχθεί ότι βελτιώνει το επίπεδο πειθαρχίας. Ο εκπαιδευτικός, συνεπώς, πρέπει να ενδυναμώσει την αξία των διδακτικών στόχων στην τάξη γιατί αυτό οδηγεί σε αυτόβουλη πειθαρχία από τη μεριά των μαθητών και ειδικά εκείνων που είναι έμφυτα επικεντρωμένοι στη μάθηση και τους σκοπούς της. Η απλή επιβολή της πειθαρχίας από τους εκπαιδευτικούς μπορεί να έχει θετικά αποτελέσματα σε μερικούς μαθητές, δεν οδηγεί, όμως, σε αυτό-πειθαρχία τους μαθητές. Με την αυτό-πειθαρχία εννοείται η διάθεση των μαθητών να παραμείνουν ήσυχοι και αφοσιωμένοι στο μάθημα επειδή το επιθυμούν και όχι επειδή τους επιβάλλεται (Papaioannou, 1998). Ένας εκπαιδευτικός θα πρέπει να γνωρίζει ότι οι κύριοι λόγοι που οδηγούν ένα παιδί στη μη τήρηση πειθαρχημένης συμπεριφοράς είναι η πλήξη, η έλλειψη αυτό-πεποίθησης στην εκτέλεση του διδακτικού αντικειμένου, οι συναισθηματικές δυσκολίες, η υπερβολική κοινωνικότητα, η άγνοια των επιπτώσεων των πράξεων του, η ασθενής αντίληψή του για το τί σημαίνει σωστή συμπεριφορά (Kyriacou, 1998). Συνεπώς η αντιμετώπιση των παραπάνω θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητά του στον τρόπο διεξαγωγής του μαθήματός του.

2.8.3 Υλικοτεχνική υποδομή και αθλητικός εξοπλισμός

Σημαντικός, επίσης, παράγοντας για την αποτελεσματικότητα της Φ.Α. είναι οι κατάλληλες αθλητικές εγκαταστάσεις και ο επαρκής αθλητικός εξοπλισμός. Η χρήση ποικίλου και καλά συντηρημένου αθλητικού εξοπλισμού ενισχύει τη θέληση και αναζωογονεί το ενδιαφέρον των μαθητών για την εκτέλεση του προγράμματος (Αγγέλη, 2013). Η αξιοποίηση του χώρου, χρόνου και εξοπλισμού βοηθά στη βελτίωση του ωφέλιμου χρόνου μάθησης (Vasiliadou και συν 2009). Δίχως τις κατάλληλες υποδομές όπως αθλητικά γήπεδα και εξειδικευμένο εξοπλισμό δεν είναι εφικτό να υλοποιηθεί ικανοποιητικά το πρόγραμμα που προτείνει το σύγχρονο Α.Π.Σ. (Αδαμόπουλος, 2010; Ζαμπετάκη & Τριπόδης, 2008a).

2.8.4 Μαθησιακό περιβάλλον

Οι κύριοι λόγοι συμμετοχής ενός παιδιού στην Φ.Α. είναι η ψυχαγωγία και η κοινωνική αλληλεπίδραση με τους συμμαθητές του (Côté, & Hay, 2002). Η δημιουργία θετικής και ευχάριστης ατμόσφαιρας στο μάθημα αποτελεί καθοριστικό

παράγοντα για την απόκτηση θετικής στάσης για τον αθλητισμό από τα παιδιά, ανεξαρτήτως φύλου (Ζουνχιά, 1998; Lyu, & Gill, 2011). Ο Κωνσταντινίδης (2013) αναφέρεται στην έρευνα που έκαναν οι Tannehill and Zakrajsek το 1993 οι οποίοι βρήκαν ότι η απόλαυση του μαθήματος ήταν ο πιο σημαντικός παράγοντας για τη διαμόρφωση θετικών στάσεων προς τη φυσική αγωγή. Το μαθησιακό περιβάλλον για να γίνει παρακινητικό για τους μαθητές θα πρέπει να είναι καλά οργανωμένο με σαφείς στόχους και επιμονή, ενθάρρυνση του εκπαιδευτικού προς την κατεύθυνση μιας ποιοτικής διδασκαλίας (Rink & Hall, 2008). Επίσης, χρειάζεται να χαρακτηρίζεται από ποικιλία στην ύλη του το μάθημα γιατί η επανάληψη του ίδιου περιεχομένου οδηγεί τα παιδιά σε πλήξη και τελικά σε αρνητική στάση απέναντι στη Φ.Α. (Κωνσταντινίδης, 2013).

Είναι γνωστό ότι η προσωπικότητα του εκπαιδευτικού διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση αυτού του θετικού κλίματος στο μάθημα. Σε μία έρευνα καταγράφηκε ότι τα στοιχεία του χαρακτήρα του εκπαιδευτικού που επηρεάζουν θετικότερα τα παιδιά στη συμμετοχή τους είναι κατά 35,6% η αίσθηση του χιούμορ, 29,9% η ικανότητα προσέγγισης, 21,8% η υπομονή, 50,6% η επικοινωνιακή ικανότητα και 43,7% η ικανότητα οργάνωσης (Mawer, 1995). Οι πιο αποτελεσματικοί εκπαιδευτικοί Φ.Α. είναι αυτοί που δίνουν στα παιδιά την αίσθηση ότι είναι εκεί για να τα βοηθήσουν και να αλληλοεπιδράσουν μαζί τους με έναν ευγενικό, προσεγγίσιμο τρόπο (Curtner-Smith et.al 2001).

Η αίσθηση της ικανοποίησης και της χαράς που εισπράττει ένα παιδί από τη γυμναστική εξαρτάται σημαντικά από την πεποίθηση ότι τα καταφέρνει, την αίσθηση της αυτό-αποτελεσματικότητας δηλαδή (Baranowski, Bar-Or, Blair, Corbin, Dowda, Freedson & Ward, 1997).

Η ικανοποίηση και ενθάρρυνση των παιδιών μεγαλώνει μέσα από την αυτόβουλη συμμετοχή τους στον σχεδιασμό των παιχνιδιών και των ασκήσεων αλλά και με τη δυνατότητα να εκφράσουν τα συναισθήματά τους για το μάθημα της Φ.Α. (Graham, 1992). Τα παιδιά θα πρέπει να λαμβάνουν πρωτοβουλίες και να συμμετέχουν στη λήψη των αποφάσεων στο μάθημα της Φ.Α., όπως για παράδειγμα τη δημιουργία σχηματισμού ομάδων, χωρίς ωστόσο να απομακρύνεται το πρόγραμμα από τον προσανατολισμό στη μάθηση (Σιδηρά, 2004).

2.8.5 Ο ακαδημαϊκός χρόνος μάθησης

Ο ακαδημαϊκός χρόνος μάθησης (ALT) θεωρείται ένα ισχυρό κριτήριο αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας του διδάσκοντα (Εμμανουηλίδου και συν. 2007). Ακαδημαϊκός χρόνος μάθησης ορίζεται ως ο χρόνος που ξοδεύει κάθε μαθητής στην εκτέλεση, ανάλυση και αξιολόγηση της απόδοσης (Hemphill, Richards, Templin & Blankenship, 2012). Σε μία έρευνα στο εξωτερικό έδειξε ότι ο χρόνος κινητικότητας των παιδιών στο μάθημα φτάνει το ανώτερο στο 30% του συνολικού χρόνου και λιγότερο από το 15% αφιερώνεται σε κατάλληλες κινητικές δεξιότητες -δηλαδή σύμφωνα με τις οδηγίες του καθηγητή. Σε μία άλλη έρευνα ο ακαδημαϊκός χρόνος των παιδιών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση μετρήθηκε στο 21,1% του συνολικού χρόνου (Lacy, Willison, & Hicks, 1998). Στην Ελλάδα μεγάλη έρευνα έδειξε ότι το 1/5 του χρόνου είναι στην πραγματικότητα ενεργός κατά την διάρκεια ενός μαθήματος Φ.Α. Ο υπόλοιπος χρόνος αναλώνεται σε χρόνο αναμονής εκτέλεσης των ασκήσεων, στη μεταφορά του αθλητικού εξοπλισμού, στα διαλείμματα για νερό, τουαλέτα και σε άλλες άσχετες με το αντικείμενο συμπεριφορές (Εμμανουηλίδου και συν. 2007). Η συνεχής κινητικότητα του εκπαιδευτικού περιφερειακά στον χώρο άθλησης επιτυγχάνει καλύτερο έλεγχο του μαθήματος και αποδοτικότερη συμμετοχή των παιδιών στις δραστηριότητες (Van der Mars, Vogler, Darst, & Cusimano, 1994).

2.8.6 Η ανατροφοδότηση

Σύμφωνα με τον Μουντάκη (2004) *ανατροφοδότηση είναι η πληροφορία που δίδεται στον ασκούμενο σχετικά με την εκτέλεση της άσκησης ή το αποτέλεσμα της*. Κατά τον ίδιο συγγραφέα οι κύριες λειτουργίες της ανατροφοδότησης είναι: α) η πληροφορία που δίνεται σχετικά με την ορθότητα ή μη της κινητικής ενέργειας, β) η επιβράβευση ή τιμωρία του ασκούμενου με βάση το περιεχόμενο της ανατροφοδότησης, γ) η ενίσχυση του ενδιαφέροντος από πλευράς μαθητή και δ) η εξάρτηση που προκαλείται στον μαθητή σχετικά με την επιτυχή εκτέλεση της άσκησης από τις οδηγίες του εκπαιδευτικού.

Η ορθή χρήση της ανατροφοδότησης, και η αποσαφήνιση του περιεχομένου του μαθήματος μεταξύ άλλων αποτελούν δεσπόζοντες παράγοντες αποτελεσματικότητας ενός καθηγητή (Βασιλειάδου & Δέρρη, 2006).

Είναι προφανές ότι η αποτελεσματικότητα της ανατροφοδότησης σε μια άσκηση εξαρτάται από το επίπεδο των γνώσεων του καθηγητή στο συγκεκριμένο

πεδίο. Καθηγητές με περιορισμένες γνώσεις σε μια δεξιότητα δυσκολεύονται να αναγνωρίσουν το λάθος στην κίνηση του παιδιού και να την διορθώσουν. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα όχι μόνο να μην βελτιώνουν την αποτελεσματικότητά τους αλλά αντίθετα να την μειώνουν (Lee, Keh & Magill, 1993). Επίσης, φαίνεται ότι το πού στέκεται ο καθηγητής ή η κινητικότητα του στον χώρο μπορεί να μην επηρεάζει την αποτελεσματικότητα της λεκτικής ανατροφοδότησης του, επηρεάζει, όμως, την αποτελεσματικότητα της ανατροφοδότησης που δίνει μέσω επίδειξης (Van der Mars et al. 1994). Άλλωστε, η επίδειξη και η χρήση κατάλληλων στρατηγικών διδασκαλίας αποτελούν δύο από τους κύριους παράγοντες επίτευξης των κινητικών-μαθησιακών στόχων του μαθήματος (Grant et al. 1990).

Σε μια έρευνα που έκαναν οι Vasiliadou, Hristakis, Derri, & Emmanouilidou, (2006), τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι σημερινοί διδάσκοντες στον ελληνικό χώρο δίνουν φτωχές και ανακριβείς οδηγίες στα παιδιά κατά τη διδασκαλία του μαθήματος. Η διδακτική προσέγγιση των εκπαιδευτικών αυτών περιλάμβανε μεν την επίδειξη των ασκήσεων, ωστόσο, εμφάνιζε αδυναμίες στην ανάλυση των κινητικών δεξιοτήτων με αποτέλεσμα να μην δίνουν εύστοχες πληροφορίες στα σημεία- κλειδιά των ασκήσεων.

Η καταλληλότητα της ανατροφοδότησης συναρτάται από τις δεξιότητες που έχουν διδαχθεί, τα χαρακτηριστικά του αντικειμένου προς γνώση και η συμμετοχή των παιδιών στη διαδικασία διδασκαλίας και μάθησης (στρατηγικές διδασκαλίας) (Piéron, 2005).

2.8.7 Επιμόρφωση εκπαιδευτικών

Στην έρευνα που πραγματοποιήθηκε από τους Vasiliadou et al. (2006), γίνεται προφανής η ανάγκη εκπαίδευσης των Ελλήνων καθηγητών Φ.Α. στην απόκτηση επαρκούς γνώσης των βασικών κινητικών δεξιοτήτων και αθλημάτων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ελλιπή ανατροφοδότηση των ποιοτικών χαρακτηριστικών των ασκήσεων από τους εκπαιδευτικούς.

Αντίστοιχη έρευνα στην Ελλάδα έδειξε ότι είναι επιτακτική η ανάγκη εκπαίδευσης των Κ.Φ.Α. στον τρόπο αξιολόγησης και βαθμολόγησης των παιδιών (Derri et al, 2012).

Χαρακτηριστικό γνώρισμα των αποτελεσματικών εκπαιδευτικών είναι η συνεχής προσπάθεια για επαγγελματική ανάπτυξη και εξέλιξη μέσα από την

ανακάλυψη και εφαρμογή νέων δεξιοτήτων διδασκαλίας μη μένοντας στις γνώσεις που απέκτησαν από τις βασικές σπουδές τους (Vasiliadou, & Derri, 2006).

Μέσα από τη συνεχή εκπαίδευση, πληροφόρηση και βελτίωση της κατάρτισής τους, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να επιτύχουν αναβάθμιση του επιπέδου διδασκαλίας που παρέχουν στους μαθητές τους (Κυργυρίδης και συν. 2006). Η συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών συμβάλλει στην αυτό-αποτελεσματικότητά τους, στη διάθεση να βελτιώσουν το έργο τους και γι' αυτό πρέπει να ενισχύεται. (Γοροζίδης, Παπαϊωάννου, Διγγελίδης, 2012).

Το σχολείο αλλάζει μέσα και μεθόδους παροχής παιδείας με το πέρασμα του χρόνου με σκοπό να γίνει πιο αποτελεσματικό και ελκυστικό στην ψυχοσύνθεση των νέων. Σε αυτές τις δομικές αλλαγές που συντελούνται στο σχολείο, οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να προσαρμόζονται και να αποδεικνύονται αντάξιοι των νέων απαιτήσεων και προσδοκιών. Μόνο μέσα από τη συνεχή επιμόρφωση θα μπορέσουν να υποστηρίξουν και να υλοποιήσουν τις μεταρρυθμιστικές αλλαγές που θεσπίζονται από την πολιτεία. Βασικοί παράμετροι για την αποτελεσματικότητα της επιμόρφωσης είναι η συστηματικότητα, ο προγραμματισμός και ο σχεδιασμός. Φορείς που επιτελούν επιμορφωτικό ρόλο σε εκπαιδευτικούς είναι το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (νυν Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής), ο Οργανισμός Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών (Ο.ΕΠ.ΕΚ.), τα Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα (Π.Ε.Κ), τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.), το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (Ε.Α.Π.) και τα Ανώτατα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Τ.Ε.Ι.), η Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής Τεχνικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.) κ.α. (Αδαμόπουλος, 2010).

2.8.8 Αξιολόγηση μαθητών

Στο Δημοτικό, η έλλειψη σαφών αναφορών και οδηγιών προς τους εκπαιδευτικούς στις διαδικασίες αξιολόγησης και βαθμολόγησης των μαθητών στη Φ.Α., έχει οδηγήσει στην ανεπαρκή ανταπόκρισή τους στο συγκεκριμένο ζήτημα (Derri et al. 2012).

Κατά την Ζουνχιά (1998), η αξιολόγηση είναι απαραίτητη γιατί δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά να δείξουν τις κινητικές του ικανότητες και να λάβουν την επιβράβευση, ενισχύεται η μάθηση, αναδεικνύεται η κλίση του κάθε παιδιού και αυξάνεται η αξιοπιστία των καθηγητών Φυσικής Αγωγής. Η αξιολόγηση εμπεριέχει

τη διαδικασία της εξέτασης- μέτρησης μέσω δοκιμασιών. Η πληροφόρηση που λαμβάνει ο εκπαιδευτικός μέσα από την μετρήσιμη αξιολόγηση κατά τη διάρκεια του μαθήματος αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο για να διαπιστώσει τον ρυθμό προόδου των μαθητών, το επίπεδο δυνατοτήτων του και την καταλληλότητα των μέσων και μεθόδων που χρησιμοποίησε. Αλλά και για τα παιδιά, η ικανοποίηση της επιτυχίας και της επίτευξης ενός στόχου τους δίνει ένα επιπλέον κίνητρο για να προσπαθήσουν περισσότερο.

Ωστόσο, η αξιολόγηση μπορεί να προκαλέσει αρνητικά συναισθήματα σε ορισμένα παιδιά που θα τους αποθαρρύνει από τη μετέπειτα συμμετοχή στον αθλητισμό. Η σύγκριση των επιδόσεων μεταξύ των συμμαθητών ενισχύει το ανταγωνιστικό αίσθημα και υπονομεύει την αυτό-εκτίμηση των παιδιών που υστερούν στις αθλητικές δραστηριότητες. Συνεπώς, υπάρχει η πιθανότητα η αξιολόγηση να επιφέρει τα αντίθετα αποτελέσματα (Harris, Elbourn, Αυγερινός, 2005).

Άλλοι μέθοδοι αξιολόγησης της βελτίωσης και της προόδου των παιδιών εκτός της επίδειξης είναι το μαθητικό πλάνο, γραπτές δοκιμασίες, η παρατήρηση του παιδιού από το/τη διδάσκοντα/ούσα, η αυτο-αξιολόγηση, η παρουσίαση ρόλου, η οργάνωση δραστηριότητας (Π.Ο.Ε.Δ.).

2.8.9 Προσαρμοστικότητα και ευελιξία του μαθήματος

Η προσαρμογή επίσης διδακτικής μεθόδου επίσης δυνατότητες και εμπειρίες των παιδιών, επίσης δυνατότητες του αθλητικού περιβάλλοντος και στο περιεχόμενο του μαθήματος έχει αποδειχτεί ότι συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα επίσης Φ.Α. Το "ταίριασμα" των αναγκών και ικανοτήτων των παιδιών με το περιεχόμενο του αναλυτικού προγράμματος είναι βασικός παράγοντας επίσης ποιοτικής διδασκαλίας (Mawer, 1995). Συνεπώς, χρειάζεται ποικιλία δραστηριοτήτων και εύρος χειρισμών και σχεδιασμών ώστε η διδασκαλία να κριθεί κατάλληλη για τα παιδιά (ΠΟΕΔ). Οι Κ.Φ.Α. πρέπει να γνωρίζουν ότι ανάλογα με επίσης ικανότητες των παιδιών κάποια στυλ διδασκαλίας είναι πιο αποδοτικά (Kirk et al., 2006). Οι Mosston & Ashworth (1997) τόνιζαν ότι το βασικό ζήτημα κάθε δασκάλου είναι όχι επίσης στυλ διδασκαλίας είναι το καλύτερο αλλά ποιό είναι το καταλληλότερο για να εφαρμόσει σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς στόχους που έχει θέσει. Η μέθοδος διδασκαλίας που θα χρησιμοποιηθεί – ολική ή μερική- εξαρτάται από το διαθέσιμο χρόνο, τον ίδιο

τον ασκούμενο και την συνθετότητα ή πολυπλοκότητα της τεχνικής της άσκησης (Μουντάκης, 2004). Επίσης, τα τροποποιημένα παιχνίδια με τη συμμετοχή λίγων παιδιών σε μικρούς χώρους με διάφορες μπάλες και άλλα αντικείμενα αυξάνει σημαντικά τις ευκαιρίες των παιδιών για δράση (Hemphill et al. 2012). Η χρήση τριών βαθμών δυσκολίας (π.χ. πιο κοντά- μακριά) στην εκτέλεση μιας άσκησης αποτελεί έναν τρόπο αποτελεσματικής επίτευξης του στόχου από όλα τα παιδιά (Ward, & Ayvazo, 2006). Ο εκπαιδευτικός πρέπει να λαμβάνει υπόψη του, επίσης, ότι πολλά παιδιά συμμετέχουν και σε εξωσχολικές δραστηριότητες έχοντας πιο πλούσιες εμπειρίες στην άθληση από τα άλλα παιδιά μεγεθύνοντας τη διαφορά ικανοτήτων μεταξύ των παιδιών (Kirk, 2005).

2.8.10 Ασφάλεια

Σύμφωνα με το Υπουργείο Παιδείας του Οντάριο στον Καναδά (2015) η ασφάλεια είναι ζωτικής σημασίας για την απρόσκοπτη διεξαγωγή του μαθήματος. Την κύρια ευθύνη φέρει ο καθηγητής, ευθύνη που οφείλει να μεταλαμπαδεύσει και στους μαθητές του μέσα από την ενθάρρυνση, ενημέρωση και κινητοποίηση. Επειδή το μάθημα της Φ.Α ενέχει έτσι και αλλιώς ένα μεγαλύτερο κίνδυνο ατυχήματος ο καθηγητής οφείλει να επιβλέπει συνεχώς, να προνοεί δίνοντας σαφείς οδηγίες και να ελέγχει τον εξοπλισμό, το ρουχισμό, τα υποδήματα των παιδιών και την καλή κατάσταση των εγκαταστάσεων.

Η οργάνωση του χώρου και χρόνου αποτελούν βασικό παράγοντα αποτελεσματικότητας της Φ.Α στο σχολείο (Βασιλειάδου & Δέρρη, 2006).

2.9 Προβλήματα στην αποτελεσματικότητα της Φυσικής Αγωγής

Ένα σημαντικό πρόβλημα είναι ότι το μάθημα της Φ.Α. σχεδιάζεται κυρίως για να είναι διασκεδαστικό στους μαθητές παρά για να είναι αποτελεσματικό (Grant et al. 1990). Τα παιδιά εμφανίζουν υψηλά επίπεδα ενεργοποίησης μέσω του παιχνιδιού, ωστόσο, η αποτελεσματικότητα του παιχνιδιού στην ανάπτυξη των ικανοτήτων των παιδιών έχει γίνει αντικείμενο συζήτησης (Hastie, 1996). Αυτό, αναπόφευκτα, επηρεάζει το επίπεδο υλοποίησης των στόχων της Φ.Α. αλλοιώνοντας την αποτελεσματικότητα του μαθήματος.

Επίσης, οι εκπαιδευτικοί συνήθως, αφοσιώνονται στη γενική δραστηριοποίηση της τάξης και όχι τόσο στην ατομική ενεργοποίηση του κάθε

μαθητή με αποτέλεσμα να μην έχουν απόλυτη αντίληψη του επιπέδου ποιοτικής συμμετοχής του κάθε μαθητή στο μάθημα (Grant et al. 1990). Έρευνες έχουν δείξει ακόμα, ότι οι προπονητές αθλημάτων εμφανίζουν μεγαλύτερη ικανότητα ποιοτικής ανατροφοδότησης στο άθλημά τους από τους εκπαιδευτικούς Φ.Α. στο σχολείο. Οι εκπαιδευτικοί δείχνουν ανεπάρκεια σε μερικές περιπτώσεις να διορθώσουν λάθη στο κινητικό μοτίβο μιας άσκησης που εκτελούν οι μαθητές (Lee et al. 1993).

Η αφιέρωση μίας έως τρεις ώρες την βδομάδα (δύο ώρες στην Ελλάδα) που αποτελεί το σύννητες εύρος ωρών στα προγράμματα διδασκαλίας της Φ.Α. στο Δημοτικό καθιστά αδύνατη την εκπλήρωση όλων των σκοπών της Φ.Α. καλλιεργώντας παράλληλα και τους τρεις τομείς της προσωπικότητας του μαθητή (Αυγερινός., Ζέτου & Βερναδάκης, 2006).

2.10 Ο ρόλος των γονέων στην αποτελεσματικότητα της Φυσικής Αγωγής

Είναι γνωστό ότι στη διαμόρφωση της συμπεριφοράς ενός ατόμου σημαντικό ρόλο παίζουν τα άτομα που το περιβάλλουν και έχει στενούς δεσμούς με αυτά (Αποστολάκη, 2007). Επόμενο είναι ότι οι γονείς επηρεάζουν σημαντικά τα παιδιά τους σε κάθε έκφανση της ζωής τους, αν αναλογιστεί κανείς ότι τα παιδιά –από τη βρεφική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση- περνούν το 92% του χρόνου εκτός σχολείου υπό την επιρροή των γονέων (Walberg & Paik, 2000). Η θετική στάση και προτροπή των γονέων στη συμμετοχή των παιδιών σε μία αθλητική δραστηριότητα αυξάνει τη συμμετοχή τους σε αυτή τη δραστηριότητα και συμβάλλει σε υψηλότερες αποδόσεις. Οι γονείς επηρεάζουν τα παιδιά τους και για το είδος των στόχων που θέτουν μέσα στο παιχνίδι. Από την άλλη, κάποιες έρευνες έχουν δείξει ότι οι γονείς αποτελούν την αιτία τα παιδιά να έχουν αυξημένο άγχος και πίεση κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού (Μιχμίζος, Χρόνη Χασάνδρα & Χατζηγεωργιάδης, 2012). Τα παιδιά που λαμβάνουν επιβράβευση για την προσπάθεια τους στον αθλητισμό, οικοδομούν ένα προσωπικό σύστημα αυτό-επιβράβευσης και τονώνουν την εσωτερική τους παρακίνηση για τον αθλητισμό (Babkes, & Weiss, 1999). Σημαντικό κριτήριο για τη συμμετοχή των παιδιών σε δραστηριότητες της Φ.Α. είναι ο βαθμός παρακίνησης των παιδιών από τους γονείς στην επιλογή αυτών των δραστηριοτήτων (Dagkas & Stathi, 2007). Ο βαθμός παρακίνησης των γονέων, από την άλλη, δείχνει να εξαρτάται από το πόσο θεωρούν ότι έχει κλίση ή ικανότητες το παιδί τους σε αυτές τις δραστηριότητες (Brustad, 1996).

Τα παιδιά επηρεάζονται μέσα από την παρατήρηση της συμπεριφοράς και των συνηθειών των γονέων τους. Μία έρευνα έδειξε ότι τα παιδιά με δύο γονείς ενεργούς σε συμμετοχή αθλητικών δραστηριοτήτων έχουν έξι φορές περισσότερες πιθανότητες να είναι και αυτά ενεργά από τα παιδιά με γονείς μη ενεργούς αθλητικά (Brustad, 1996). Τις απόψεις αυτές φαίνεται να συμμερίζονται και οι ίδιοι οι γονείς σε απαντήσεις που έδωσαν σε τηλεφωνική συνέντευξη σε μια έρευνα που διεξήχθη στο Μπρίστολ του Ηνωμένου Βασιλείου (Bentley et al. 2012). Αξίζει να σημειωθεί, ωστόσο, ότι στις ηλικίες του δημοτικού ο παρακινητικός ρόλος της μητέρας στη διαμόρφωση θετικής στάσης ή μη απέναντι στις δραστηριότητες της Φ.Α. είναι ισχυρότερος σε σχέση με αυτόν του πατέρα (Bois, Sarrazin, Brustad, Trouilloud & Cury, 2005). Επίσης φαίνεται ότι η επίδραση των γονέων στη συμμετοχή των παιδιών τους σε αθλητικές δραστηριότητες είναι η μεγαλύτερη από την ηλικία των 10 ετών και κάτω και μειώνεται όσο τα παιδιά μεγαλώνουν (Leung, 2014).

Η ενεργή στάση των γονέων στα εκπαιδευτικά ζητήματα των παιδιών συμβάλλει στην καλύτερη απόδοσή τους. Είκοσι μία μελέτες έδειξαν ότι το 91% των παιδιών επέδειξαν βελτίωση της αποδοτικότητας τους στα μαθήματα όταν υπήρξε συνεργασία εκπαιδευτικών και γονέων. Αυτό έγινε όταν δημιουργήθηκαν ως προϊόν αυτής της συνεργασίας συνθήκες επιμόρφωσης και στο σπίτι (Walberg & Paik, 2000). Η παροχή υποστηρικτικού περιβάλλοντος, το ενεργό ενδιαφέρον στα σχολικά συμβούλια ή συγκεντρώσεις και η ίδια συμμετοχή των γονέων σε αθλητικές δραστηριότητες με τα παιδιά τους συμβάλλουν θετικά. Παράλληλα με την ενεργή συμμετοχή τους στα δρώμενα του σχολείου των παιδιών, οι γονείς πρέπει να προωθούν πρότυπα σωστής διατροφής και υγιών συνηθειών ενώ παράλληλα να φροντίζουν για την αυτό-εκτίμηση των παιδιών (Ministry of Education and Training, 1998).

Σε μία από τις πιο εκτεταμένες έρευνες που έχουν γίνει για παιδιά τέθηκε ως στόχος η μείωση του καρδιαγγειακού κινδύνου για παιδιά 8-10 ετών με τις παρεμβάσεις διάφορων παραγόντων. Η έρευνα αυτή που είχε την ονομασία "CATCH" είχε τη συμμετοχή του σχολείου και των γονέων με αλλαγές στις διατροφικές συνήθειες των παιδιών, στο σχολικό πρόγραμμα και στην ύπαρξη ελέγχου. Το αποτέλεσμα έδειξε σημαντική αύξηση της έντασης και διάρκειας της συμμετοχής των παιδιών στο σχολείο με τον ρόλο των γονέων στη συγκεκριμένη έρευνα να είναι καταλυτικός (Goran, Reynolds, & Lindquist, 1999).

Οι γονείς συνήθως δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα όσα διαδραματίζονται στο σχολείο και συνεπώς και για τις αθλητικές δραστηριότητες που ενθουσιάζουν τα παιδιά τους. Το ενδιαφέρον τους αυτό μεταφράζεται σε διάθεση για συνεργασία και συμμετοχή στο όποιο εκπαιδευτικό ζήτημα μπορούν να λάβουν μέρος (Αποστολάκη, 2007). Ιδιαίτερα οι γονείς με υψηλό μορφωτικό επίπεδο τείνουν να δείχνουν μεγαλύτερη διάθεση για συνεργασία σε σχέση με γονείς με χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο (Φωκά & Κακοκέφαλου, 2015).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

3.1 Δείγμα

Το δείγμα της παρούσας έρευνας αποτέλεσαν οι γονείς των μαθητών της Γ΄ και Δ΄ τάξης του Δημοτικού της Ερασμείου Ελληνογερμανικής Σχολής. Συνολικά, το δείγμα αποτέλεσαν οι 280 γονείς των μαθητών αυτών των τάξεων. Το σχολείο εδρεύει στην Β.Α. Αττική, συνεπώς μεγάλο ποσοστό των οικογενειών κατοικεί στην εν λόγω περιοχή. Επίσης, το γεγονός ότι πρόκειται για ιδιωτικό σχολείο δίνει το συμπέρασμα με σχετική βεβαιότητα ότι οι περισσότεροι γονείς ανήκουν στα μεσαία και ανώτερα εισοδηματικά επίπεδα.

3.2 Μέσα συλλογής δεδομένων

Από τις τρεις βασικές ερευνητικές προσεγγίσεις, ποσοτική, ποιοτική και μικτή (Creswell, 2014), στην παρούσα έρευνα επιλέχθηκε η ποσοτική και πιο συγκεκριμένα η συλλογή στοιχείων με δομημένο ερωτηματολόγιο. Το ερωτηματολόγιο δίνει τη δυνατότητα στους συνεντευξιαζόμενους να απαντήσουν χωρίς την πίεση του χρόνου και το ενδεχόμενο άγχος μιας πρόσωπο με πρόσωπο συνέντευξης (Αργυρίου & Κασσού, 2015). Αντίθετα, η μέθοδος της συνέντευξης των γονέων από τον ίδιο τον ερευνητή, που τυγχάνει να είναι καθηγητής σε αυτήν την σχολική μονάδα δεν θα εξασφάλιζε ότι οι απαντήσεις των γονέων θα ήταν αντικειμενικές, επαρκείς και αμερόληπτες. Επίσης, στις συνεντεύξεις υπάρχει η πιθανότητα απόσπασης κατευθυνόμενων απαντήσεων από τους συνεντευξιαζόμενους (Χαλικιάς & Λάλου, 2015). Από την άλλη, η συμπλήρωση των ερωτηματολογίων ενέχει τον κίνδυνο να επιστραφεί μικρό ποσοστό στον ερευνητή ή να μην απαντηθούν ορισμένες ερωτήσεις με τη δέουσα προσοχή. Όμως, από την πιλοτική έρευνα που πραγματοποιήθηκε δεν παρατηρήθηκαν φαινόμενα μη σοβαρότητας στην απάντηση των ερωτηματολογίων ενώ και το ποσοστό επιστροφής κρίνεται ικανοποιητικό.

Το ερωτηματολόγιο (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2) χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος αποτελείται από τέσσερις ερωτήσεις ανάλυσης δημογραφικών στοιχείων και σχετίζονται με το φύλο γονέα, το φύλο του παιδιού, την ηλικία και τις σπουδές των γονέων. Το δεύτερο μέρος αποτελείται από δεκαέξι κλειστού τύπου ερωτήσεις με την επιλογή της κλίμακας Likert “Πάρα Πολύ”, “Πολύ”, “Αρκετά”, “Λίγο”, “Καθόλου” και “ΔΞ/ΔΑ” και από μια ανοικτού τύπου ερώτηση. Η επιλογή της απάντησης πρέπει

να είναι μόνο μια, αλλιώς σε διπλή επιλογή απάντησης στο στατιστικό πρόγραμμα εισάχθηκε με την επιλογή “ΔΞ/ΔΑ”. Το κάθε ερωτηματολόγιο συνοδευόταν από επιστολή του ερευνητή που εξηγούσε το λόγο και τον τρόπο συμπλήρωσης του. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3).

Ο απαιτούμενος χρόνος συμπλήρωσης υπολογίστηκε στα 15 λεπτά. Απαραίτητη για τις ανάγκες της έρευνας κρίθηκε η τήρηση των κανόνων ηθικής και δεοντολογίας. Οι υποψήφιοι συμμετέχοντες γονείς ενημερώθηκαν τόσο προφορικά όσο και γραπτά ότι η συμμετοχή τους στη μελέτη θα ήταν εθελοντική, θα διαφυλασσόταν πλήρως η ανωνυμία καθώς και ότι η επεξεργασία των δεδομένων από τις απαντήσεις τους, θα ήταν απόλυτα εμπιστευτική. Δόθηκαν συνολικά 290 ερωτηματολόγια εκ των οποίων επιστράφηκαν τα 173 συμπληρωμένα που αποτελούν το 59,65% περίπου του συνόλου. Στα 173 ερωτηματολόγια συμπεριλαμβάνονται και τα δέκα που δόθηκαν στην πιλοτική εφαρμογή της έρευνας

3.3 Διαδικασία συλλογής δεδομένων

Ζητήθηκε και λήφθηκε η έγκριση από τον ιδιοκτήτη, τον διευθυντή και τον υποδιευθυντή του σχολείου για τη συμμετοχή των γονέων στην έρευνα αυτή. Έπειτα δομήθηκε το περιεχόμενο του ερωτηματολογίου σε συνεργασία του ερευνητή με τον επιβλέποντα καθηγητή κ. Μουντάκη. Δόθηκαν στην αρχή 10 ερωτηματολόγια πιλοτικής εφαρμογής ώστε να διαπιστωθεί η ευκρίνεια και το ενδιαφέρον του περιεχομένου στους γονείς. Μετά, μοιράστηκαν 280 ερωτηματολόγια σε φακέλους του σχολείου στα έντεκα τμήματα της Γ΄ και Δ΄ τάξης που αντιστοιχούν στον αριθμό των μαθητών και στις δασκάλες τους. Η διανομή έγινε μέσω των δασκάλων οι οποίες φρόντισαν όλα τα παιδιά να παραλάβουν τα ερωτηματολόγια και να καταστήσουν σαφή τη σημασία και ανάγκη συμπλήρωσής τους. Στις δέκα ημέρες που δόθηκαν ως προθεσμία συμπλήρωσης των ερωτηματολογίων επιστράφηκαν 163. Οι δασκάλες την τελευταία μέρα έδωσαν συνολικά τα συμπληρωμένα ερωτηματολόγια στον ερευνητή προς περαιτέρω χρήση.

3.4 Σχεδιασμός Έρευνας

Τα συγκεντρωμένα δεδομένα καταχωρήθηκαν στο στατιστικό πακέτο για τις κοινωνικές επιστήμες IBM SPSS Statistics version 21 για Windows. Οι ερωτήσεις (μεταβλητές) του πρώτου μέρους κωδικοποιήθηκαν σύμφωνα με τα δημογραφικά

στοιχεία που περιγράφουν, ενώ οι ερωτήσεις του δεύτερου μέρους παρέμειναν με την αρίθμηση τους. Επίσης, ως αλφαριθμητικές μεταβλητές κωδικοποιήθηκαν οι απαντήσεις ξεκινώντας από το μηδέν. Σε όσες απαντήσεις από τα δημογραφικά στοιχεία υπήρχαν δυο απαντήσεις χρησιμοποιήθηκε η πιο αντιπροσωπευτική. Για παράδειγμα στο “φύλο παιδιού” υπήρξαν απαντήσεις με τα δύο φύλα και όχι η επιλογή και τα δύο ή αγόρι και τα δύο φύλα, όπου σε αυτήν την περίπτωση περάστηκε η απάντηση και τα δύο. Εν συνεχεία σε οποιαδήποτε απάντηση δεν απαντήθηκε αφέθηκε κενό στο πρώτο μέρος και στο δεύτερο περάστηκε ως “δε ξέρω/ δεν απαντώ”. Στο δεύτερο μέρος οι ερωτήσεις δεν κωδικοποιήθηκαν και εισήχθησαν με τον αριθμό ερώτησης. Για την ανάλυση ανεξαρτησίας της X^2 δοκιμής χρησιμοποιήθηκε η επιλογή crosstabs για να μην πραγματοποιηθεί αλλαγή στη φύση της μεταβλητής. Οι ανεξάρτητες μεταβλητές είναι τα δημογραφικά στοιχεία με κάποιες ερωτήσεις του δεύτερου μέρους όπως περιγράφηκαν παραπάνω και υπάρχουν έλεγχοι ανεξαρτησίας κάποιων ερωτήσεων του δεύτερου μέρους με άλλες ερωτήσεις του ίδιου μέρους. **Το επίπεδο σημαντικότητας ορίστηκε στο 0,05** και ως p-value ήταν το Asymp. Sig. (2-sided) ή γενικά Asymp. Sig.. Όταν το p-value είναι μικρότερο από το επίπεδο σημαντικότητας τότε οι δυο μεταβλητές θα έχουν στατιστικά σημαντική διαφορά.

Αυτή η εκτίμηση πραγματοποιείται με την εξαγωγή των ποσοστών για τις ερωτήσεις του δεύτερου μέρους που αξιολογούν τους παράγοντες αποτελεσματικότητας και το μάθημα της ΦΑ, ενώ το πρώτο μέρος ασχολείται με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά του δείγματος. Επίσης, εξετάζεται αν παρατηρούνται στατιστικά σημαντικές διαφορές στις ερωτήσεις “πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες” (ερώτηση 11) και “πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής” (ερώτηση 15) με όλα τα δημογραφικά στοιχεία των γονέων (ηλικία, φύλο γονέα, φύλο παιδιού, σπουδές). Επιπροσθέτως, οι ερωτήσεις “πόσο επηρεάζει την ποιότητα της φυσικής αγωγής η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών” (ερώτηση 4), “πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών” (ερώτηση 7), “πόσο απαραίτητα είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών” (ερώτηση 9), “πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών” (ερώτηση 13),

“πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών” (ερώτηση 14) και “πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα” (ερώτηση 16) με τις “σπουδές”, με το “φύλο γονέα” και το “φύλο παιδιού”, με την “ηλικία” και το “φύλο γονέα”, με τις “σπουδές” και την “ηλικία”, με τις “σπουδές” και το “φύλο παιδιού”, με το “φύλο γονέα” και το “φύλο παιδιού”, αντιστοίχως. Τέλος, θα εξεταστεί η στατιστική σημαντικότητα της ερώτησης “πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών” (ερώτηση 2) με την ερώτηση 4 και την ερώτηση “πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού” (ερώτηση 5).

Η ανεξαρτησία της ερώτησης “Πόσο σημαντική είναι για τη φυσική αγωγή η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών” (ερώτηση 3) με την “πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για το επίπεδο της φυσικής αγωγής η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της φυσικής αγωγής” (ερώτηση 8), την ερώτηση 11 και την ερώτηση 16. Η στατιστική σημαντικότητα της ερώτησης “πόσο σημαντικό κριτήριο για την ποιότητα της φυσικής αγωγής θεωρείτε την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων από το σχολείο πέρα του σχολικού ωραρίου” (ερώτηση 6) με τις ερωτήσεις 11 και 16. Η ανεξαρτησία της ερώτησης 7 θα πραγματοποιηθεί με τις ερωτήσεις “ πόσο σημαντική είναι η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα του προγράμματος ανάλογα με τις ικανότητες των μαθητών” (ερώτηση 10), ερώτηση 5, ερώτηση 11 και ερώτηση 16. Η ερώτηση 9 θα συγκριθεί με τις ερωτήσεις “πόσο σημαντική θεωρείτε την επικοινωνιακή ικανότητα του καθηγητή για τη δημιουργία ενός θετικού υποστηρικτικού περιβάλλοντος” (ερώτηση 12), 8 και 14. Επίσης, η ερώτηση 13 θα συγκριθεί με τις ερωτήσεις 4,8 και 16, ενώ η ερώτηση “πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής το επίπεδο αθλητικών εγκαταστάσεων” (ερώτηση 1) με την ερώτηση 5. Τέλος, η ερώτηση 14 με τις ερωτήσεις 8 και 10, ενώ η ερώτηση 15 με τις ερωτήσεις 1, 2, 4, 5, 11 και 16.

Για τον έλεγχο αξιοπιστίας του δείγματος και του ερωτηματολογίου έπρεπε να πραγματοποιηθεί ο έλεγχος Cronbach's Alpha. Ο έλεγχος πραγματοποιείται σε αριθμητικές μεταβλητές και για αυτόν το λόγο τα ερωτηματολόγια της πιλοτικής

έρευνας εισήχθησαν όλες οι μεταβλητές ως αριθμητικές. Για να ικανοποιεί την αξιοπιστία της έρευνας ο δείκτης Cronbach's Alpha θα πρέπει να είναι μεγαλύτερος από 0,70 ή 70%. Στην παρούσα έρευνα ο δείκτης αυτός είναι 0,777 και ικανοποιεί την αξιοπιστία της έρευνας.

Πίνακας 3: Αποτελέσματα του ελέγχου αξιοπιστίας

RELIABILITY Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
,777	,782	19

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

4.1 Αποτελέσματα των δημογραφικών στοιχείων και των ερωτήσεων του

Ερωτηματολογίου

4.1.1 Παρουσίαση των δημογραφικών χαρακτηριστικών του δείγματος (Μέρος Πρώτο του Ερωτηματολογίου)

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται τα δημογραφικά στοιχεία του δείγματος της έρευνας. Οι άνδρες αντιπροσωπεύουν το 32,5% οι γυναίκες το 66,3% και 1,2% η αναπάντητη ερώτηση. Το ποσοστό των αναπάντητων είναι πολύ χαμηλό (1,2%) σε σχέση με το επιτρεπτό όριο του 10% που αποδέχεται η Στατιστική (Κιόχος, 1997). Οι σπουδές των γονέων έδειξαν 41,7% με μεταπτυχιακές σπουδές, 33,1% με πτυχίο Α.Ε.Ι., 9,2% με διδακτορικό δίπλωμα, 8,6% με πτυχίο Τ.Ε.Ι., 4,9% απόφοιτοι λυκείου και 2,5% αναπάντητες.

Στην ηλικιακή ομάδα 41 έως 50 υπάρχουν οι περισσότεροι γονείς του δείγματος (68,7%) ενώ αντιθέτως, μόλις ένας γονέας απάντησε ότι ανήκει στην ηλικιακή ομάδα κάτω των 30. Σε επίπεδο 90% οι γονείς ήταν από 30 έως 50 ετών στοιχείο που συμφωνεί με την κατανομή του επίπεδου μόρφωσης, όπου οι περισσότεροι γονείς κατέχουν ανώτατες σπουδές.

Τέλος, για το φύλο του παιδιού 66 γονείς είχαν αγόρια, 52 κορίτσια, 42 και τα δύο και 3 δεν απάντησαν. Τα δεδομένα αυτά συμφωνούν με τα επίσημα στοιχεία εγγραφών του σχολείου σύμφωνα με τα οποία τα αγόρια στο Δημοτικό είναι 518 (54,5%) και τα κορίτσια 432 (45,5%). Στον πίνακα 3 αποτυπώνονται τα στατιστικά στοιχεία των δημογραφικών παραγόντων.

Πίνακας 4: Περιγραφικά στατιστικά στοιχεία των δημογραφικών στοιχείων.

Δημογραφικά Χαρακτηριστικά		Ποσοστό	Συχνότητες
Φύλο Γονέα	Άνδρας	32,5%	53
	Γυναίκα	66,3%	108
	Αναπάντητες	1,2%	2
Ηλικία	<30	0,6%	1
	30 – 40	22,7%	37
	41 – 50	68,7%	112
	51 – 60	4,9%	8
	>60	0,6%	1
	Αναπάντητες	2,5%	4
Σπουδές	Διδακτορικό	9,2%	15
	Master	41,7%	68
	Πτυχίο Α.Ε.Ι.	33,1%	54
	Πτυχίο Τ.Ε.Ι.	8,6%	14
	Λύκειο	4,9%	8
	Αναπάντητες	2,5%	4
Φύλο Παιδιού	Αγόρι	40,5%	66
	Κορίτσι	31,9%	52
	Και τα δύο	25,8%	42
	Αναπάντητες	1,8%	3

4.1.2 Περιγραφικά στοιχεία για τις ερωτήσεις της αξιολόγησης του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής (Μέρος Δεύτερο του Ερωτηματολογίου)

Στους παρακάτω πίνακες αναφέρονται ο αριθμός των ερωτήσεων στην πρώτη στήλη, οι ερωτήσεις στη δεύτερη στήλη και στις επόμενες 6 στήλες απεικονίζονται, βάσει της κλίμακας Likert, τα ποσοστά για τις απαντήσεις “πάρα πολύ”, “πολύ”, “αρκετά”, “λίγο”, “καθόλου” και “ΔΞ/ΔΑ”. Στα κελιά που δεν υπάρχει ποσοστό θα αντιπροσωπεύεται με παύλα και όχι με μηδέν.

Πίνακας 5: Παρουσίαση των περιγραφικών στοιχείων από την ερώτηση 1 ως την 4

Αριθμός Ερώτησης	Ερωτήσεις	Πάρα Πολύ	Πολύ	Αρκετά	Λίγο	Καθόλου	ΔΞ/ΔΑ
Ερώτηση 1	Πόσο συμβάλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής το επίπεδο αθλητικών εγκαταστάσεων;	43%	46%	11%	-	-	-
Ερώτηση 2	Πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών;	91,4%	6,8%	1,8%	-	-	-
Ερώτηση 3	Πόσο σημαντική είναι για τη φυσική αγωγή η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών;	12,3%	37,4%	41,1%	7,4%	1,8%	-
Ερώτηση 4	Πόσο επηρεάζει την ποιότητα της φυσικής αγωγής η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών;	55,8%	37,4%	4,3%	1,8 %	-	0,6%

Πίνακας 6: Παρουσίαση των περιγραφικών στοιχείων από την ερώτηση 5 ως την 7

Αριθμός Ερώτησης	Ερωτήσεις	Πάρα Πολύ	Πολύ	Αρκετά	Λίγο	Καθόλου	ΔΞ/ΔΑ
Ερώτηση 5	Πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού;	41,1%	46%	12,3%	0,6%	-	-
Ερώτηση 6	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την ποιότητα της φυσικής αγωγής θεωρείτε την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων από το σχολείο πέρα του σχολικού ωραρίου;	24,5%	44,2%	23,9%	7,4%	-	-
Ερώτηση 7	Πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;	11,7%	33,7%	38%	14,8%	-	1,8 %

Πίνακας 7: Παρουσίαση των περιγραφικών στοιχείων από την ερώτηση 8 ως την 11

Αριθμός Ερώτησης	Ερωτήσεις	Πάρα Πολύ	Πολύ	Αρκετά	Λίγο	Καθόλου	ΔΞ/ΔΑ
Ερώτηση 8	Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για το επίπεδο της φυσικής αγωγής η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της φυσικής αγωγής;	60,1%	35,6%	4,3%	0,6%	-	-
Ερώτηση 9	Πόσο απαραίτητα είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;	36,8%	35%	23,3%	3,1%	1,8%	-
Ερώτηση 10	Πόσο σημαντική είναι η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα του προγράμματος ανάλογα με τις ικανότητες των μαθητών;	41,1%	46%	9,2%	2,5%	1,2%	-
Ερώτηση 11	Πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;	20,2%	38%	28,8%	11,7%	-	1,2%

Πίνακας 8: Παρουσίαση των περιγραφικών στοιχείων από την ερώτηση 12 έως την 15

Αριθμός Ερώτησης	Ερωτήσεις	Πάρα Πολύ	Πολύ	Αρκετά	Λίγο	Καθόλου	ΔΞ/ΔΑ
Ερώτηση 12	Πόσο σημαντική θεωρείτε την επικοινωνιακή ικανότητα του καθηγητή για τη δημιουργία ενός θετικού υποστηρικτικού περιβάλλοντος	80,4%	17,8%	1,2%	-	0,6%	-
Ερώτηση 13	Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών	55,2%	33,7%	11%	-	-	-
Ερώτηση 14	Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών	18,4%	39,9%	33,7%	5,5%	2,5%	-
Ερώτηση 15	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής	36,8%	48,5%	12,3%	2,5%	-	-

Πίνακας 9: Παρουσίαση των περιγραφικών στοιχείων της ερώτησης 16

Αριθμός Ερώτησης	Ερωτήσεις	Πάρα Πολύ	Πολύ	Αρκετά	Λίγο	Καθόλου	ΔΞ/ΔΑ
Ερώτηση 16	Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα	65,6%	26,4%	6,1%	0,6%	-	1,2%

Η ερώτηση 2 έχει το μεγαλύτερο ποσοστό του ερωτηματολογίου με 91,4% στο “πάρα πολύ”, ενώ η ερώτηση 3 έχει το μεγαλύτερο στο “αρκετά” με 41,1%. Η ερώτηση 12 αντιπροσωπεύεται με ποσοστό 80,4% που είναι το δεύτερο μεγαλύτερο του ερωτηματολογίου, στο “πάρα πολύ” ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό στην επιλογή “λίγο” παρουσιάζεται στην ερώτηση 7 με 14,8%. Οι ερωτήσεις 1, 2, 4, 5, 8, 10, 12, 13, 15 και 16 παρουσιάζουν αθροιστικά ποσοστά άνω του 85% στις επιλογές “πάρα πολύ” και “πολύ”. Τέλος, το “καθόλου” παρουσιάζει τις περισσότερες απαντήσεις στην ερώτηση 14 με ποσοστό 2,5%.

4.1.3 Χρήση Στατιστικών Τεστ

Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το χ^2 στατιστικό τεστ (chi-square test). Ο στόχος ήταν να ελεγχθεί εάν το άθροισμα των τετραγώνων των σφαλμάτων του δείγματος από το μέσο ή τη διασπορά ήταν μεγάλο. Ένα chi-square test μπορεί στη συνέχεια να χρησιμοποιηθεί για να απορρίψει την υπόθεση ότι τα δεδομένα είναι ανεξάρτητες μεταβλητές. Επίσης, θεωρείται ένα chi-square test ότι είναι μια δοκιμή στην οποία αυτό είναι ασυμπτωτικά αληθές, πράγμα που σημαίνει ότι η κατανομή δειγματοληψίας (αν η μηδενική υπόθεση είναι αληθής) μπορεί να γίνει για να προσεγγίζει όσο είναι επιθυμητό ένα chi-square διανομή κάνοντας το μέγεθος του δείγματος αρκετά μεγάλο. Η chi-square δοκιμή χρησιμοποιείται για να καθοριστεί εάν υπάρχει μια σημαντική διαφορά μεταξύ των αναμενόμενων συχνοτήτων και τις

παρατηρούμενες συχνότητες σε μία ή περισσότερες κατηγορίες. Στις παρακάτω δυο ενότητες θα παρουσιαστούν τα αποτελέσματα του χ^2 στατιστικό **τεστ σε επίπεδο σημαντικότητας 0,05 ή 5%**. Στο πρώτο μέρος εξετάζεται η στατιστική σημαντικότητα των δημογραφικών στοιχείων με τις ερωτήσεις αξιολόγησης και στην άλλη ενότητα ορισμένες ερωτήσεις ζ μεταξύ τους.

4.2 Ανάλυση αποτελεσμάτων

4.2.1 Ανάλυση της στατιστικής σημαντικότητας των δημογραφικών χαρακτηριστικών με συγκεκριμένες ερωτήσεις αξιολόγησης του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής

Σε αυτήν την ενότητα αναλύθηκαν το φύλο του γονέα σε σχέση με τις ερωτήσεις 7, 9, 11, 14, 15, 16, η ηλικία με τις ερωτήσεις 7, 9, 11, 13, 14, 15, οι “σπουδές” με τις ερωτήσεις 4, 11, 13, 15 και το φύλο του παιδιού με τις ερωτήσεις 3, 7, 9, 11, 14 και 15. Παρατέθηκαν οι πίνακες διπλής εισόδου για τις δυάδες που σχηματίζονται και τα αντίστοιχα p-value, τιμή του χ^2 και οι βαθμοί ελευθερίας του ελέγχου. Το p-value στον έλεγχο chi-square αντιπροσωπεύεται από το Asymp. Sig. (2-sided), η τιμή του χ^2 από την ένδειξη Value και οι βαθμοί ελευθερίας από το df του πίνακα των αποτελεσμάτων του ελέγχου.

Στους πίνακες 10 έως 14 γίνεται σύγκριση του φύλου των γονέων με τις ερωτήσεις αξιολόγησης Φ.Α. .

Πίνακας 10: Παρουσίαση της μεταβλητής φύλου γονέα σε σχέση με την ερώτηση 7

	Πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Γονέα	Αναπάντητη	0	0	1	0	1	2
	Άνδρας	0	12	19	17	5	53
	Γυναίκα	3	12	42	38	13	108
Σύνολο		3	24	62	55	19	163

p-value: 0,364, χ^2 : 8,744, βαθμοί ελευθερίας: 8

Όπως προαναφέρθηκε παραπάνω ο στατιστικός έλεγχος πραγματοποιήθηκε σε επίπεδο σημαντικότητας 5% και αφού **p-value: 0,364 > 0,05** δεν παρουσιάζεται στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ του φύλου και της ερώτησης 7.

Πίνακας 11: Παρουσίαση της συσχέτισης της μεταβλητής φύλου με την ερώτηση 9

	Πόσο απαραίτητα είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Γονέα	Αναπάντητη	1	0	1	0	0	2
	Άνδρας	0	2	10	22	19	53
	Γυναίκα	2	3	27	35	41	108
Σύνολο		3	5	38	57	60	163

p-value: 0,000, X^2 : 29,887, βαθμοί ελευθερίας: 8

Από τον παραπάνω πίνακα διαφαίνεται ότι υπάρχει στατιστική σημαντική διαφορά και κατά συνέπεια η ερώτηση 9 έχει απαντηθεί ανεξάρτητα από το φύλο. Επίσης το 70,37% των γυναικών έχει απάντηση “πολύ” και “πάρα πολύ” στην ερώτηση 9 και αντίστοιχα οι άνδρες παρουσιάζουν 77,35%.

Πίνακας 12: Παρουσίαση της συσχέτισης της μεταβλητής φύλου με την ερώτηση 11

	Πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Γονέα	Αναπάντητη	0	0	1	1	0	2
	Άνδρας	0	7	16	18	12	53
	Γυναίκα	2	12	30	43	21	108
Σύνολο		2	19	47	62	33	163

p-value: 0,948, X^2 : 2,761, βαθμοί ελευθερίας: 8

Από το στατιστικό έλεγχο της ανεξαρτησίας της ερώτησης 11 από το φύλο δεν παρουσιάζεται στατιστικά σημαντική διαφορά. Από τον πίνακα διπλής εισόδου αυτών διαφαίνεται ότι οι άνδρες και οι γυναίκες ακολουθούν την ίδια κατανομή με το 63,83% της απάντησης “αρκετά” να έχει δοθεί από γυναίκες και το 29,03% της απάντησης “πολύ” να έχει δοθεί από τους άνδρες.

Πίνακας 13: Παρουσίαση της συσχέτισης της μεταβλητής φύλου με την ερώτηση 15

	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής					Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Γονέα	Αναπάντητη	0	1	0	1	2
	Άνδρας	1	5	30	17	53
	Γυναίκα	3	14	49	42	108
Σύνολο		4	20	79	60	163

p-value: 0,503, X^2 : 5,326, βαθμοί ελευθερίας: 6

Από την παραπάνω παρουσίαση δεν διαφαίνεται στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ του φύλου και της ερώτησης. Τα στοιχεία του πίνακα έδειξαν ότι οι άνδρες με ποσοστό 88,67% έχουν απαντήσει “πολύ” και “πάρα πολύ” και οι γυναίκες σε 84,26% αντιστοίχως.

Πίνακας 14: Παρουσίαση της συσχέτισης της μεταβλητής φύλου με την ερώτηση 16

	Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Γονέα	Αναπάντητη	1	0	0	0	1	2
	Άνδρας	1	1	3	15	33	53
	Γυναίκα	0	0	7	28	73	108
Σύνολο		2	1	10	43	107	163

p-value: 0,000, X^2 : 43,366, βαθμοί ελευθερίας: 8

Η ερώτηση 16 παρουσιάζει στατιστική σημαντική διαφορά με το φύλο. Από τον πίνακα διπλής εισόδου το 90,57% των απαντήσεων των ανδρών είχαν θετική άποψη (πάρα πολύ και πολύ) και των γυναικών 93,52%.

Στους πίνακες 15 έως 18 γίνεται σύγκριση της ηλικίας των γονέων με τις ερωτήσεις αξιολόγησης Φ.Α.

Πίνακας 15: Παρουσίαση της μεταβλητής ηλικίας γονέα σε σχέση με την ερώτηση 9

	Πόσο απαραίτητα είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;						Σύνολο
		Καθόλου	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ηλικία Γονέα	Αναπάντητη	1	0	1	0	2	4
	<30	0	0	0	1	0	1
	31 – 40	0	1	9	15	12	37
	41 – 50	2	3	27	37	43	112
	51 – 60	0	1	1	3	3	8
	>60	0	0	0	1	0	1
Σύνολο		3	5	38	57	60	163

p-value: 0,369, X^2 : 21,494, βαθμοί ελευθερίας: 20

Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά της ηλικίας με την ερώτηση 9. Σημαντικό στοιχείο για την ηλικία του γονέα σε σχέση με την ερώτηση αυτή αποτελεί ότι στην ηλικία 41-50 έχουμε τη μεγαλύτερη συχνότητα στην απάντηση “αρκετά” που μπορεί να θεωρηθεί και αρνητική η στάση της συγκεκριμένης ηλικιακής ομάδας.

Πίνακας 16: Παρουσίαση της μεταβλητής ηλικίας γονέα σε σχέση με την ερώτηση 11

	Πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ηλικία Γονέα	Αναπάντητη	0	1	1	1	1	4
	<30	0	0	0	0	1	1
	31 – 40	0	4	8	19	6	37
	41 – 50	2	13	36	39	22	112
	51 – 60	0	1	2	2	3	8
	>60	0	0	0	1	0	1
Σύνολο		2	19	47	62	33	163

p-value: 0,903, X^2 : 12,350, βαθμοί ελευθερίας: 20

Δεν είναι στατιστικά σημαντική η διαφορά της ηλικίας με την ερώτηση 11. Συνεπώς, δεν μπορεί να εξαχθεί κάποιο σημαντικό συμπέρασμα από αυτό τον πίνακα διπλής εισόδου.

Πίνακας 17: Παρουσίαση της μεταβλητής ηλικίας γονέα σε σχέση με την ερώτηση

15

	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής;					Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ηλικία Γονέα	Αναπάντητη	0	1	1	2	4
	<30	0	0	0	1	1
	31 – 40	0	7	13	17	37
	41 – 50	4	11	62	35	112
	51 – 60	0	1	3	4	8
	>60	0	0	0	1	1
Σύνολο		4	20	79	60	163

p-value: 0,597, χ^2 : 13,068, βαθμοί ελευθερίας: 15

Δεν είναι στατιστικά σημαντική η διαφορά της ηλικίας με την ερώτηση 15. Άξιο αναφοράς εδώ είναι ότι η ηλικιακή ομάδα 41-50 είναι η μόνη που έχει δώσει περισσότερες απαντήσεις “πολύ” σε σχέση με “πάρα πολύ”.

Πίνακας 18: Παρουσίαση της μεταβλητής ηλικίας γονέα σε σχέση με την ερώτηση

16

	Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;				Σύνολο
		Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ηλικία Γονέα	Αναπάντητη	1	1	2	4
	<30	0	1	0	1
	31 – 40	2	18	17	37
	41 – 50	15	31	66	112
	51 – 60	0	4	4	8
	>60	0	0	1	1
Σύνολο		18	55	90	163

p-value: 0,336, χ^2 : 11,276, βαθμοί ελευθερίας: 10

Δεν παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά και σημαντικό στοιχείο αποτελεί ότι έχουν απαντηθεί μόνο οι επιλογές “αρκετά”, “πολύ” και “πάρα πολύ”. Επίσης, υπάρχει ανισοκατανομή στην ηλικιακή βαθμίδα, αλλά δεν είναι σημαντική.

Στους πίνακες 19 έως 22 γίνεται σύγκριση των σπουδών του γονέα με τις ερωτήσεις αξιολόγησης Φ.Α.

Πίνακας 19: Παρουσίαση της μεταβλητής σπουδές γονέα σε σχέση με την ερώτηση 4

	Πόσο επηρεάζει την ποιότητα της φυσικής αγωγής η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Σπουδές Γονέα	Αναπάντητη	0	1	0	2	1	4
	Διδακτορικό	0	0	0	8	7	15
	Master	0	1	4	21	42	68
	Πτυχίο Α.Ε.Ι.	0	1	1	24	28	54
	Πτυχίο Τ.Ε.Ι.	0	0	1	4	9	14
	Λύκειο	1	0	1	2	4	8
Σύνολο		1	3	7	61	91	163

p-value: 0,005, X^2 : 40,260, βαθμοί ελευθερίας: 20

Παρατηρείται στατιστική σημαντική διαφορά μεταξύ των σπουδών των γονέων και της ερώτησης 4. Από τα στοιχεία του πίνακα παρατηρείται ότι οι απαντήσεις για την ερώτηση 4 έχουν διαφορά ανά εκπαιδευτική βαθμίδα.

Πίνακας 20: Παρουσίαση της μεταβλητής σπουδές γονέα σε σχέση με την ερώτηση

11

	Πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Σπουδές Γονέα	Αναπάντητη	0	0	1	1	2	4
	Διδακτορικό	0	3	6	6	0	15
	Master	1	10	17	21	19	68
	Πτυχίο Α.Ε.Ι.	1	5	15	23	10	54
	Πτυχίο Τ.Ε.Ι.	0	0	5	7	2	14
	Λύκειο	0	1	3	4	0	8
Σύνολο		2	19	47	62	33	163

p-value: 0,657, X^2 : 16,942, βαθμοί ελευθερίας: 20

Δεν παρουσίασε στατιστική σημαντική διαφορά μεταξύ των σπουδών των γονέων και της ερώτησης 11. Υπάρχει διαφορά στις απαντήσεις για την ερώτηση 11 από τους κατόχους master και του πτυχίου Α.Ε.Ι..

Πίνακας 21: Παρουσίαση της μεταβλητής σπουδές γονέα σε σχέση με την ερώτηση 13

	Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών;				Σύνολο
		Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Σπουδές Γονέα	Αναπάντητη	1	1	2	4
	Διδακτορικό	2	5	8	15
	Master	6	24	38	68
	Πτυχίο Α.Ε.Ι.	7	18	29	54
	Πτυχίο Τ.Ε.Ι.	1	4	9	14
	Λύκειο	1	3	4	8
Σύνολο		18	55	90	163

p-value: 0,996, χ^2 : 2,061, βαθμοί ελευθερίας: 10

Δεν παρουσιάζεται στατιστικά σημαντική διαφορά των σπουδών του γονέα με την ερώτηση 13. Η κατανομή των απαντήσεων της ερώτησης 15 ανά εκπαιδευτική βαθμίδα ακολουθεί την ίδια κατανομή.

Πίνακας 22: Παρουσίαση της μεταβλητής σπουδές γονέα σε σχέση με ερώτηση 15

	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής;				Σύνολο	
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ		Πάρα Πολύ
Σπουδές Γονέα	Αναπάντητη	0	1	1	2	4
	Διδακτορικό	0	1	10	4	15
	Master	2	6	38	22	68
	Πτυχίο Α.Ε.Ι.	1	9	20	24	54
	Πτυχίο Τ.Ε.Ι.	0	1	8	5	14
	Λύκειο	1	2	2	3	8
Σύνολο		4	20	79	60	163

p-value: 0,474, χ^2 : 14,692, βαθμοί ελευθερίας: 15

Δεν παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η συσχέτιση των σπουδών του γονέα με την ερώτηση 15.

Στους πίνακες 23 έως 26 γίνεται σύγκριση του φύλου των παιδιών με τις ερωτήσεις αξιολόγησης Φ.Α.

Πίνακας 23: Παρουσίαση της μεταβλητής φύλο παιδιού σε σχέση με την ερώτηση 7

	Πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Παιδιού	Αναπάντητη	0	0	2	0	1	3
	Αγόρι	0	9	25	23	9	66
	Κορίτσι	1	10	21	17	3	52
	Και τα δύο	2	5	14	15	6	42
Σύνολο		3	24	62	55	19	163

p-value: 0,620, X^2 : 9,953, βαθμοί ελευθερίας: 12

Δεν παρουσιάζεται στατιστικά σημαντική διαφορά του φύλου των παιδιών με την ερώτηση 7. Έτσι, έχει απαντήσει θετικά το 48,5% των γονέων με αγόρι, το 50% που έχει και τα δυο φύλα, ενώ αυτών που έχουν μόνο κορίτσι είναι στο 38,5% .

Πίνακας 24: Παρουσίαση της μεταβλητής φύλο παιδιού σχετικά με την ερώτηση 14

	Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών;						Σύνολο
		Καθόλου	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Παιδιού	Αναπάντητη	0	1	1	1	0	3
	Αγόρι	3	5	16	30	12	66
	Κορίτσι	1	1	23	20	7	52
	Και τα δύο	0	2	15	14	11	42
Σύνολο		4	9	55	65	30	163

p-value: 0,217, X^2 : 15,472, βαθμοί ελευθερίας: 12

Δεν παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά το φύλο των παιδιών με την ερώτηση 14. Οι απαντήσεις των γονέων με αγόρι ακολουθούν διαφορετική κατανομή από αυτές των γονέων με κορίτσι και των γονέων που έχουν παιδιά και των δύο φύλα.

Πίνακας 25: Παρουσίαση της μεταβλητής φύλο παιδιού σε σχέση με την ερώτηση 15

	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής;					Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Παιδιού	Αναπάντητη	0	1	0	2	3
	Αγόρι	3	11	28	24	66
	Κορίτσι	1	6	26	19	52
	Και τα δύο	0	2	25	15	42
Σύνολο		4	20	79	60	163

p-value: 0,335, X^2 : 10,198, βαθμοί ελευθερίας: 9

Δεν παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά του φύλου των παιδιών με την ερώτηση 15.

Πίνακας 26: Παρουσίαση της μεταβλητής φύλο παιδιού σε σχέση με την ερώτηση 16

	Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;						Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Φύλο Παιδιού	Αναπάντητη	1	0	0	0	2	3
	Αγόρι	0	1	5	21	39	66
	Κορίτσι	1	0	2	14	35	52
	Και τα δύο	0	0	3	8	31	42
Σύνολο		2	1	10	43	107	163

p-value: 0,001, X^2 : 32,398, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά το φύλο των παιδιών με την ερώτηση 16. Η απάντηση “αρκετά” και “πολύ” δεν ακολουθούν την ίδια κατανομή με τις υπόλοιπες.

4.2.2 Ανάλυση της στατιστικής σημαντικότητας ορισμένων ερωτήσεων αξιολόγησης της Φ.Α. μεταξύ τους

Οι ερωτήσεις 1, 2, 6, 13, 15 που αναφέρονται στη διοίκηση και λειτουργία του σχολείου (λεπτομερέστερη αναφορά στο κεφάλαιο V) ελέγχονται με τις άλλες ερωτήσεις αξιολόγησης της Φ.Α. Στους πίνακες 27 και 28 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 2 με τις ερωτήσεις 4 και 5, αντίστοιχα (οι στατιστικοί έλεγχοι έχουν πραγματοποιηθεί σε επίπεδο σημαντικότητας 5%).

Πίνακας 27: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 2 και 4

		Ερώτηση 4					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 2	Αρκετά	0	2	0	1	0	3
	Πολύ	0	0	1	5	5	11
	Πάρα Πολύ	1	1	6	55	86	149
Σύνολο		1	3	7	61	91	163

p-value: 0,000, X^2 : 72,842, βαθμοί ελευθερίας: 8

Παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση 2 “πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών;” με την ερώτηση 4 “πόσο επηρεάζει την ποιότητα της φυσικής αγωγής η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών;”.

Πίνακας 28: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 2 και 5

		Ερώτηση 5				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 2	Αρκετά	0	1	0	2	3
	Πολύ	0	2	7	2	11
	Πάρα Πολύ	1	17	68	63	149
Σύνολο		1	20	75	67	163

p-value: 0,464, X^2 : 5,643, βαθμοί ελευθερίας: 6

Δεν παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών;” με την ερώτηση “πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού;”.

Στους πίνακες 29 και 30 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 6 σε σχέση με τις ερωτήσεις 11 και 16, αντίστοιχα (όλοι οι στατιστικοί έλεγχοι έχουν πραγματοποιηθεί σε επίπεδο σημαντικότητας 5%).

Πίνακας 29: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 6 και 11

		Ερώτηση 11					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 6	Λίγο	1	4	5	1	1	12
	Αρκετά	0	8	13	18	0	39
	Πολύ	1	6	22	29	14	72
	Πάρα Πολύ	0	1	7	14	18	40
Σύνολο		2	19	47	62	33	163

p-value: 0,000, X^2 : 44,278, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την ποιότητα της Φ.Α. θεωρείτε την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων από το σχολείο πέρα του σχολικού ωραρίου;” με την “ πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;”.

Πίνακας 30: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 6 και 16

		Ερώτηση 16					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 6	Λίγο	0	0	0	2	10	12
	Αρκετά	1	0	4	12	22	39
	Πολύ	1	0	6	16	49	72
	Πάρα Πολύ	0	1	0	13	26	40
Σύνολο		2	1	10	43	107	163

p-value: 0,443, X^2 : 12,032, βαθμοί ελευθερίας: 12

Δεν παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την ποιότητα της Φ.Α. θεωρείτε την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων από το σχολείο πέρα του σχολικού ωραρίου;” με την “ πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη Φ.Α. η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;”.

Στους πίνακες 31 έως 33 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 13 σε σχέση με τις ερωτήσεις 4, 8 και 16, αντίστοιχα(οι στατιστικοί έλεγχοι έχουν πραγματοποιηθεί σε επίπεδο σημαντικότητας 5%).

Πίνακας 31: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 13 και 4

		Ερώτηση 4					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 13	Αρκετά	0	1	2	9	6	18
	Πολύ	1	0	4	31	19	55
	Πάρα Πολύ	0	2	1	21	66	90
Σύνολο		1	3	7	61	91	163

p-value: 0,000, χ^2 : 31,446, βαθμοί ελευθερίας: 8

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της Φ.Α. ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών;” με την “ πόσο επηρεάζει την ποιότητα της Φ.Α. η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών;”.

Πίνακας 32: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 13 και 8

		Ερώτηση 8				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 13	Αρκετά	1	2	8	7	18
	Πολύ	0	2	26	27	55
	Πάρα Πολύ	0	2	24	64	90
Σύνολο		1	6	58	98	163

p-value: 0,003, χ^2 : 20,067, βαθμοί ελευθερίας: 6

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της Φ.Α. ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών;” με την “ πόσο σημαντικός παράγοντας για το επίπεδο της Φ.Α. η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της Φ.Α.;”.

Πίνακας 33: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 13 και 16

		Ερώτηση 16					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 13	Αρκετά	1	0	1	5	11	18
	Πολύ	1	1	5	20	28	55
	Πάρα Πολύ	0	0	4	18	68	90
Σύνολο		2	1	10	43	107	163

p-value: 0,085, X^2 : 13,888, βαθμοί ελευθερίας: 8

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της Φ.Α. ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών;” με την “πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη Φ.Α. η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;”.

Στου πίνακες 34 έως 39 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 15 με τις ερωτήσεις 1, 2, 4, 5, 11 και 16.

Πίνακας 34: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 15 και 1

		Ερώτηση 1			Σύνολο
		Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 15	<i>Λίγο</i>	0	1	3	4
	<i>Αρκετά</i>	3	11	6	20
	<i>Πολύ</i>	11	32	36	79
	<i>Πάρα Πολύ</i>	4	31	25	60
Σύνολο		18	75	70	163

p-value: 0,432, X^2 : 5,919, βαθμοί ελευθερίας: 6

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής Φ.Α.;” με την “πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της Φ.Α. το επίπεδο των αθλητικών εγκαταστάσεων;”.

Πίνακας 35: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 15 και 2

		Ερώτηση 2			Σύνολο
		Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 15	Λίγο	0	0	4	4
	Αρκετά	0	1	19	20
	Πολύ	1	5	73	79
	Πάρα Πολύ	2	5	53	60
Σύνολο		3	11	149	163

p-value: 0,915, X^2 : 2,046, βαθμοί ελευθερίας: 6

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής Φ.Α.;" με την “πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών;”. Επίσης, η ερώτηση 2 περιγράφεται κατά 91,5% από την ερώτηση 15.

Πίνακας 36: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 15 και 4

		Ερώτηση 4					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 15	Λίγο	0	0	1	0	3	4
	Αρκετά	0	0	2	12	6	20
	Πολύ	0	1	3	36	39	79
	Πάρα Πολύ	1	2	1	13	43	60
Σύνολο		1	3	7	61	91	163

p-value: 0,014, X^2 : 25,088, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής Φ.Α.;" με την “πόσο επηρεάζει την ποιότητα της Φ.Α. η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών;”.

Πίνακας 37: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 15 και 5

		Ερώτηση 5				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 15	Λίγο	0	1	3	0	4
	Αρκετά	1	6	9	4	20
	Πολύ	0	9	39	31	79
	Πάρα Πολύ	0	4	24	32	60
Σύνολο		1	20	75	67	163

p-value: 0,009, X^2 : 21,848, βαθμοί ελευθερίας: 9

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής Φ.Α.;" με την “πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η χρήση και η αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού;”.

Πίνακας 38: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 15 και 11

		Ερώτηση 11					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 15	Λίγο	0	4	0	0	0	4
	Αρκετά	0	5	9	5	1	20
	Πολύ	2	6	24	36	11	79
	Πάρα Πο- λύ	0	4	14	21	21	60
Σύνολο		2	19	47	62	33	163

p-value: 0,000, X^2 : 52,880, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής Φ.Α.;" με την “πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;”

Πίνακας 39: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 15 και 16

		Ερώτηση 16					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 15	Λίγο	0	0	0	1	3	4
	Αρκετά	0	0	2	7	11	20
	Πολύ	1	1	8	25	44	79
	Πάρα Πολύ	1	0	0	10	49	60
Σύνολο		2	1	10	43	107	163

p-value: 0,220, X^2 : 15,397, βαθμοί ελευθερίας: 12

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής Φ.Α.;" με την “πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη Φ.Α. η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;”.

Στον πίνακα 40 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 1 με την ερώτηση 5.

Πίνακας 40: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 1 και 5

		Ερώτηση 5				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 1	Αρκετά	1	7	9	1	18
	Πολύ	0	11	44	20	75
	Πάρα Πολύ	0	2	22	46	70
Σύνολο		1	20	75	67	163

p-value: 0,000, X^2 : 49,416, βαθμοί ελευθερίας: 6

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της Φ.Α. το επίπεδο των αθλητικών εγκαταστάσεων;" με την “ πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την Φ.Α. η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού;”.

Οι ερωτήσεις 3, 9, 7, 14 που αναφέρονται στο διδακτικό περιεχόμενο (λεπτομερέστερη αναφορά στο κεφάλαιο V) ελέγχονται με άλλες ερωτήσεις αξιολόγησης της Φ.Α. Στους πίνακες 41 έως 43 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 3 σε σχέση με τις ερωτήσεις 8, 11 και 16, αντίστοιχα.

Πίνακας 41: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 3 και 8

		Ερώτηση 8				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 3	Καθόλου	0	0	0	3	3
	Λίγο	0	0	5	7	12
	Αρκετά	1	5	28	33	67
	Πολύ	0	1	24	36	61
	Πάρα Πολύ	0	0	1	19	20
Σύνολο		1	6	58	98	163

p-value: 0,075, X^2 : 19,608, βαθμοί ελευθερίας: 12

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντική είναι για τη Φ.Α. η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών;” με την “πόσο σημαντικός παράγοντας για το επίπεδο της Φ.Α. η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της Φ.Α.;”.

Πίνακας 42: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 3 και 11

		Ερώτηση 11					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 3	Καθόλου	0	0	2	1	0	3
	Λίγο	0	3	4	5	0	12
	Αρκετά	2	13	22	24	6	67
	Πολύ	0	2	15	29	15	61
	Πάρα Πολύ	0	1	4	3	12	20
Σύνολο		2	19	47	62	33	163

p-value: 0,000, X^2 : 43,620, βαθμοί ελευθερίας: 16

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντική είναι για τη Φ.Α. η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών;” με την “ πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;”.

Πίνακας 43: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 3 και 16

		Ερώτηση 16					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 3	Καθόλου	0	0	0	0	3	3
	Λίγο	0	0	1	2	9	12
	Αρκετά	1	1	4	17	44	67
	Πολύ	1	0	4	18	38	61
	Πάρα Πολύ	0	0	1	6	13	20
Σύνολο		2	1	10	43	107	163

p-value: 0,997, X^2 : 4,730, βαθμοί ελευθερίας: 16

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο σημαντική είναι για τη Φ.Α. η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών;” με την “ πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;”. Επίσης, περιγράφεται η ερώτηση 16 από την ερώτηση 3 σε 99,7%.

Στους πίνακες 44 έως 46 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 9 με τις ερωτήσεις 8, 12 και 14.

Πίνακας 44: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 9 και 8

		Ερώτηση 8				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 9	Καθόλου	0	0	1	2	3
	Λίγο	1	1	1	2	5
	Αρκετά	0	3	17	18	38
	Πολύ	0	0	10	47	57
	Πάρα Πολύ	0	2	14	44	60
Σύνολο		1	6	58	98	163

p-value: 0,000, X^2 : 47,425, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο απαραίτητη είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;” με την “ πόσο σημαντικός παράγοντας για το επίπεδο της Φ.Α. η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της Φ.Α.;”.

Πίνακας 45: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 9 και 12

		Ερώτηση 12				Σύνολο
		Καθόλου	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 9	Καθόλου	1	0	1	1	3
	Λίγο	0	1	2	2	5
	Αρκετά	0	0	5	33	38
	Πολύ	0	0	10	47	57
	Πάρα Πολύ	0	1	11	48	60
Σύνολο		1	2	29	131	163

p-value: 0,000, X^2 : 73,325, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο απαραίτητη είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;” με την “ πόσο σημαντική θεωρείτε την επικοινωνιακή ικανότητα του καθηγητή για την δημιουργία ενός θετικού –υποστηρικτικού περιβάλλοντος;”.

Πίνακας 46: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 9 και 12

		Ερώτηση 14					Σύνολο
		Καθόλου	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 9	Καθόλου	0	1	1	0	1	3
	Λίγο	0	0	3	1	1	5
	Αρκετά	1	1	14	17	5	38
	Πολύ	0	5	21	22	9	57
	Πάρα Πολύ	3	2	16	25	14	60
Σύνολο		4	9	55	65	30	163

p-value: 0,4565, X^2 : 15,963, βαθμοί ελευθερίας: 16

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο απαραίτητη είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;” με την “ πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη Φ.Α. η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;”.

Στους πίνακες 47 έως 50 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 7 με τις ερωτήσεις 5, 10, 11 και 16, αντίστοιχα (οι στατιστικοί έλεγχοι έχουν πραγματοποιηθεί σε επίπεδο σημαντικότητας 5%).

Πίνακας 47: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 7 και 5

		Ερώτηση 5				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 7	ΔΞ/ΔΑ	0	1	1	1	3
	Λίγο	1	4	13	6	24
	Αρκετά	0	11	33	18	62
	Πολύ	0	4	21	30	55
	Πάρα Πολύ	0	0	7	12	19
Σύνολο		1	20	75	67	163

p-value: 0,029, X^2 : 22,873, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση 7 “ πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;” με την ερώτηση 5 “ πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού;”.

Πίνακας 48: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 7 και 10

		Ερώτηση 10					Σύνολο
		Καθόλου	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 7	ΔΞ/ΔΑ	0	0	0	2	1	3
	Λίγο	0	1	0	12	11	24
	Αρκετά	1	0	8	34	19	62
	Πολύ	1	1	6	22	25	55
	Πάρα Πολύ	0	2	1	5	11	19
Σύνολο		2	4	15	75	67	163

p-value: 0,293, X^2 : 18,542, βαθμοί ελευθερίας: 16

Δεν παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;” με την “ πόσο σημαντική είναι η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα του προγράμματος ανάλογα με τις ικανότητες των μαθητών;”.

Πίνακας 49: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 7 και 11

		Ερώτηση 11					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 7	ΔΞ/ΔΑ	0	0	1	2	0	3
	Λίγο	1	11	6	6	0	24
	Αρκετά	1	6	23	23	9	62
	Πολύ	0	2	13	26	14	55
	Πάρα Πολύ	0	0	4	5	10	19
Σύνολο		2	19	47	62	33	163

p-value: 0,000, X^2 : 55,799, βαθμοί ελευθερίας: 16

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;” με την “ πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;”.

Πίνακας 50: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 7 και 16

		Ερώτηση 16					Σύνολο
		ΔΞ/ΔΑ	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 7	ΔΞ/ΔΑ	0	0	1	1	1	3
	Λίγο	0	0	0	7	17	24
	Αρκετά	1	1	5	16	39	62
	Πολύ	0	0	4	16	35	55
	Πάρα Πολύ	1	0	0	3	15	19
Σύνολο		2	1	10	43	107	163

p-value: 0,579, X^2 : 14,268, βαθμοί ελευθερίας: 16

Δεν παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της Φ.Α. η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;” με την “ πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη Φ.Α. η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;”.

Στους πίνακες 51 και 52 γίνεται σύγκριση της ερώτησης 14 σε σχέση με τις ερωτήσεις 8 και 10, αντίστοιχα.

Πίνακας 51: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 14 και 8

		Ερώτηση 8				Σύνολο
		Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 14	Καθόλου	0	2	1	1	4
	Λίγο	0	0	3	6	9
	Αρκετά	0	2	26	27	55
	Πολύ	1	2	19	43	65
	Πάρα Πολύ	0	0	9	21	30
Σύνολο		1	6	58	98	163

p-value: 0,001, χ^2 : 32,451, βαθμοί ελευθερίας: 12

Παρουσιάζει στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της Φ.Α. η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών;” με την “ πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για το επίπεδο της Φ.Α. η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της Φ.Α.;”.

Πίνακας 52: Πίνακας διπλής εισόδου για τις ερωτήσεις 14 και 10

		Ερώτηση 10					Σύνολο
		Καθόλου	Λίγο	Αρκετά	Πολύ	Πάρα Πολύ	
Ερώτηση 14	Καθόλου	1	0	0	2	1	4
	Λίγο	0	1	3	4	1	9
	Αρκετά	1	3	8	31	12	55
	Πολύ	0	0	4	31	30	65
	Πάρα Πολύ	0	0	0	7	23	30
Σύνολο		2	4	15	75	67	163

p-value: 0,000, χ^2 : 59,764, βαθμοί ελευθερίας: 16

Παρουσίασε στατιστικά σημαντική διαφορά η ερώτηση “ πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της Φ.Α. η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών;” με την “ πόσο σημαντική είναι η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα του προγράμματος ανάλογα με τις ικανότητες των μαθητών;”.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

5.1 Ανάλυση 1^{ης} Ερευνητικής Υπόθεσης

Στη συζήτηση που ακολουθεί σε αυτήν την ενότητα οι αντιλήψεις των γονέων για τους παράγοντες της αποτελεσματικότητας της διδασκαλίας της Φ.Α. στοχεύουν σε δύο κύριους άξονες: α) στο διδακτικό περιεχόμενο και β) τη λειτουργία και διοίκηση του σχολείου.

Η πρώτη ερευνητική υπόθεση **επιβεβαιώνεται** μέσα από την συμφωνία των δημογραφικών παραγόντων και των ερωτήσεων με τη διεθνή βιβλιογραφία.

Από τη στατιστική ανάλυση που πραγματοποιήθηκε στο προηγούμενο Κεφάλαιο στους δημογραφικούς παράγοντες καταδεικνύεται το υψηλό επίπεδο μόρφωσης των γονέων στην ιδιωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα με το 84% να κατέχουν πτυχίο Α.Ε.Ι., μεταπτυχιακό δίπλωμα ή διδακτορική διατριβή. Οι γονείς, άλλωστε, ενός ιδιωτικού σχολείου διαθέτουν, κατά μέσο όρο, υψηλότερα εισοδήματα από τον μέσο πληθυσμό και κατ' επέκταση υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο (Καναδαλέων, Βαρούνης, 2013).

Επίσης, όσον αφορά το φύλο του γονέα ήταν αναμενόμενο να έχουν απαντήσει περισσότερες γυναίκες (66,3%) σε σχέση με τους άντρες (32,5%) καθώς οι μητέρες εμφανίζονται να αναμειγνύονται περισσότερο με τη σχολική ζωή των παιδιών (Συμεού, 2003).

Το δείγμα αποτελεί αντιπροσωπευτικό παράδειγμα ενός ιδιωτικού σχολείου. Οι αντιλήψεις των γονέων ομαδοποιήθηκαν με βάση δύο ενότητες: α) Το διδακτικό περιεχόμενο που αναφέρεται στις ερωτήσεις 3,7,9 και 14 του δεύτερου μέρους του ερωτηματολογίου και β) την λειτουργία και διοίκηση της σχολικής μονάδας που αναφέρεται στις ερωτήσεις 1,2,6,13 και 15. Οι υπόλοιπες ερωτήσεις δεν ήταν εφικτό να ομαδοποιηθούν και για αυτόν το λόγο συγκρίθηκαν στην στατιστικά σημαντική διαφορά με τις δυο παραπάνω ομάδες.

Για την ομάδα του διδακτικού περιεχομένου η ερώτηση 3 *“Πόσο σημαντική είναι για τη φυσική αγωγή η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών”* έρχεται σε μερική αντίθεση με τη Ζουνχιά (1998) και Nye, Dubay, Gilbert & Wajciechowski (2009). που πιστεύει ότι η μέτρηση των επιδόσεων των μαθητών αποτελεί σημαντικό στοιχείο της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Είναι μερική η αντίθεση επειδή παρουσιάζει μεγάλο ποσοστό (41,1%) στην ουδέτερη απάντηση «Αρκετά»

που σημαίνει ότι οι γονείς δεν θεωρούν πρωτεύον αυτόν τον παράγοντα. Η ερώτηση 7 *“Πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών”* δεν αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην διδασκαλία σύμφωνα με την έρευνα με ποσοστά 38% στην επιλογή «Αρκετά» και 14,8% στο «Λίγο» και συμφωνεί με το Αναλυτικό Πρόγραμμα της Φυσικής Αγωγής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και τον Τριπόδη (2010). Η ερώτηση 9 *“Πόσο απαραίτητα είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών”* επιβεβαιώνει την άποψη του Graham (2008) και Vasiliadou et al. (2009) με ποσοστό 71,8% στις επιλογές «Πάρα Πολύ» και «Πολύ». Η απάντηση αυτή φανερώνει την άποψη ότι η πειθαρχία αποτελεί προϋπόθεση για την ομαλή διεξαγωγή και επίτευξη των στόχων του μαθήματος. Τέλος, η ερώτηση 14 *“Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών”* επιβεβαιώνεται από την αντίληψη των γονέων με θετική στάση 58,3% και συμφωνεί με την έρευνα του Graham (1992) και Σιδηρά (2014) που δείχνει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιθυμίες των παιδιών χωρίς όμως να αποτελεί αυτοσκοπό στο πρόγραμμα.

Στις ομαδοποιημένες ερωτήσεις που περιλαμβάνουν τη λειτουργία και διοίκηση του σχολείου, η ερώτηση 1 *“Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής το επίπεδο αθλητικών εγκαταστάσεων”* επιβεβαιώνει τις έρευνες του Αδαμόπουλου (2010) και Ζαμπετάκη – Τριπόδη (2008a) με ποσοστό 89% στις επιλογές «Πάρα Πολύ» και «Πολύ» και δείχνει ότι οι εγκαταστάσεις του σχολείου αποτελούν σημαντικά “εργαλεία” εφαρμογής του προγράμματος και υλοποίησης των στόχων του μαθήματος. Η ερώτηση 2 *“Πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών”* επιβεβαιώνει σχεδόν απόλυτα την άποψη του Metzler (1990) αφού σε επίπεδο 91,4% οι γονείς έχουν επιλέξει την επιλογή «Πάρα Πολύ» και φανερώνει ότι για τους γονείς η ασφάλεια αποτελεί τη βασική προτεραιότητα στο μάθημα της Φ.Α. Η ερώτηση 6 *“Πόσο σημαντικό κριτήριο για την ποιότητα της φυσικής αγωγής θεωρείτε την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων από το σχολείο πέρα του σχολικού ωραρίου”* με ποσοστό 68,7% στις απαντήσεις «πολύ» και «πάρα πολύ» συμφωνεί με την έρευνα των Μιχαηλίδη (2014) και Καβρουλάκη (2013), η οποίες αναφέρουν τη θετική συμβολή αυτών των δραστηριοτήτων στις δεξιότητες, στην αυτό-εκτίμηση και στη συνεργασία των μαθητών. Η ερώτηση 13 *“Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής ο*

έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών” απαντήθηκε θετικά στο μεγάλο ποσοστό του 88,9% από τους γονείς κάτι που επισημαίνεται και από την έρευνα των Morgan & Hansen (2007). Η ερώτηση 15 “Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής” είχε σκοπό να αποτυπώσει τη “βαρύτητα” που έχει στη συνείδηση των γονέων η Φ.Α. μέσα στο σχολείο και δεν προέρχεται από κάποια βιβλιογραφία. Σε ποσοστό 84,3% οι γονείς απάντησαν «Πολύ» και «Πάρα πολύ» γεγονός που καταδεικνύει ότι για την πλειονότητα των γονέων η Φ.Α. αποτελεί πολύ σημαντικό μάθημα στο σχολείο.

Για τις ερωτήσεις 4, 5, 8, 10, 11, 12 και 16 που δεν έχουν ομαδοποιηθεί και ελέγχονται για την στατιστική σημαντική διαφορά με τις δύο προηγούμενες ομάδες, επιβεβαιώνουν την βιβλιογραφία. Η ερώτηση 4 “Πόσο επηρεάζει την ποιότητα της φυσικής αγωγής η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών” συμφωνεί σε επίπεδο 93,2% («Πάρα Πολύ» και «Πολύ») με την έρευνα των Βασιλειάδου και συν. (2006) και η ερώτηση 5 “Πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού” με αυτή της Αγγελή (2013) σε ποσοστό 87,1% («Πάρα Πολύ» και «Πολύ»). Η ερώτηση 8 “Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για το επίπεδο της φυσικής αγωγής η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της φυσικής αγωγής” ακολουθεί την έρευνα των Lyu & Gill (2011) σε ποσοστό 95,7% «Πάρα Πολύ» και «Πολύ» και δείχνει τη σημασία που δίνουν οι γονείς στο να νιώθουν τα παιδιά τους ότι κάλυψαν τις προσδοκίες και τις ανάγκες τους μέσα από το μάθημα. Η ερώτηση 10 “Πόσο σημαντική είναι η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα του προγράμματος ανάλογα με τις ικανότητες των μαθητών” στις ίδιες επιλογές απάντησης δίνει 87,7% και συμφωνεί με τον Mawer (1995) αναγνωρίζοντας ότι η διαφορετικότητα των παιδιών σε ικανότητες και επιθυμίες πρέπει να οδηγεί σε προσαρμογή του προγράμματος. Με τον Mawer συμφωνεί και η ερώτηση 12 “ Πόσο σημαντική θεωρείτε την επικοινωνιακή ικανότητα του καθηγητή για τη δημιουργία ενός θετικού υποστηρικτικού περιβάλλοντος “σε ποσοστό 98,2%. Αυτό δείχνει κατά τους γονείς, τον καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει ο καθηγητής Φυσικής Αγωγής στην παρακίνηση και συμμετοχή των παιδιών στη γυμναστική και έρχεται να επιβεβαιώσει την διεθνή βιβλιογραφία στο σχετικό ζήτημα. Η ερώτηση 16 “Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των

παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα” συμφωνεί σε ποσοστό 92% με τον Pieron (2005) και φανερώνει τον κυρίαρχη πίστη των γονέων για δικαιοσύνη στο παιχνίδι και στη συμμετοχή. Τέλος, η ερώτηση 11 τέθηκε για να αξιολογηθεί η σημαντικότητα των διακρίσεων των διασχολικών αγώνων όπου οι γονείς σε ποσοστό 58,2% είχαν επιλέξει «Πάρα Πολύ» και «Πολύ» ενώ το «Λίγο» είχε ποσοστό 11,7%. Το ποσοστό δείχνει να συμφωνούν ότι έχει αξία η επίτευξη διακρίσεων σε σχολικούς αγώνες χωρίς ωστόσο να αποτελεί προτεραιότητά τους

5.2 Ανάλυση 2^{ns} Ερευνητικής Υπόθεσης

Η δεύτερη ερευνητική υπόθεση που αναφέρει κατά πόσο συσχετίζονται (δεν έχουν στατιστική διαφορά) τα δημογραφικά χαρακτηριστικά με τις ερωτήσεις για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της φυσικής αγωγής **επιβεβαιώνεται** σε μεγάλο βαθμό. Το φύλο γονέα συσχετίστηκε με τις ερωτήσεις 7, 9, 11, 15 και 16 του δεύτερου μέρους και έδειξε ανεξαρτησία ή στατιστικά σημαντικές διαφορές με τις ερωτήσεις 9 και 16. Από τη συσχέτιση της ερώτησης 9 με το φύλο γονέα απορρέει ότι οι άνδρες (77,3% απάντησαν ‘‘πολύ’’ και ‘‘πάρα πολύ’’) πιστεύουν στην πειθαρχία με το σύστημα αμοιβών και ποινών περισσότερο από ό,τι οι γυναίκες (70,3%). Αντίθετα, για την ερώτηση 16 οι γυναίκες (93,52%) πιστεύουν πιο πολύ στην αξία των ίσων ευκαιριών στο παιχνίδι απ’ ό,τι οι άντρες (90,57%). Η ηλικία εξετάστηκε με τις ερωτήσεις 9, 11, 15 και 16 δίχως να δείξει στατιστικά σημαντική διαφορά. Οι σπουδές γονέα ελέγχθηκαν με τις ερωτήσεις 4, 11, 13 και 15 παρουσιάζοντας ανεξαρτησία με την ερώτηση 4. Σε αυτή την ερώτηση καταγράφονται οι απόψεις των γονέων για την ανάγκη συνεχούς εξέλιξης και εκπαίδευσης των καθηγητών, με όλους τους γονείς, ανεξαρτήτως σπουδών, να αναφέρουν την αναγκαιότητα οι εκπαιδευτικοί να γίνονται καλύτεροι μέσω της εκπαίδευσής τους. Κυρίως, όμως, όλοι οι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος απάντησαν απόλυτα θετικά. Αυτή η στατιστική καταγραφή δείχνει ότι οι γονείς με πολύ υψηλό μορφωτικό επίπεδο κρίνοντας, ίσως, από το σύστημα αξιών των ίδιων και του επαγγελματικού τους περιβάλλοντος επιζητούν οι εκπαιδευτικοί των παιδιών τους, να χαρακτηρίζονται από θέληση συνεχούς αυτό-βελτίωσης και ανανέωσης των γνώσεών τους. Το φύλο παιδιού ελέγχθηκε με τις ερωτήσεις 7, 14, 15 και 16 με στατιστικά σημαντική διαφορά με την 16. Σε αυτή την ερώτηση σημαντικό ποσοστό από τους γονείς με αγόρι 21,21% δεν ενστερνίζονται την άποψη των ίσων ευκαιριών σε αντίθεση με τους γονείς των κοριτσιών (16,6%)

και τους γονείς και των δύο φύλων (4,7%). Φαίνεται ότι οι γονείς με παιδιά αγόρι επιτρέπουν περισσότερο την ανταγωνιστικότητα στο παιχνίδι γιατί πιστεύουν περισσότερο στη διεκδίκηση και τη διάκριση μέσα από το παιχνίδι σε σχέση με τις υπόλοιπες κατηγορίες γονέων.

5.3 Ανάλυση 3^{ης} Ερευνητικής Υπόθεσης

Η τρίτη ερευνητική υπόθεση **επιβεβαιώνεται μερικώς** επειδή κάποιες ερωτήσεις από την ομάδα ερωτήσεων της λειτουργίας και διοίκησης του σχολείου παρουσιάζουν στατιστική διαφορά με τις ερωτήσεις της αποτελεσματικότητας της Φ.Α. Συγκεκριμένα, η ερώτηση 1 ελέγχθηκε με την 5 και έδειξε στατιστικά σημαντική διαφορά. Η ερώτηση 2 συγκρίθηκε με τις ερωτήσεις 4 και 5 με παρουσία στατιστικής σημαντικής διαφοράς στην ερώτηση 4 επιβεβαιώνοντας την προτεραιότητα των γονέων για την ασφάλεια στην διάρκεια του μαθήματος, ενώ η ερώτηση 6 συγκρίνεται με την 11 και 16 παρουσιάζοντας στατιστικά σημαντική διαφορά με την 11. Αυτό σημαίνει ότι κατά τους γονείς η ποιότητα της Φ.Α. στο σχολείο φαίνεται περισσότερο από τις διοργανώσεις αθλητικών γεγονότων εκτός σχολικού ωραρίου παρά από τις διακρίσεις που επιτυγχάνει το σχολείο. Η ερώτηση 13 συγκρίθηκε με τις 4, 8 και 16 παρουσιάζοντας ανεξαρτησία με την 4 και την 8. Η στατιστική διαφορά μεταξύ αυτών των ερωτήσεων 13 και 4 δείχνει ότι οι γονείς δεν ενδιαφέρονται τόσο για τον έλεγχο και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών όσο για την εκπαιδευτική τους κατάρτιση. Αυτό πιθανώς να σημαίνει ότι κατά τους γονείς η εξέλιξη και το επίπεδο των εκπαιδευτικών αποτελεί από μόνο του σημαντικό αξιολογικό κριτήριο. Τέλος, η ερώτηση 15 συσχετίζεται με την 1, 2, 4, 5, 11 και 16 με στοιχεία ανεξαρτησίας στις 4, 5 και 11. Η στατιστική διαφορά της ερώτησης 4 με την 15 δείχνει ότι για τους γονείς η εκπαίδευση και εξέλιξη των καθηγητών είναι γενικότερα πιο σημαντική από την εικόνα που έχει το μάθημα της Φ.Α. Ενδεχομένως αυτό να σημαίνει ότι η γενικότερη εκπαίδευση των καθηγητών να αποτελεί σημαντικότερο μέλημα για τους γονείς από την εικόνα ενός μεμονωμένου μαθήματος. Αντιθέτως η στατιστική διαφορά της ερώτησης 11 και 15 υποδηλώνει ότι κατά τους γονείς η διάκριση σε σχολικούς αγώνες δεν είναι τόσο σημαντικός παράγοντας όσο η Φ.Α. ως μάθημα για το σχολείο που σημαίνει ότι οι διακρίσεις αυτές δεν επηρεάζουν σημαντικά την γνώμη των γονέων για το επίπεδο της Φ.Α. γενικότερα.

Στην συνέχεια της τρίτης ερευνητικής υπόθεσης η ερώτηση 7 ελέγχθηκε με τις 5, 10, 11 και 16 δίνοντας αποτελέσματα ανεξαρτησίας με την 5 και την 11. Η στατιστική διαφορά μεταξύ 5 και 7 δείχνει ότι η χρήση πλούσιου εξοπλισμού στο μάθημα είναι ανεξάρτητη από την επίτευξη μέγιστης απόδοσης των μαθητών άρα ο αθλητικός εξοπλισμός δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για αυτόν τον στόχο. Η ερώτηση 3 ελέγχθηκε με τις 8, 11 και 16 παρουσιάζοντας ανεξαρτησία με την 11. Η ανεξαρτησία της 11 με την 3 όσο και της 11 με την 7 δείχνουν ότι οι γονείς θέλουν τις διακρίσεις σε διασχολικούς αγώνες χωρίς ωστόσο να συνοδεύονται απαραίτητα από ένα πρόγραμμα που θα εστιάζει στη μεγιστοποίηση των επιδόσεων των παιδιών (ερώτηση 3) και θα περιλαμβάνει τη μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών (ερώτηση 7). Η ερώτηση 9 συγκρίθηκε με την 8, 12 και 14 δίνοντας αποτελέσματα ανεξαρτησίας με τις 8 και 12. Και οι δύο αυτοί συσχετισμοί δείχνουν ότι οι γονείς προτιμούν να είναι τα παιδιά τους ικανοποιημένα από το μάθημα (ερώτηση 8) σε σύγκριση με τη διασφάλιση της πειθαρχίας, όπως επίσης θεωρούν σημαντικότερη την επικοινωνιακή ικανότητα του Κ.Φ.Α. (ερώτηση 12) από την ικανότητά του να επιβάλλει την πειθαρχία στο μάθημα. Τέλος, για την ερώτηση 14 δίνει την ιδιομορφία ότι συσχετίζεται και με τις δύο ερωτήσεις που ελέγχθηκε και ήταν η 8 και 10. Συμπέρασμα αυτού είναι ότι κατά τους γονείς ένα πρόγραμμα με βάση τις επιθυμίες των παιδιών δεν είναι ταυτόσημη έννοια με ένα πρόγραμμα που διασφαλίζει την ικανοποίηση των παιδιών και την ευελιξία στο περιεχόμενό του.

5.4 Περιγραφική Ανάλυση της Ανοικτής Ερώτησης

Σχετικά με την ανοικτού τύπου ερώτηση η οποία ζητούσε από τους γονείς να καταγράψουν ποιά ήταν η δική τους πιο θετική ανάμνηση από το μάθημα της Φ.Α. στο δημοτικό, 83 από τα συνολικά 163 ερωτηματολόγια που επιστράφηκαν είχαν συμπληρωμένη απάντηση, ποσοστό που αντιστοιχεί στο 50,9%. Ο λόγος που δεν απαντήθηκαν τα υπόλοιπα δεν μπορεί να διευκρινιστεί. Ανεξάρτητα του λόγου, πάντως, η μεγάλη αποχή στην συγκεκριμένη ερώτηση αποδυναμώνει αισθητά την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων στο εν λόγω ζήτημα. Από τους συνολικά 83 ερωτηθέντες, οι 18, απάντησαν απόλυτα ότι δεν είχαν θετικές αναμνήσεις, ποσοστό που αναλογεί στο 21,6%, ενώ 4 απαντήσεις (4,8%) είχαν θετικές και αρνητικές αναφορές και γι' αυτό μπορούν να χαρακτηριστούν ως ουδέτερες κατά αυτή την έννοια.

Οι απαντήσεις με αρνητικές αναφορές, συμπεριλαμβάνοντας και τις ουδέτερες, κατανεμήθηκαν ως εξής: Οι 7 το αιτιολόγησαν γράφοντας ότι απλά δεν γινόταν το μάθημα της Φ.Α.. Άλλες 7 απαντήσεις ανέφεραν ότι ο λόγος που δεν υπήρχαν θετικές αναμνήσεις ήταν οι αντιπαραγωγικοί, αναποτελεσματικοί καθηγητές Φ.Α και 3 δεν έκαναν καμία αιτιολόγηση. Οι υπόλοιπες απαντήσεις ήταν 2 ότι «τίποτε αξιόλογο δεν γινόταν τότε», 2 ότι υπήρχε πίεση για επιδόσεις, 2 η υπερβολική πειθαρχία, 2 ότι οι αθλητικές εγκαταστάσεις ήταν ελλιπείς, 1 η έλλειψη ποικιλίας αθλητικών δραστηριοτήτων και 1 η ελλιπής ενθάρρυνση από τους γονείς. Αθροιστικά, οι αιτίες που περιέχονται είναι, λοιπόν, 27 σε σχέση με τα 22 ερωτηματολόγια. Αυτό συνέβη διότι 5 από τους ερωτηθέντες έδωσαν παραπάνω από μία αρνητικές αιτίες.

Συνεπώς, το μεγαλύτερο ποσοστό των αρνητικών αιτιών εστιάζονται στην ανεπαρκή παρουσία του μαθήματος της Φ.Α. στο Δημοτικό, μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '80, (7) και στους αναποτελεσματικούς καθηγητές (7) το οποίο ξεπερνά το μισό (51,8%). Πράγματι, όσον αφορά την πρώτη αιτία, το μάθημα της Φ.Α. στο Δημοτικό δεν διεξαγόταν ως ανεξάρτητο μάθημα με εξειδικευμένο προσωπικό την εποχή εκείνη. Μέχρι τότε τελούταν, αν και εφόσον, από τους δασκάλους της τάξης, κάτι που εξηγεί σε μεγάλο ποσοστό την πρώτη απάντηση (Αγριμάκης, 2009). Όσον αφορά τη δεύτερη αιτία που έχει να κάνει με το ρόλο των εκπαιδευτικών, επιβεβαιώνει την άποψη ότι οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν καταλυτικό ρόλο στο κατά πόσο τα παιδιά- και μελλοντικά ενήλικες- θα αποκτήσουν θετική στάση προς τη Φ.Α. (Κωνσταντινίδης, 2013).

Οι απαντήσεις που ανέφεραν θετικές αναμνήσεις στο περιεχόμενό τους ήταν 61, δηλαδή το 73,4% των συνολικών ερωτηθέντων και ήταν σαφώς περισσότερες από τις 18 που απάντησαν αρνητικά. Πολύ μεγαλύτερη ήταν και η διασπορά των απαντήσεων που δόθηκαν. Αθροίζοντας τις με τις ουδέτερες απαντήσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, ο αριθμός των θετικών αναφορών αυξάνεται στις 65.

Αναλυτικά, οι 20 απάντησαν ότι η πιο θετική ανάμνηση που έχουν από τη Φ.Α. του Δημοτικού ήταν η συμμετοχή τους σε σχολικούς αγώνες, ενδοσχολικούς και διασχολικούς, οι 13 απάντησαν τη διάκρισή τους σε διασχολικούς αγώνες, 12 τον αποφασιστικό ρόλο του Κ.Φ.Α., οι 8 τις γυμναστικές επιδείξεις- αθλητικές εκδηλώσεις στο τέλος της σχολικής χρονιάς, οι 6 την συμμετοχή τους στους παραδοσιακούς χορούς, οι 5 την γνωριμία και ενασχόληση με ένα ιδιαίτερο άθλημα

στο σχολείο, 3 το ευχάριστο κλίμα που επικρατούσε στο μάθημα, οι 3 στην ποικιλία των αθλητικών δραστηριοτήτων που διδάσκονταν, οι 2 στις τεχνικές διδασκαλίας που χρησιμοποιούνταν, 2 στις επαρκείς αθλητικές εγκαταστάσεις και 1 στην άθληση στη φύση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

6.1 Προτάσεις

Λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις των γονέων στις ερωτήσεις 3, 7 και 16 οι οποίες συμφωνούν και με τη βιβλιογραφία, προτείνεται να αποφεύγεται, όσο το δυνατό, ασκησιολόγιο και παιχνίδια που να προάγει την ανταγωνιστικότητα και τη σύγκριση ικανοτήτων μεταξύ των παιδιών. Αντίθετα, να σχεδιάζονται παιχνίδια και ασκήσεις που να προάγουν τη συνεργασία και ομαδικότητα.

Επίσης, οι θετικότερες απαντήσεις στις ερωτήσεις 1, 2, και 5 οδηγούν στην πρόταση ότι θα πρέπει να υπάρχει τακτικός έλεγχος (ανά τρεις μήνες) και πρωτόκολλα καταγραφής της κατάστασης των αθλητικών υποδομών και του εξοπλισμού στο σχολείο με σκοπό την ασφαλή διεξαγωγή του μαθήματος.

Η στατιστική διαφορά ανάμεσα στην ερώτηση 16 και το φύλο γονέα καθώς και με το φύλο του παιδιού δείχνουν ότι τόσο οι άντρες όσο και οι γονείς των αγοριών, αντίστοιχα, δεν πιστεύουν στην άποψη των ίσων ευκαιριών μάθησης όσο οι γυναίκες και οι γονείς των κοριτσιών και των δύο φύλων. Προτείνεται λοιπόν, η δημιουργία τακτικών συναντήσεων μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών με θέμα την αξία της ίσης συμμετοχής μέσα στο σχολείο (με παρουσίαση σχετικού video, την πρόσκληση παιδοψυχολόγων, αθλητικών εκπροσώπων, συζήτηση γονέων με εκπαιδευτικούς για τους στόχους της Φ.Α. μέσα στο σχολείο κ.α.).

Η στατιστική διαφορά ανάμεσα στην ερώτηση 4 και την 13 φανερώνει ότι η εκπαίδευση των καθηγητών αποτελεί μεγαλύτερης σημασίας από τον έλεγχο και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τη στατιστική διαφορά της ερώτησης 4 με την ερώτηση 15 (αναφέρεται στην σημαντικότητα της Φ.Α. ως μάθημα για τους γονείς) και δείχνει ότι για τους γονείς αποτελεί προτεραιότητα η κατάρτιση των καθηγητών. Προτείνεται, λοιπόν, η ενθάρρυνση από τη σχολική μονάδα για επιπλέον επιμόρφωση των εκπαιδευτικών Φ.Α. Αυτό μπορεί να γίνει με την οργάνωση σεμιναρίων για τους εκπαιδευτικούς της Φ.Α., την ενίσχυσή τους (π.χ. άδειες) να αναβαθμίσουν τις σπουδές τους -μεταπτυχιακές σπουδές, διδακτορική διατριβή- και με την επιβράβευσή τους αναλαμβάνοντας περισσότερες αρμοδιότητες στο τομέα τους.

Η στατιστική διαφορά ανάμεσα στις ερωτήσεις 6 και 11 δείχνει μια σαφή προτίμηση των γονέων για την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων εκτός

σχολικού ωραρίου από τις διακρίσεις σε σχολικούς αγώνες. Η σημασία της συμμετοχής επαληθεύεται και από τις απαντήσεις των γονέων στην ανοικτού τύπου ερώτηση. Προτείνεται, η διοργάνωση αθλητικών γεγονότων ορισμένα διήμερα – Σάββατο, Κυριακή- αθλητικού περιεχομένου με έμφαση στη συμμετοχή όλων των παιδιών του σχολείου και χωρίς να είναι απαραίτητα αγώνες εναντίον άλλων σχολείων. Οι αθλητικές εκδηλώσεις μπορεί να αποτελούνται από αθλήματα που δεν είναι ευρέως διαδεδομένα και να δοθεί η ευκαιρία στα παιδιά να τα γνωρίσουν.

Η απουσία ανάγκης να επιδιωχθούν διακρίσεις σε σχολικούς αγώνες καταδεικνύεται και από την ανεξαρτησία ανάμεσα στις ερωτήσεις 11 και 15. Η ερώτηση 15 που έχει να κάνει με το πόσο σημαντική είναι η Φ.Α. για το σχολείο δεν συσχετίζεται με τις διακρίσεις. Προτείνεται, λοιπόν, η αποφυγή δημιουργίας σχολικών ομάδων επιλέγοντας μόνο παιδιά με βάση τις ικανότητες και το ταλέντο τους στο συγκεκριμένο άθλημα διότι δεν προσδίδει στην πραγματικότητα σημαντικά οφέλη ούτε στο μάθημα ούτε και στη φήμη και το προφίλ του σχολείου.

Η στατιστική διαφορά ανάμεσα στις ερωτήσεις 5 και 7 δείχνει ότι οι γονείς ενδιαφέρονται σημαντικά για την χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού σε σχέση με την επίτευξη μέγιστων επιδόσεων των παιδιών στο μάθημα. Συνεπώς, το ενδιαφέρον τους για τον εξοπλισμό έχει να κάνει με την τόνωση του ενδιαφέροντος των παιδιών και την αύξηση του κινήτρου τους για περισσότερη κίνηση. Προτείνεται, λοιπόν, η απόκτηση και χρησιμοποίηση στα γήπεδα πλούσιου εξοπλισμού κατάλληλου για πολλά αθλήματα. Η ρύθμιση και τοποθέτησή αυτού του εξοπλισμού, ωστόσο, δεν θα πρέπει να φτάνει τα παιδιά στα όρια τους.

6.2 Προτάσεις για μελλοντική έρευνα

Η έρευνα αυτή μπορεί να αποτελέσει αφετηρία για ευρύτερη ανάλυση των αντιλήψεων των γονέων για την αποτελεσματικότητα της Φ.Α. Χρειάζεται να γίνει σε μεγαλύτερο δείγμα από όλες τις τάξεις του Δημοτικού για να εξεταστούν τυχόν διαφορές. Να συγκριθεί με έρευνες σε άλλες βαθμίδες όπως την προσχολική και τη δευτεροβάθμια και να επεκταθεί σε σχολεία εντός και εκτός Αττικής, σε ιδιωτικά αλλά και σε δημόσια. Προτείνεται να γίνει μεγαλύτερη ανάλυση στους παράγοντες και να εξεταστούν περισσότεροι για την πληρέστερη εξαγωγή συμπερασμάτων. Επίσης, χρειάζεται να διερευνηθεί περαιτέρω ο βαθμός και το είδος της συνεργασίας των γονέων με τους εκπαιδευτικούς για τη βέλτιστη παροχή αποτελεσματικής Φ.Α.

Βιβλιογραφία

- Αγγέλη, Π. (2013). *Αθλητικές εγκαταστάσεις των δημοτικών σχολείων της πόλης του Ηρακλείου και εφαρμογή του αναλυτικού προγράμματος φυσικής αγωγής για τα δημοτικά σχολεία*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.
- Αγριμάκης, Ν. (2009). *Εκπαιδευτική πολιτική στον τομέα της σχολικής Φυσικής Αγωγής στην Ελλάδα: Οι Θεσμικές αλλαγές κατά τη δεκαετία του 1980*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Πανεπιστήμιο Κρήτης.
- Αδαμόπουλος, Κ. (2010). *Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος Σπουδών (Δ.Ε.Π.Π.Σ.) και Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών (Α.Π.Σ.) στο Δημοτικό σχολείο: Η αλλαγή των θεσμικών προδιαγραφών διδασκαλίας ως ευκαιρία επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών Φυσικής Αγωγής της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης*. Μεταπτυχιακή εργασία, Πανεπιστήμιο Πάτρας, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης. Ανακτημένο την 18-07-2015 από: <http://www.nemertes.lis.upatras.gr.pdf>
- Αλαχιώτης, Σ. Ν. (2004). Για ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα. Η Διαθεματικότητα και η Ευέλικτη Ζώνη αλλάζουν την παιδεία και αναβαθμίζουν την ποιότητα της Εκπαίδευσης, στο Π. Αγγελίδης και Γ. Μαυροειδής, (επιμ.) *Εκπαιδευτικές καινοτομίες για το σχολείο του μέλλοντος*, τομ. Α΄. Αθήνα: Τυπωθήτω..
- Αντωνίου Β. (2013). *Αθλητικές εγκαταστάσεις των γυμνασίων του Νομού Αιτωλοακαρνανίας και η εφαρμογή του αναλυτικού προγράμματος της Φυσικής Αγωγής*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.
- Αποστολάκη, Μ.(2007). *Η Εφαρμογή της θεωρίας της σχεδιασμένης συμπεριφοράς και η σχέση της με παραμέτρους της άσκησης*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
- Αργυρίου, Γ., & Κασσού, Β. (2015). *Θεωρητική ανάλυση στα είδη έρευνας: Ποσοτική και ποιοτική*. Διπλωματική Εργασία, Τ.Ε.Ι. Πειραιά.
- Αυγερινός, Α., Ζέτου, Ε.& Βερναδάκης, Ν. (2006). Τα Αποτελέσματα των Παρεμβάσεων στο Σχολείο για Αύξηση της Φυσικής Δραστηριότητας. *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 4(2), 278 – 291.
- Babkes, M. L., & Weiss, M. R. (1999). Parental influence on children's cognitive and affective responses to competitive soccer participation. *Pediatric Exercise Science*, 11, 44-62.
- Baranowski, T., Bar-Or, O., Blair, S., Corbin, C., Dowda, M., Freedson, R., & Ward, D. (1997). Guidelines for school and community programs to promote lifelong physical activity among young people. *Morbidity and Mortality Weekly Report*, 50(RR-6), 1-36.

- Βασιλειάδου, Ο., Δέρρη, Β. (2006). Αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή. *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 4(2), 341-350.
- Bentley, G. F., Goodred, J. K., Jago, R., Sebire, S. J., Lucas, P. J., Fox, K. R., & Turner, K. M. (2012). Parents' views on child physical activity and their implications for physical activity parenting interventions: a qualitative study. *BMC. Pediatrics*, 12(1), 1.
- Bois, J. E., Sarrazin, P. G., Brustad, R. J., Trouilloud, D. O., & Cury, F. (2005). Elementary schoolchildren's perceived competence and physical activity involvement: the influence of parents' role modeling behaviours and perceptions of their child's competence. *Psychology of sport and exercise*, 6(4), 381-397.
- Brustad, R. J. (1996). Attraction to physical activity in urban schoolchildren: Parental socialization and gender influences. *Research quarterly for exercise and sport*, 67(3), 316-323.
- Colella, D., & Morano, M. (2010). Effects of an extra-curricular physical education programme on children and young adult's motor performance. 6Th FIEP European Congress, Poreč in Croatia, Physical Education.
- Côté, J., & Hay, J. (2002). Children's involvement in sport: A developmental perspective. In J. M. Silva & D. E. Stevens (eds.), *Psychological Foundations of Sport* (pp. 484-502). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Creswell, J.W. , (2014). *Research Design: qualitative, quantitative, and mixed methods approaches .4rd ed.* Thousand Oaks, CA: Sage.
- Curtis, J., McTeer, W., & White, P. (1999). Exploring effects of school sport experiences on sport participation in later life. *Sociology of Sport Journal*, 16, 348-36.
- Curtner-Smith, M. D., Todorovich, J. R., McCaughtry, N. A., & Lacon, S. A. (2001). Urban Teachers' Use of Productive and Reproductive Teaching Styles Within the Confines of the National Curriculum for Physical Education. *European Physical Education Review*, 7(2), 177-190.
- Γαργαλιάνος Δ. & Ασημακόπουλος Μ. (2006). *Δομή και Οργάνωση του Ελληνικού Αθλητισμού*. Αθήνα: Κλειδάριθμος.
- Γοροζίδης, Γ., Παπαϊωάννου, Α., Διγγελίδης, Ν., & ΤΕΦΑΑ, Π. Θ. (2012). Αυτοαποτελεσματικότητα Εκπαιδευτικών Φυσικής Αγωγής στην Εφαρμογή του Νέου Προγράμματος Σπουδών για το «Νέο Σχολείο-Σχολείο 21ου Αιώνα». *Inquiries in Sport & Physical Education*, 10(2), 91-101.
- Γουναρίδης, Χ. (2008). Φυσική Αγωγή – Αναλυτικά Προγράμματα. 8ο Εκπαιδευτικό Συνέδριο, Χανιά, *Σχολικά Προγράμματα και Βιβλία στη Δευτεροβάθμια*

Εκπαίδευση. Ανακτημένο την 19 Ιουλίου 2015 από:
<http://www.fa3.gr/arthra/34-analyt-progr.htm>.

Dagkas, S., & Stathi, A. (2007). Exploring social and environmental factors affecting adolescents' participation in physical activity. *European Physical Education Review*, 13(3), 369-384.

Δαμιανίδης Χ., Κουθούρης Χ. & Αλεξανδρής, Κ. (2007). Παράγοντες που αναστέλλουν τη συμμετοχή των μαθητών και μαθητριών σε εξωσχολικές δραστηριότητες αθλητισμού αναψυχής. Η περίπτωση των σχολείων της πόλης της Λιβαδειάς. *Αναζητήσεις στην Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 5(3), 379 – 385.

Darling, N., Caldwell, L. L., & Smith, R. (2005). Participation in school-based extracurricular activities and adolescent adjustment. *Journal of Leisure Research*, 37(1), 51-76.

Δασκαλάκης, Σ. (2012). Η κρίση ως ευκαιρία (για την αναβάθμιση του σχολικού αθλητισμού). Πρακτικά 13ου Συνεδρίου Διοίκησης Αθλητισμού και Αναψυχής, Σπάρτη, *Καινοτομία και Επιχειρηματικότητα στον Αθλητισμό: Η Απάντηση στις Προκλήσεις του Αύριο*, 26.

Derri, V., Avgerinos, A., Emmaouilidou, K., & Kioumourtzoglou, E. (2012). What do Greek physical education teachers know about elementary student assessment? *Journal of Human Sport and Exercise*, 7(3), 658-670.

Διγγελίδης, Ν., Θεοδωράκης, Ι., Ζέτου, Ε. & Δήμας, Ι. (2006). *Φυσική Αγωγή Ε' και Στ' Δημοτικού. Βιβλίο Εκπαιδευτικού*. Αθήνα: Ο.Ε.Δ.Β.

Διγγελίδης, Ν. (2004). Σχεδιασμός, εφαρμογή και αξιολόγηση των προγραμμάτων Φυσικής Αγωγής. Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ: *Αναμόρφωση Προγράμματος Σπουδών*, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Ανακτημένο την 08 Οκτωβρίου 2015 από:
http://www.pe.uth.gr/cms/phocadownload/epaeek/sxediasmos_efarmogi_aksio logisi/dialekseis/1.pdf

Διονυσόπουλος, Αθ. (2011). *Διεύθυνση Φ.Α –Οργανωτική Δομή*. Ανακτήθηκε την 20 Δεκεμβρίου 2015 από:
http://www.fa3.gr/diefth_fa_ypeth/organotiki_domi.htm

EACEA, *Φυσική Αγωγή και Σχολικός Αθλητισμός στην Ευρώπη* (2013). Ανακτημένο την 15 Ιουλίου 2015 από:
[http://eacea.ec.europa.eu/Education/eurydice/documents/thematic_reports/150 EL_HI.pdf](http://eacea.ec.europa.eu/Education/eurydice/documents/thematic_reports/150_EL_HI.pdf)

Εμμανουηλίδου, Κ., Δέρρη, Β., Βασιλειάδου, Ό., Κιουμουρτζόγλου, Ε., & ΤΕΦΑΑ, Δ. Π. Θ. (2007). Ο Ακαδημαϊκός Χρόνος Μάθησης στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. *Inquiries in Sport & Physical Education*, 5(1), 1-9.

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση & Δια Βίου Μάθηση (ΕΠΕΔΒΜ) (2007). *Πρόγραμμα Σπουδών Φυσικής Αγωγής*. Ανακτήθηκε στις 18/02/2015 από: http://www.fa3.gr/phys_educ_2/PhysEd_Books/espa2007/fa-programma-spoudon.pdf
- Fink, J., & Siedentop, D. (1989). The development of routines, rules, and expectations at the start of the school year. *Journal of Teaching in Physical Education*, 8(3), 198-212.
- Φωκά, Μ. Θ., & Κακοκέφαλου, Θ. (2015). *Συνεργασία σχολείου-οικογένειας. Η οπτική των γονέων*. Διπλωματική Εργασία, Πανεπιστήμιο Πατρών.
- Goran, M. I., Reynolds, K. D., & Lindquist, C. H. (1999). Role of physical activity in the prevention of obesity in children. *International Journal of Obesity*, 23, 18-33.
- Graham, G., & Heimerer, E. (1981). Research on teacher effectiveness: A summary with implications for teaching. *Quest*, 33(1), 14-25.
- Graham, G. (2008). *Teaching children physical education: Becoming a master teacher*. (3rd edition) Champaign, Ill, USA: Human Kinetics.
- Graham, G. (1992). *Teaching children physical education: Becoming a master teacher*. Champaign, Ill, USA: Human Kinetics Books.
- Grant, B. C., Ballard, K. D., & Glynn, T. L. (1990). Teacher feedback intervention, motor-on-task behavior, and successful task performance. *Journal of Teaching in Physical Education*, 9(2), 123-139.
- Hardman, K. (2008). The situation of physical education in schools: A European perspective. *Human movement*, 9(1), 5-18.
- Hardman, K. (2008). Physical education in schools: A global perspective. *Kineziologija*, 40(1), 5-28.
- Hardman, K. (2004). *An update on the status of physical education in schools worldwide: Technical report for the World Health Organization*. Geneva, Switzerland: World Health Organization.
- Harris, J., Elbourn, J., Αυγερινός Α. (2005). *Άσκηση και υγεία στη Φυσική Αγωγή* (e-book). Θεσσαλονίκη, Ελληνική Ακαδημία Φυσικής Αγωγής. Ανακτήθηκε την 24/04/2015 από: http://users.sch.gr/akatsag/e_books/eidiki_agogi/biblio_efa_askhsh_ygeia/biblio_ekpaideytikou_askhsh_kai_ygeia.pdf
- Hastie, P. A. (1996). Student role involvement during a unit of sport education. *Journal of teaching in Physical Education*, 16, 88-103.

- Hemphill, M. A., Richards, K. A. R., Templin, T. J., & Blankenship, B. T. (2012). A content analysis of qualitative research in the Journal of Teaching in Physical Education from 1998 to 2008. *Journal of Teaching in Physical Education*, 31(3), 279-287.
- Hetland, K. M., & Strand, B. (2010). A descriptive analysis of undergraduate PETE programs in the central district. *The ICHPER-SD Journal of Research in Health, Physical Education, Recreation, Sport & Dance*, 5(1), 3-9
- Καβρουλάκη, Ν. (2013). *Διερεύνηση των αντιλήψεων και πρακτικών των καθηγητών Φυσικής Αγωγής ως προς την προαγωγή ενός φυσικά δραστήριου τρόπου ζωής μέσω της σχολικής Φυσικής Αγωγής*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.
- Κανδανολέων, Ι., Βαρούνης, Ό. (2013). *Η εκπαίδευση με μια ματιά. Οι δείκτες του ΟΟΣΑ το 2009*. Διπλωματική Εργασία, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.
- Κέλλης, Ε., Ιωακειμίδης Π., Ζαφειρίδης Α., Μάνου Β., Γεροδήμος Β. και Κέλλης Σ. (2003). Αθλητικά σχολεία στον Διεθνή Χώρο. *Διοίκηση Αθλητισμού και Αναψυχής*, 3(1), 2-38.
- Kerpanova, V., & Borodankova, O. (2013). *Physical Education and Sport at School in Europe*. Publisher: Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA), European Commission. Available from EU Bookshop.
- Κιόχος, Π., (1997). *Μεθοδολογία Διεξαγωγής Ερευνών*. Αθήνα: Εκδόσεις Σταμούλη.
- Kirk, D., MacDonald, D., & O'Sullivan, M. (Eds.). (2006). *Handbook of physical education*. London, UK: Sage Publications Ltd.
- Kirk, D. (2005). Physical education, youth sport and lifelong participation: the importance of early learning experiences. *European Physical Education Review*, 11(3), 239-255.
- Κουλουμπαρίτση, Α. (n.d.). Εφαρμογή της Διαθεματικής Προσέγγισης στα προγράμματα σπουδών στη διδασκαλία και στα σχολικά βιβλία. Ανακτημένο την 14/07/2016 από:
http://www.pi-schools.gr/lessons/meleti/articles/depps_neapaideia.doc
- Κυργυρίδης, Π., Δέρρη, Β., Κιουμουρτζόγλου, Ε., & ΤΕΦΑΑ, Δ. Π. Θ. (2006) Παράγοντες που Συμβάλλουν στην Αποτελεσματική Διδασκαλία της Φυσικής Αγωγής: Ανασκοπική Μελέτη. *Inquiries in Sport & Physical Education*, 4(3), 409-419.
- Κωνσταντινίδης, Π. (2013). Elementary Students' Attitude Towards Physical Education and Differences Regarding Gender and Grade Level. *Inquiries in Sport & Physical Education*, 11(3), 79-83.
- Κωνσταντινίδου, Ε. (2014). Creativity in Physical Education: Emphasis and Development. *Inquiries in Sport & Physical Education*, 12(2), 131-140.

- Kyriacou, C. (1998). *Essential teaching skills*. Cheltenham, UK: Nelson Thornes.
- Lacy, A., Willison, C., & Hicks, D. (1998). Student and teacher behaviors in an exemplary elementary physical education setting. *Journal of Classroom Interaction*, 33, 1-5.
- Λάκκας Δ. (2012). *Η διαχείριση του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής και του σχολικού αθλητισμού στο συνολικότερο πλαίσιο στρατηγικής και αξιοποίησης των πόρων του εκπαιδευτικού μας συστήματος: η περιπτωσιακή μελέτη των σχολικών μονάδων του δήμου Ζηρού (πρωην δήμου Φιλιπιάδας)*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.
- Λάμπρου Κ., (1971). *Ιστορία της Σωματικής Αγωγής*. Αθήνα: Εθνική Ακαδημία Σωματικής Αγωγής.
- Larun, L., Nordheim, L., Ekeland, E., Hagen, K. B., & Heian, F. (2006). *Exercise in prevention and treatment of anxiety and de-pression among children and young people*. London, UK: Cochrane database system. Published by John Wiley & Sons, Ltd.
- Lee, A. M., Keh, N. C., & Magill, R. A. (1993). Instructional effects of teacher feedback in physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 12, 228-228.
- Leung, C. K. M. (2014). *Parents' perceptions of children's physical activities*. Doctoral Dissertation. Hong Kong Baptist University, Department of Physical Education.
- Linda, A. C. (1984). Physical Education in the 1980s:, *Collection Building*, 5(4), 7 – 22.
- Louis, C., Lawrence, M., & Keith, M. (2007). *Research methods in education*. New York: Routledge.
- Λυγουριώτη, Μ. Ε., & Διγγελίδης, Ν. (2013). Αθλητικές δραστηριότητες αναψυχής στο μάθημα της φυσικής αγωγής στο δημοτικό σχολείο. *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 11(3). 1-8.
- Lyu, M., & Gill, D. L. (2011). Perceived physical competence, enjoyment and effort in same-sex and coeducational physical education classes. *Educational Psychology*, 31(2), 247-260.
- Marshall, J., & Hardman, K. (2000). The state and status of physical education in schools in international context. *European Physical Education Review*, 6(3), 203-229.
- Mawer, M. (1995). *Effective Teaching of Physical Education*. New York: Longman Publishing.

- Metzler, M. (1990). *Instructional supervision for physical education*. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Ministry of Education and Training, *The Ontario Curriculum, Grades 1-8. Health and Physical Education* (1998): Website of the Ministry. Retrieved 3/02/2016: (<http://www.edu.gov.on.ca>).
- Ministry of Education New Zealand, *Health and Physical Education in the New Zealand Curriculum* (1999). Wellington, New Zealand: Learning Media Limited. Retrieved 11/09/2015: (file:///C:/Users/User/Downloads/Health+and+Physical+Education+in+the+New+Zealand+Curriculum+(1999).pdf).
- Μιχαηλίδης Γ. (2014). *Δομημένες Εξωσχολικές Δραστηριότητες και η σχέση τους με τη σχολική επίδοση, την παιγνιώδη συμπεριφορά του παιδιού και το βαθμό ικανοποίησης από τη ζωή*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
- Μίχης Α., Μπεξεβέγκης Η., Ζέρβας Γ. (2009). Η επίδραση διαφορετικών στυλ διδασκαλίας στην αυτοαντίληψη και αυτοεκτίμηση μαθητών δημοτικού σχολείου στο μάθημα της φυσικής αγωγής. *Αθλητική Ψυχολογία*, 20, 3-15.
- Μιχμίζος, Γ., Χρόνη, Σ., Χασάνδρα, Μ., & Χατζηγεωργιάδης, Α. (2012). Συμπεριφορές γονέων που πιέζουν τους νεαρούς αθλητές: Η άποψη των προπονητών. *12^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικής Ψυχολογίας "Η Αθλητική Ψυχολογία στην παιδεία, την ποιότητα ζωής και τον αθλητισμό"*, 28.
- Mosston, M. & Ashworth, S. (1997). *Η διδασκαλία της Φυσικής Αγωγής*. (Επιμ.μετφ. Κ. Μουντάκης). Θεσσαλονίκη: Salto.
- Mosston, M., & Ashworth, S. (2002). *Teaching physical education*. (5th ed). San Francisco, CA: Benjamin Cummings.
- Μουντάκης, Κ. (2006). *Διδακτική και Κινητική Μάθηση*. Θεσσαλονίκη: Σάλτο.
- Μουντάκης, Κ., (2004). *Προσεγγίσεις στην ύλη και στη διδασκαλία της Φυσικής Αγωγής*. Διδακτική Φυσικής Αγωγής. Αθήνα: Salto.
- Μουντάκης, Κ. (1992). *Η Φυσική Αγωγή στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο. Θέματα Φιλοσοφίας Φυσικής Αγωγής*. Σκοπός- Στόχοι. Θεσ/νίκη: SALTO.
- Μπουρνέλλη Π., Κουτσούκη Δ., Ζωγράφου Μ., Μαριδάκη Μ., Αγγελονίδης Ι., Χατζόπουλος Δ., Αγαλιανού Ο. (2007). *Φυσική Αγωγή Γ' & Δ' Δημοτικού*. Βιβλίο Εκπαιδευτικού. Αθήνα: ΟΕΔΒ.

- Μυλώσης, Δ. (2006). Η Διαθεματική Προσέγγιση στη Διδασκαλία της Φυσικής Αγωγής», *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό*, τόμ. 4(2), 182-197.
- National Association for Sport and Physical Education. (1995b). *Moving into the future: National standards for physical education, a guide to content and assessment*. Reston, VA: Author.
- Νόμος 1566/1985, άρθρο 1, παρ.1 (Φ.Ε.Κ. 167/τ.Α'16/ 30.10.1985). *Δομή και λειτουργία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις*.
- Νόμος 2525, άρθρο 4 (Φ.Ε.Κ. 188/τ.Α'23.09.1997). *Ενιαίο Λύκειο (1), πρόσβαση των αποφοίτων του στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και άλλες διατάξεις*.
- Ντάνης, Απ. (2011). *Δομή και Προγραμματισμός της σχολική Φυσικής Αγωγής*. Ανακτημένο την 15-07-2015 από: URL:<http://users.sch.gr/adanis/index.php/e-books>.
- Nye, S., Dubay, C., Gilbert, L., & Wajciechowski, M. (2009). The importance of assessment within physical education. *VAHPERD Journal*, 30(1), 8-10.
- Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. *Αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών Φυσικής Αγωγής*. Ανακτήθηκε 13 Φεβρουαρίου 2015 από: http://www.pi-schools.gr/content/index.php?lesson_id=3&ep=3
- Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. *Αρχική σελίδα*. Ανακτήθηκε την 25/06/2016 από: <http://www.pi-schools.gr/>.
- Παναγιώτου, Χ., Καφφέ, Σ., Ούρδα Δ., Μπαρκούκης, Β. (2010). Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στη διατήρηση της πειθαρχίας στο μάθημα φυσικής αγωγής. 18ο Διεθνές Συνέδριο Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού, Θεσσαλονίκη, *Διδακτική της Φυσικής Αγωγής*, 1, 3-8.
- Παπαδάκη, Α. (2011). Η εκπόνηση διαθεματικών εργασιών ως μέσο διαπολιτισμικής προσέγγισης. Ανακτημένο την 14/07/2016 από: <http://repository.edulll.gr/edulll/retrieve/2028/658.pdf>.
- Papadimitriou, A., Kounadi, D., Konstantinidou, M., Xepapadaki, P., & Nicolaidou, P. (2006). Prevalence of obesity in elementary schoolchildren living in North-east Attica, Greece. *Obesity*, 14(7), 1113-1117.
- Papaioannou, A. (1998). Goal perspectives, reasons for being disciplined, and self-reported discipline in physical education lessons. *Journal of teaching in Physical Education*, 17, 421-441.

- Papaioannou, A. (1997). Perceptions of motivational climate, perceived competence and motivation of students of varying age and sport experience. *Perceptual and Motor Skills*, 85(2), 419-430.
- Παπαϊωάννου, Α., Θεοδωράκης, Ι., Γούδας, Μ. (1999). *Για μια καλύτερη διδασκαλία της Φυσικής Αγωγής*. Salto, Θεσσαλονίκη.
- Παπαχαρίσης, Β, Χασάνδρα, Μ & Χατζηγεωργιάδης Α. (2008). Το τίμιο παιχνίδι στη Φυσική Αγωγή. Επίδραση φύλου, ηλικίας και κινήτρων συμμετοχής. *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 6(2), 162-168.
- Piéron, M. (2005). Research on teaching physical activities and sport: Paradigms and selected results. *Italian Journal of Sport Sciences*, 12, 4-17.
- Π.Ο.Ε.Δ. (Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων), *Φυσική Αγωγή* (n.d). Ανακτήθηκε στις 04/04/2015 από: <http://www.poed.com.cy/Portals/0/21%20FISIKI%20AGOGI.pdf>.
- Quick, S., Bremner, P., & Dalziel, D. (2005). *An Evaluation of the School Sport Partnership Programme 2005*. Research, Department for Education and Skills, UK.
- Rink, J.(1996). Effective Instruction in Physical Education. In S.J. Silverman & C.D. Ennis (Eds.), *Student Learning in Physical Education. Applying Research to Enhance Instruction* (pp. 171-198). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Rink, J. E., & Hall, T. J. (2008). Research on effective teaching in elementary school physical education. *The Elementary School Journal*, 108(3), 207-218.
- Σακελλαρίου Κίμων (2007). Στόχοι και σκοποί της φυσικής αγωγής στην εκπαίδευση. Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ: *Αναμόρφωση Προγράμματος Σπουδών*, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Ανακτημένο την 08 Οκτωβρίου 2015 από ιστοσελίδα: http://www.pe.uth.gr/cms/phocadownload/epaeek/athlitiki_paidagogiki_MK0905/dialekseis/3.pdf.
- Σιδηρά, Μ. (2004). *Μια έρευνα για τις στάσεις και προτιμήσεις μαθητών για σχηματισμό ομάδων σε παιχνίδια*. Διπλωματική Εργασία, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.
- Smith, A., Thurston, M., Green, K., & Lamb, K. (2007). Young people's participation in extracurricular physical education: A study of 15—16 year olds in North-West England and North-East Wales. *European Physical Education Review*, 13(3), 339-368.
- Σταυροπούλου, Α. (2012). *Η συνεργασία οικογένειας-εκπαιδευτικών: Πώς νοηματοδοτεί κάθε πλευρά την έννοια της συνεργασίας*. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών.
- Συμεού, Λ. (2003). Σχέσεις σχολείου-οικογένειας: έννοιες, μορφές και εκπαιδευτικές συνεπαγωγές. *Παιδαγωγική Επιθεώρηση*, 36, 101-113.

- Σχολικοί σύμβουλοι φυσικής αγωγής (2012). *Η Φυσική Αγωγή στο «Νέο Σχολείο»*. Ανακτήθηκε Μάιο 12, 2015 από: http://blogs.sch.gr/mmanousa/files/2012/02/krisisapopsis_sx_symv_FA_2012.pdf.
- Telama, R. I. S. T. O., & Yang, X. (2000). Decline of physical activity from youth to young adulthood in Finland. *Medicine and science in sports and exercise*, 32(9), 1617-1622.
- Tomporowski, P. D., Lambourne, K., & Okumura, M. S. (2011). Physical activity interventions and children's mental function: an introduction and overview. *Preventive Medicine*, 52, 3-9.
- Τριπόδης Ν. (2010). *Αξιολόγηση μαθητών στη φυσική αγωγή*. Σχολικός Σύμβουλος Φυσικής Αγωγής Β' Αθήνας 114/1-2-2010. tripodis.gr/Eggrafa/NOMOTHESIA/15.doc
- Tsorbatzoudis, H., Alexandris, K., Zahariadis, P., & Grouios, G. (2006). Examining the Relationship Between Recreational Sport Participation and Intrinsic And Extrinsic Motivation And Amotivation 1. *Perceptual and motor skills*, 103(2), 363-374.
- Τσουλφάς, Χ., Αυγερινός, Α. Γ. , & Καμπάς, Α. (2011). Φυσική Δραστηριότητα Μαθητών και Μαθητριών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στο Νομό Πέλλας. *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 9(2), 80–90.
- Υπουργική Απόφαση 41871/Γ4 (Φ.Ε.Κ. 1296/τ.Β'/12-4-2012). *Αθλητικές Δραστηριότητες σχολείων Δευτεροβάθμιας και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης*.
- Υφαντή, Κ. Α., Κούρου Μ., & Τσατσαρώνη, Α. (2007). Η Εκπαίδευση των Καθηγητών Φυσικής Αγωγής στην Ελλάδα και ο Λόγος του Σώματος. *Επιστήμες Αγωγής*, 4, 99-117.
- Vallerand, R. J., & Losier, G. F. (1999). An integrative analysis of intrinsic and extrinsic motivation in sport. *Journal of applied sport psychology*, 11(1), 142-169.
- Van der Mars, H., Vogler, B., Darst, P., & Cusimano, B. (1994). Active supervision patterns of physical education teachers and their relationship with student behaviors. *Journal of Teaching in Physical Education*, 14, 99-99.
- Vasiliadou, O., & Derri, V. (2006). Αποτελεσματικότητα στη Φυσική Αγωγή. *Inquiries in Sport & Physical Education*, 4(2), 341-350
- Vasiliadou, O., Derri, V., Galanis, N., & Emmanouilidou, K. (2009). Training in-service physical educators to improve class time management. *RICYDE. Revista Internacional de Ciencias del Deporte*, 5(17), 33-43.

- Vasiliadou, O., Hristakis, E., Derri, V., & Emmanouilidou, K. (2006). Αξιολόγηση Καθηγητών Φυσικής Αγωγής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης σε Ποιοτικά Στοιχεία Διδασκαλίας. *Inquiries in Sport & Physical Education*, 4(1), 29-38.
- Walberg H. & Paik S. (2000). *Effective Educational Practices. Educational Practices Series--3*. Belgium, Brussels : International academy of education.
- Ward, P., & Ayzazo, S. (2006). Classwide peer tutoring in physical education: Assessing its effects with kindergartners with autism. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 23(3), 233.
- Χαλικιάς, Μ., & Λάλου, Π. (2015). Τα είδη έρευνας. *Μεθοδολογία έρευνας και εισαγωγή στη Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το IBM SPSS STATISTICS*, (pp. 18-55). Αθήνα: Εκδόσεις Κάλλιπος.
- Χατζόπουλος, Δ. (2012). Μέθοδοι διδασκαλίας. *Διδακτική Φυσικής Αγωγής. Για ένα μάθημα με συναίσθημα* (p.255-273). Θεσ/νίκη: Εκδόσεις Παν/μίου Μακεδονίας.
- Χαρώνης, Θ. (1996). Οργάνωση του αθλητισμού στην Α/βάθμια και Β/βάθμια Εκπαίδευση: προβλήματα και προοπτικές. Πρακτικά 1ου Πανελληνίου Συνεδρίου Ελληνικής Εταιρείας, Διοίκησης Αθλητισμού, Θεσσαλονίκη (επιμ. Γαργαλιάνος Δ.), *Εθνική Αθλητική Πολιτική*. Ανακτήθηκε Φεβρουάριο 28, 2012, από: http://www.elleda.gr/sites/default/files/1-synedrio_1.pdf.
- Χατζηχαριστός Δ. (2010). *Σύγχρονο Σύστημα Φυσικής Αγωγής*. Ανάκτηση την 14 Μαρτίου 2016 από ιστοσελίδα:
<http://users.uoa.gr/~dhatziha/My%20cources/PE%20System.pdf>
- Ζαμπετάκη, Λ. & Τριπόδης Ν. (2008). Τα πλαίσια της «σωστής» αθλητικής εγκατάστασης και αθλητικού υλικού. Άρθρο στο 2ο Π.Ε.Κ. Αθήνας, Η αξιολόγηση στη Διδακτική Πράξη. Ανακτήθηκε την 17 Ιουλίου 2015 από:
http://2pek-athin.att.sch.gr/autosch/joomla15/images/FOLDERS/Dhmosieyseis_Arthra/axiologisi_didaktiki_praxi.pdf.
- Ζαμπετάκη, Λ. & Τριπόδης Ν. (2008). Ώρες διδασκαλίας αντικείμενων φυσικής αγωγής και αθλητισμού στο δημοτικό σχολείο. Άρθρο στο 2ο Π.Ε.Κ. Αθήνας, Η αξιολόγηση στη Διδακτική Πράξη. Ανακτήθηκε την 17 Ιουλίου 2015 από:
http://2pek-athin.att.sch.gr/autosch/joomla15/images/FOLDERS/Dhmosieyseis_Arthra/axiologisi_didaktiki_praxi.pdf.
- Ζουνχιά, Κ. (1998). *Φυσική Αγωγή στο Δημοτικό Σχολείο. Προς τη δια βίου άσκηση*. Αθήνα: Αυτοέκδοση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Θεματικές ενότητες, Δεξιότητες- Ικανότητες και Χρόνος που διατίθεται στη διδασκαλία της Φ.Α. σε όλες τις τάξεις του Δημοτικού

Α΄ - Β΄ ΤΑΞΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ		
ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ-ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ	ΧΡΟΝΟΣ
Α. ΨΥΧΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ		
A.1 Αίσθηση του χώρου και του χρόνου	<ol style="list-style-type: none"> 1. Η έννοια του χώρου 2. Η έννοια του χρόνου 3. Η αίσθηση του χώρου στη διάρκεια της κίνησης 4. Οργάνωση του χώρου 5. Προσανατολισμός στο χώρο 6. Εκτίμηση των αποστάσεων 	12 Ωρες
A.2 Οπτικοκινητικός συγχρονισμός και συντονισμός	<ol style="list-style-type: none"> 1. Η αίσθηση του συγχρονισμού στο σώμα 2. Η ικανότητα συντονισμού των κινήσεων 	6 Ωρες
A.3 Ισορροπία στατική – δυναμική	<ol style="list-style-type: none"> 1. Στατική ισορροπία 2. Δυναμική ισορροπία 	3 Ωρες
A.4 Πλευρική κίνηση	<ol style="list-style-type: none"> 1. Κίνηση στο χώρο σε συγκεκριμένη κατεύθυνση 2. Προσανατολισμός στο χώρο 	3 Ωρες
A.5 Ορθοσωματική Αγωγή	<ol style="list-style-type: none"> 1. Η σωστή στάση του σώματος 2. Η λειτουργία των μελών του σώματος 	2 Ωρες
A.6 Αναπνευστική Αγωγή	<ol style="list-style-type: none"> 1. Η σημασία της αναπνοής σε ηρεμία 2. Η αναπνοή στην άσκηση 3. Αναπνοή- Εισπνοή- Εκπνοή 	2 Ωρες
A.7 Φαντασία και δημιουργικότητα	<ol style="list-style-type: none"> 1. Η σημασία της ελεύθερης έκφρασης 2. Η χαρά της δημιουργίας 	2 Ωρες
Β. ΜΟΥΣΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ		
B.1 Στοιχεία του ρυθμού	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ρυθμική ακρίβεια 1. Μικρά τραγούδια με ρυθμική συνοδεία 2. Ήχος και κίνηση 3. Λόγος και κίνηση 4. Μουσικές φράσεις με κινησιολογική πιστότητα 	10 Ωρες

	<ul style="list-style-type: none"> 5. Ένταση του ήχου (Piano-Forte) 6. Τραγούδια με ρυθμική και κινητική συνοδεία 7. Ρυθμική αγωγή(Tempo) 	
Γ. ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΟΜΑΔΙΚΑ, ΑΤΟΜΙΚΑ, ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ		
	<ul style="list-style-type: none"> 1. Παιδί και παιχνίδι 2. Ατομικά παιχνίδια 3. Ομαδικά παιχνίδια 4. Παραδοσιακά παιχνίδια 5. Παιχνίδια άλλων χωρών 	12 Ώρες
Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ		
	<ul style="list-style-type: none"> 1. Συρτός στα τρία 2. Γρήγορο χασάπικο 3. Άι-Γιώργης 4. Τρεις τοπικοί χοροί 	10 Ώρες
Ε. ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ		
Γ΄ - Δ΄ ΤΑΞΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ		
ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΛΕΞΙΟΤΗΤΕΣ- ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ	ΧΡΟΝΟΣ
Α. ΨΥΧΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ		
A.1.1 Κινητικές δεξιότητες	<ul style="list-style-type: none"> 1. Η έννοια του χώρου και του χρόνου 2. Η αίσθηση του χώρου και του χρόνου στη διάρκεια της κίνησης 3. Οργάνωση του χώρου 4. Προσανατολισμός στο χώρο 5. Οπτικοκινητικός συγχρονισμός και συντονισμός 6. Στατική ισορροπία 7. Δυναμική ισορροπία 	5 Ώρες
A.1.2 Φυσικές ικανότητες	<ul style="list-style-type: none"> 8. Πλευρική κίνηση 1. Ταχύτητα 2. Ευλυγισία 3. Αντοχή 	4 Ώρες
A.2. Ορθοσωματική Αγωγή	<ul style="list-style-type: none"> 1. Η σωστή στάση του σώματος 2. Η λειτουργία των μελών του σώματος 	3 Ώρες

A.3. Γυμναστική	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ελεύθερη γυμναστική 2. Ενόργανη γυμναστική 3. Ρυθμική γυμναστική 	5 Ώρες
B. ΜΟΥΣΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ		
B.1. Στοιχεία του ρυθμού	<ol style="list-style-type: none"> 1. Τραγούδια και ασκήσεις με τη συνοδεία μικρών κρουστών 2. Διαφορετικού ύφους κινήσεις με σωματικές αντιδράσεις(κινητικές οικογένειες) 3. Τραγούδια με ρυθμική και κινητική συνοδεία, ή συνοδεία κρουστών 4. Ασκήσεις χώρου με ρυθμικά χτυπήματα 5. Ρυθμικά μοτίβα 6. Κινητικός αυτοσχεδιασμός 	7 Ώρες
Γ. ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΟΜΑΔΙΚΑ, ΑΤΟΜΙΚΑ, ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ		
Γ. Παιχνίδια	<ol style="list-style-type: none"> 1. Παιδί και παιχνίδι 2. Ατομικά παιχνίδια 3. Ομαδικά παιχνίδια 4. Παραδοσιακά παιχνίδια 	10 Ώρες
Δ. ΜΥΗΣΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΩΝ ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ		
Δ.1 ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΕΣ		
Δ.1.1 Καλαθοσφαίριση	<ol style="list-style-type: none"> 1. Χειρισμός της μπάλας με τα δύο χέρια (ντρίπλα) 2. Πάσα – σουτ 	3 Ώρες
Δ.1.2 Χειροσφαίριση	<ol style="list-style-type: none"> 1. Χειρισμός της μπάλας 2. Πάσα – σουτ 	3 Ώρες
Δ.1.3 Βόλεϊ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πάσα (με τα δάκτυλα- πήγεις) <ol style="list-style-type: none"> 2. Σέρβις 	3 Ώρες
Δ.1.4 Ποδόσφαιρο	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πάσα με διάφορα μέρη του ποδιού 2. Ντρίπλα με διάφορα μέρη του ποδιού 3. Σουτ 	3 Ώρες

		
	4. Κοντρόλ	
Δ.2.1. Κλασσικός Αθλητισμός		
Δ. Στίβος	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ταχύτητα (εκκίνηση, βαθμός αντίδρασης) 2. Αντοχή 3. Ρίψεις 4. Άλματα (μήκος, ύψος) 	8 Ώρες
Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ		
Ε.1. Παραδοσιακοί χοροί άλλων περιοχών -Τοπικοί παραδοσιακοί χοροί	<ol style="list-style-type: none"> 1. Καραγκούνα 2. Παλαμάκια 3. Ποδαράκι 4. Συρτός νησιώτικος 5. Τσακόνικος 6. Τοπικοί χοροί 	10 Ώρες
Ε. ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ		
Κολύμβηση όπου υπάρχουν οι δυνατότητες.		
Ε΄ - ΣΤ΄ ΤΑΞΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ		
ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ	ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ- ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ	ΧΡΟΝΟΣ
Α. ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΕΣ		
Δ.1.1 Καλαθοσφαίριση	<ol style="list-style-type: none"> 1. Βασικές στάσεις-μετακινήσεις 2. Χειρισμός της μπάλας(ντρίπλα) 3. Πάσα-λαβές 4. Σταμάτημα 5. Στροβιλισμοί «πίβοτ» 6. Βολές «σουτ» 7. Προσποιήσεις 8. Άμυνα-επίθεση 9. Παιχνίδι 	8 Ώρες
Δ.1.2 Ποδοσφαίριση	<ol style="list-style-type: none"> 1. Σταμάτημα της μπάλας με τα πόδια και άλλα μέρη του σώματος 2. Μεταβίβαση της μπάλας: «πάσα» 3. Προώθηση της μπάλας: «ντρίπλα» 4. Κλότσημα της μπάλας: «σουτ» 5. Χρησιμοποίηση του κεφαλιού 6. Επαναφορά της μπάλας «αράουτ» 7. Τεχνική του τερματοφύλακα 	8 Ώρες

	<ul style="list-style-type: none"> 8. Συνεργασία παιχτών μέσα στο γήπεδο 9. Συνεργασία παιχτών στον αγώνα 10. Συστήματα 	
Δ.1.3 Χειροσφαίριση	<ul style="list-style-type: none"> 1. Λαβή της μπάλας: «υποδοχή» 2. Μεταβίβαση της μπάλας: «πάσα» 3. Βολές: «σουτ» 4. Ντρίπλα 5. Προσποιώσεις 6. Σουτ από πλάγια θέση 7. Άμυνα (ατομική-ομαδική) 8. Ομαδική επίθεση 9. Θέσεις- αποκρούσεις τερματοφύλακα 	8 Ώρες
Δ.1.4 Βόλλεϋ	<ul style="list-style-type: none"> 1. Προετοιμασία και μύηση στο άθλημα της πετοσφαίρισης 2. Μετακινήσεις (με βήμα, με τρέξιμο, με πηδήματα, με σταυρωτό πλάγιο τρέξιμο) 3. Βασικές στάσεις (ψηλή, μεσαία, χαμηλή) 4. Απλή πάσα εμπρός, μανσέτα 5. Σέρβις χαμηλό μετωπικό 6. Συνεργασία παικτών 	8 Ώρες
B. ΚΛΑΣΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ		
B.1 Αγωνίσματα στίβου	<ul style="list-style-type: none"> 1. Δρόμοι ταχύτητας: Εκκίνηση από όρθια θέση, Εκκίνηση από συσπειρωτική θέση 2. Διασκελισμός: «πόδια-χέρια». 3. Σκυταλοδρομίες 4. Άλματα: Άλμα σε μήκος: (συσπειρωτική και εκτατική τεχνική), Άλμα σε ύψος: (ψαλίδι, φλοπ) 5. Ρίψεις: Σφαιροβολία: «τεχνική Ο΄Μπράιαν» 6. Ακοντισμός: «μπαλάκι» 	12 Ώρες
Γ. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ		
Γ.1. Ελεύθερη γυμναστική – Ενόργανη γυμναστική – Ρυθμική γυμναστική	<ul style="list-style-type: none"> 1. Γυμναστική χωρίς όργανα 2. Ενόργανη γυμναστική(στρώματα-έδαφος) 3. Ενόργανη γυμναστική (όργανα: π.χ.πολύζυγα, εφαλτήριο) 4. Ρυθμική- Αγωνιστική γυμναστική 	8 Ώρες

Δ. ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ		
Δ.1. Παραδοσιακοί χοροί άλλων περιοχών - Τοπικοί παραδοσιακοί χοροί	<ol style="list-style-type: none"> 1. Καλαματιανός 2. Τσάμικος 3. Έντεκα 4. Πεντοζάλη 5. Τις (μονό) 6. Ζωναράδικος 7. Τοπικοί χοροί 	3 Ώρες
Δ.1.2 Χειροσφαίριση	<ol style="list-style-type: none"> 3. Χειρισμός της μπάλας 4. Πάσα – σουτ 	3 Ώρες
Δ.1.3 Βόλεϊ	<ol style="list-style-type: none"> 3. Πάσα (με τα δάκτυλα- πήχεις) <ol style="list-style-type: none"> 4. Σέρβις 	3 Ώρες
Δ.1.4 Ποδόσφαιρο	<ol style="list-style-type: none"> 5. Πάσα με διάφορα μέρη του ποδιού 6. Ντρίπλα με διάφορα μέρη του ποδιού 7. Σουτ <ol style="list-style-type: none"> 8. Κοντρόλ 	3 Ώρες
Δ.2.1. Στίβος		
	<ol style="list-style-type: none"> 5. Ταχύτητα (εκκίνηση, βαθμός αντίδρασης) 6. Αντοχή 7. Ρίψεις 8. Αλματα (μήκος, ύψος) 	8 Ώρες
Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ		
Ε.1. Παραδοσιακοί χοροί άλλων περιοχών - Τοπικοί παραδοσιακοί χοροί	<ol style="list-style-type: none"> 7. Καραγκούνα 8. Παλαμάκια 9. Ποδαράκι 10. Συρτός νησιώτικος 11. Τσακόνικος 12. Τοπικοί χοροί 	12 Ώρες
Ε. ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ		
Κολύμβηση όπου υπάρχουν οι δυνατότητες.		

Πηγή: Παιδαγωγικό ινστιτούτο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Ερωτηματολόγιο που διανεμήθηκε στους γονείς για τις ανάγκες της έρευνας

Ερωτηματολόγιο							
Φύλο γονέα: (αυτός/η που θα το συμπληρώσει) Άντρας ☐ Γυναίκα ☐							
Φύλο παιδιού: Αγόρι ☐ Κορίτσι ☐ Και τα δύο (αν έχετε αγόρια και κορίτσια) ☐							
Ηλικία: Κάτω των 30 ☐ 30-40 ☐ 41-50 ☐ 51-60 ☐ Άνω των 60 ☐							
Σπουδές: Διδακτορικό ☐ Master ☐ Πτυχίο ΑΕΙ ☐ Πτυχίο ΤΕΙ ☐ Λύκειο ☐							
Στις παρακάτω ερωτήσεις παρακαλώ βάλτε ένα ☒ στο πλαίσιο που σας αντιπροσωπεύει περισσότερο							
		Πάρα πολύ	Πολύ	Αρκετά	Λίγο	Καθόλου	ΔΞ/ΔΑ
1.	Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής το επίπεδο των αθλητικών εγκαταστάσεων;						
2.	Πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών;						
3.	Πόσο σημαντική είναι για τη φυσική αγωγή η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών;						
4.	Πόσο επηρεάζει την ποιότητα της φυσικής αγωγής η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών;						
5.	Πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού;						
6.	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την ποιότητα της φυσικής αγωγής θεωρείτε την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων από το σχολείο πέρα του σχολικού ωραρίου;						
7.	Πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;						
8.	Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για το επίπεδο της φυσικής αγωγής η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της φυσικής αγωγής;						

Ερωτηματολόγιο							
		Πάρα πολύ	Πολύ	Αρκετά	Λίγο	Καθόλου	ΔΞ/ΔΑ
9.	Πόσο απαραίτητη είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;						
10.	Πόσο σημαντική είναι η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα του προγράμματος ανάλογα με τις ικανότητες των μαθητών;						
11.	Πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;						
12.	Πόσο σημαντική θεωρείτε την επικοινωνιακή ικανότητα του καθηγητή για την δημιουργία ενός θετικού-υποστηρικτικού περιβάλλοντος;						
13.	Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών;						
14.	Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών;						
15.	Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής;						
16.	Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;						

Θα θέλατε να αναφέρετε την πιο θετική ανάμνηση-εμπειρία που είχατε ως μαθητές από το μάθημα της φυσικής αγωγής στο Δημοτικό σχολείο;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

Επιστολή προς τους γονείς σχετικά με το Ερωτηματολόγιο

ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στην Οργάνωση & Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών & Επιχειρήσεων

Αγαπητοί γονείς,

Το τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού του Πανεπιστημίου της Πελοποννήσου σε συνεργασία με την Εράσμειο Ελληνογερμανική Σχολή, διεξάγει έρευνα με τίτλο «Οι αντιλήψεις των γονέων για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της φυσικής αγωγής στο Δημοτικό. Η περιπτωσιακή μελέτη του Δημοτικού Σχολείου της Ερασμείου Ελληνογερμανικής Σχολής». Υπεύθυνος της έρευνας αυτής είναι ο καθηγητής της φυσικής αγωγής της Ερασμείου στο Δημοτικό Σχολείο, Σωτηρόπουλος Ιωάννης.

Στόχος της έρευνας αυτής είναι να καταγραφούν οι απόψεις των γονέων για το πώς αντιλαμβάνονται την ποιοτική φυσική αγωγή στο σχολείο. Επίσης να αναδειχθούν οι προτεραιότητες των γονέων σχετικά με το μάθημα αλλά και ο βαθμός σύγκλισης με το υπάρχον πρόγραμμα. Τα αποτελέσματα μπορούν να οδηγήσουν σε χρήσιμα συμπεράσματα που να αποτελέσουν οδηγό βελτίωσης του τμήματος της φυσικής αγωγής στο Δημοτικό Σχολείο.

Το ερωτηματολόγιο που επισυνάπτεται αποτελεί μέρος της έρευνας αυτής και η συμπλήρωσή του θα συμβάλλει στη συλλογή των απαραίτητων πληροφοριών. Τα στοιχεία που θα δώσετε είναι απολύτως εμπιστευτικά και θα αξιοποιηθούν μόνο για τις ανάγκες της συγκεκριμένης έρευνας.

Όσοι γονείς επιθυμείτε, μπορείτε να συμπληρώσετε το ερωτηματολόγιο και να το στείλετε στη δασκάλα του παιδιού μέχρι την Παρασκευή, 29 Μαΐου.

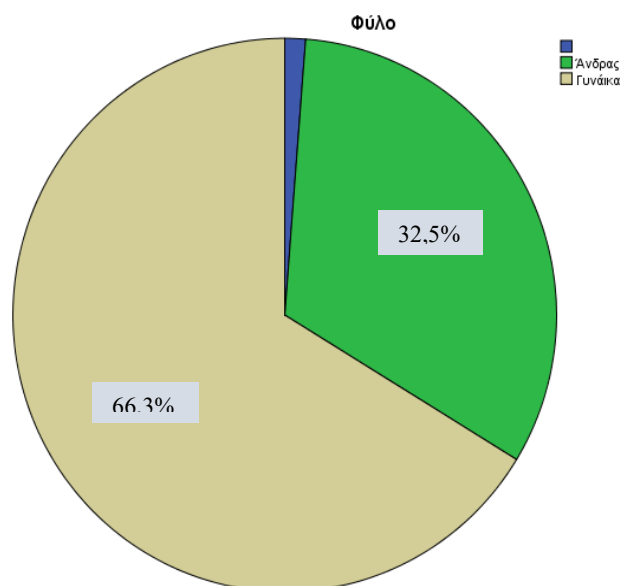
Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για τη συνεργασία σας

Σωτηρόπουλος Γιάννης

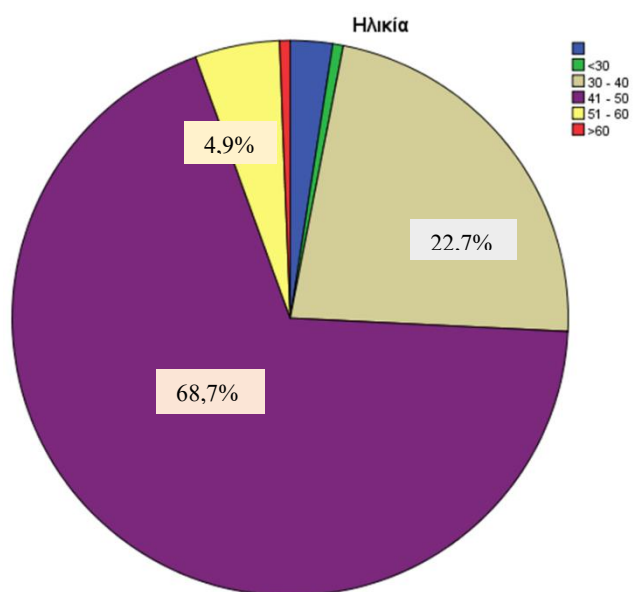
Καθηγητής Φυσικής Αγωγής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

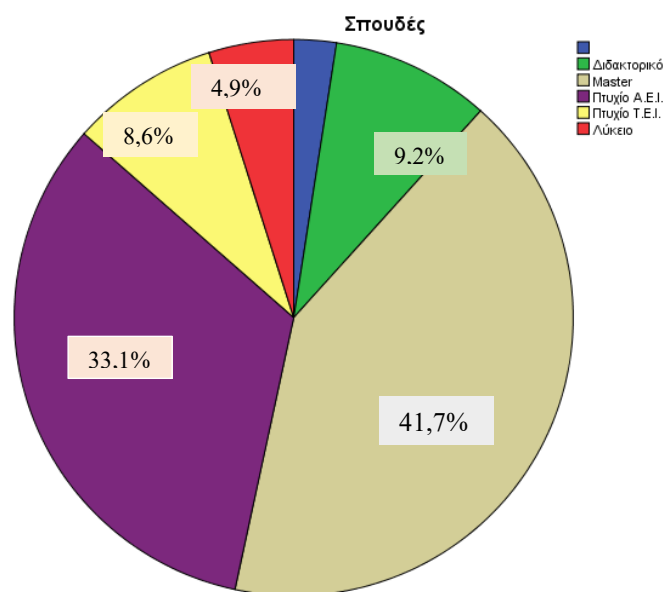
Κυκλογράμματα με τις απαντήσεις των γονέων στα δημογραφικά στοιχεία και στις κλειστού τύπου ερωτήσεις του Ερωτηματολογίου

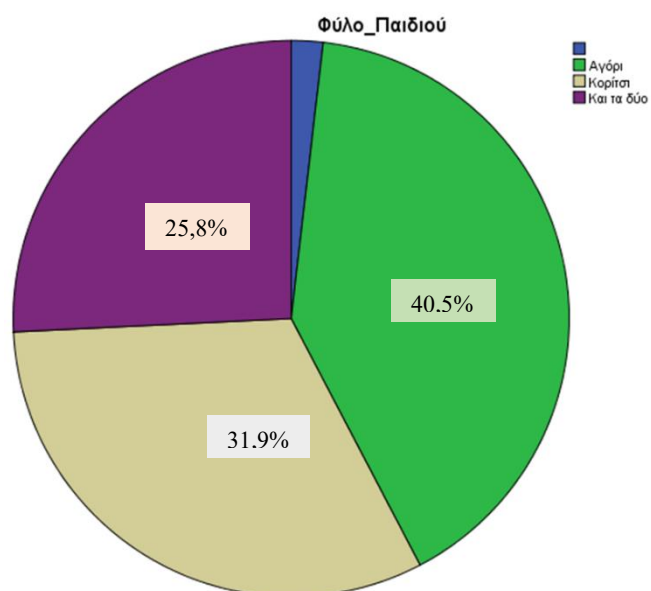
Σχήμα 3: Απαντήσεις για το φύλο γονέα

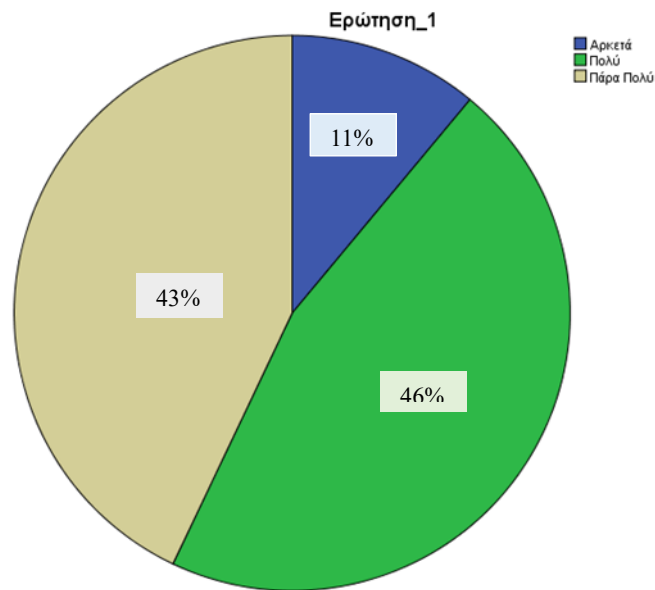
Σχήμα 4: Απαντήσεις για την ηλικία γονέα

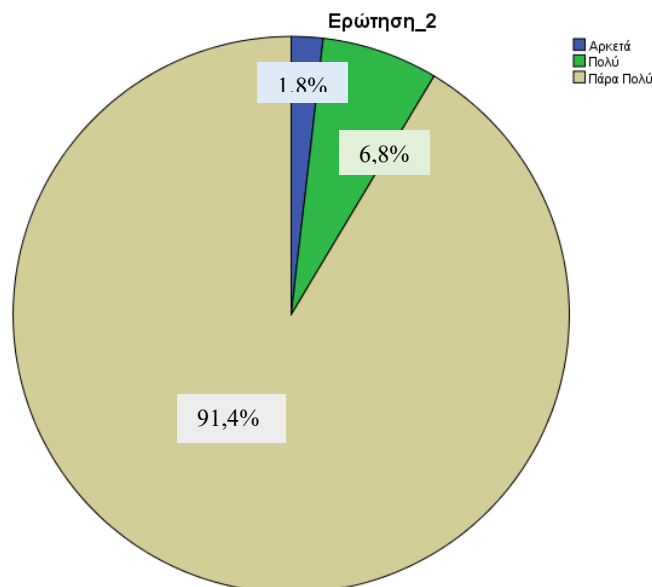
Σχήμα 5: Απαντήσεις για τις σπουδές γονέα

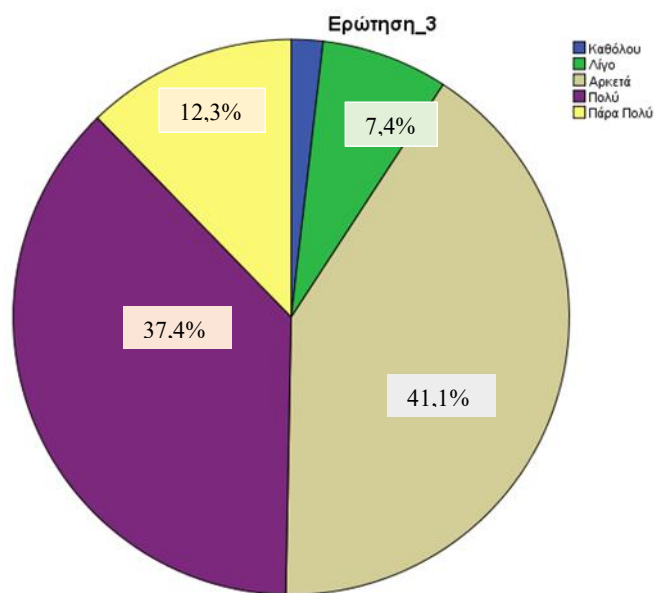
Σχήμα 6: Απαντήσεις για το φύλο παιδιού

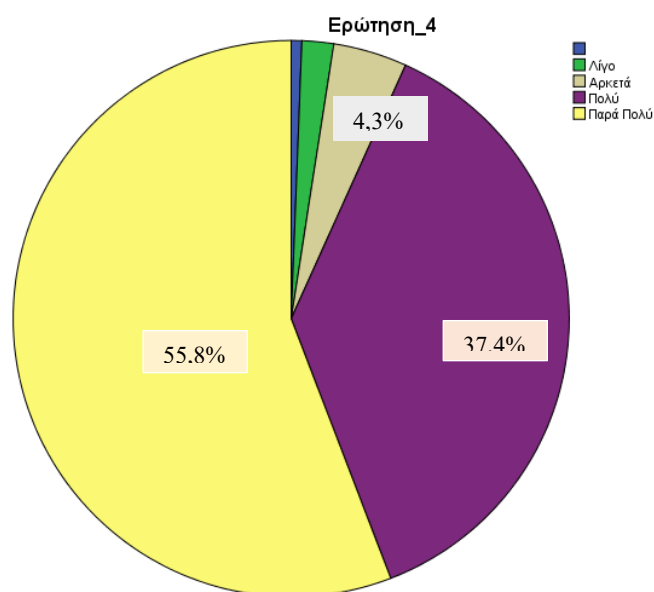
Σχήμα 7: Απαντήσεις ερώτησης 1 «Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα φυσικής αγωγής το επίπεδο αθλητικών εγκαταστάσεων;

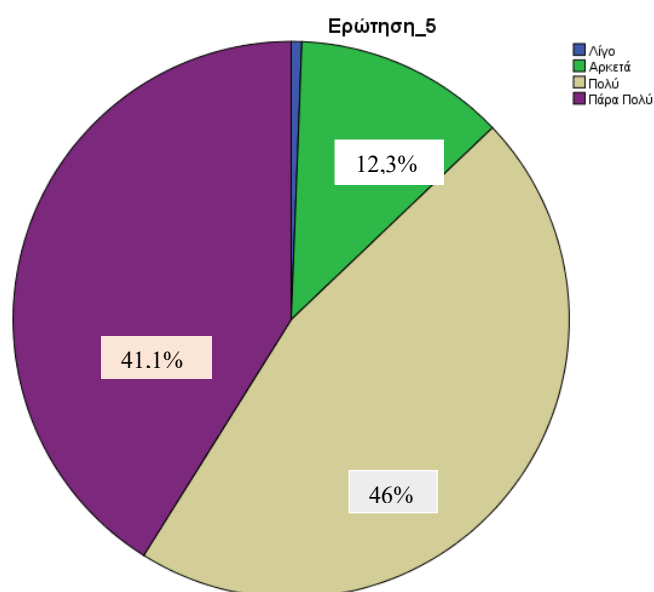
Σχήμα 8: Απαντήσεις ερώτησης 2 «Πόσο σημαντική είναι η λήψη μέτρων για την πρόληψη ατυχημάτων και τραυματισμών;

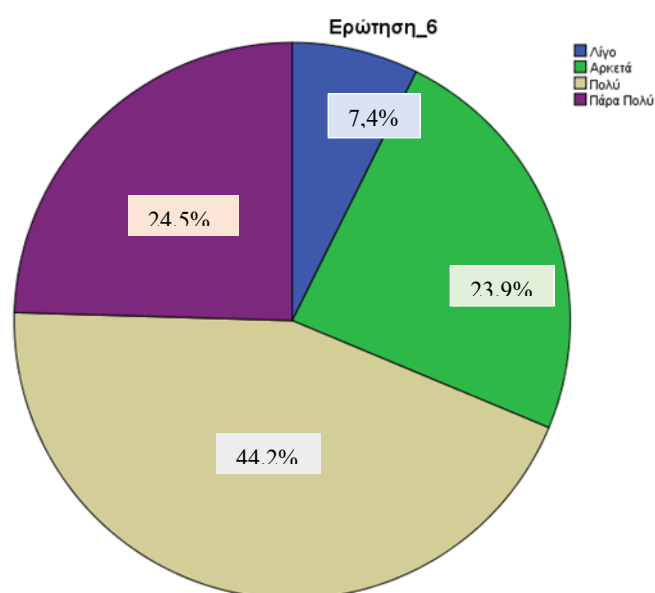
Σχήμα 9: Απαντήσεις ερώτησης 3 «Πόσο σημαντική είναι για τη φυσική αγωγή η μετρήσιμη αξιολόγηση των επιδόσεων των μαθητών;»

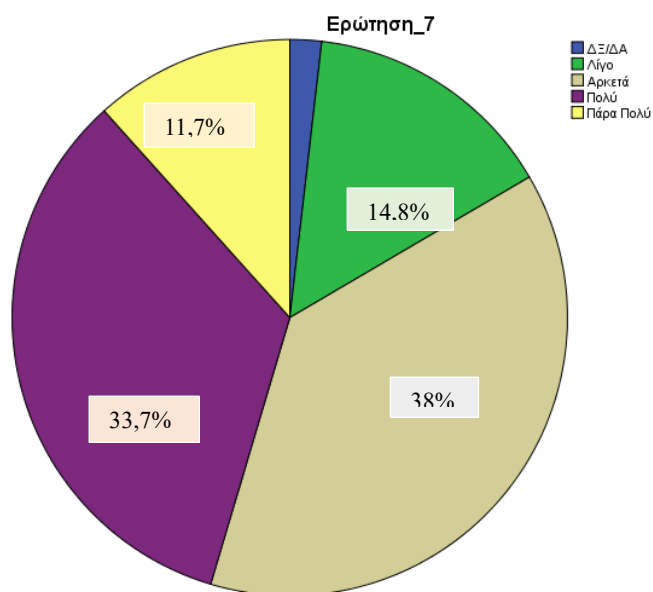
Σχήμα 10: Απαντήσεις ερώτησης 4 «Πόσο επηρεάζει την ποιότητα της φυσικής αγωγής η συνεχής εκπαίδευση και εξέλιξη των εκπαιδευτικών;»

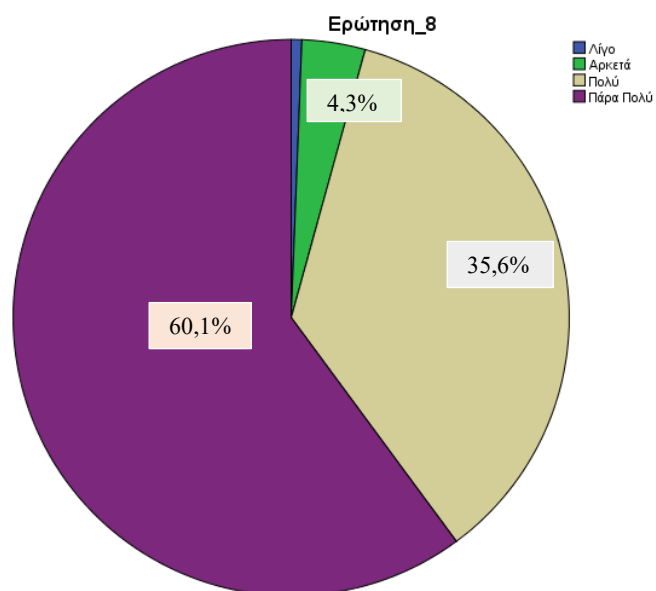
Σχήμα 11: Απαντήσεις ερώτησης 5 «Πόσο ισχυρό παράγοντα αποτελεί για την αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η χρήση και αξιοποίηση του αθλητικού εξοπλισμού;»

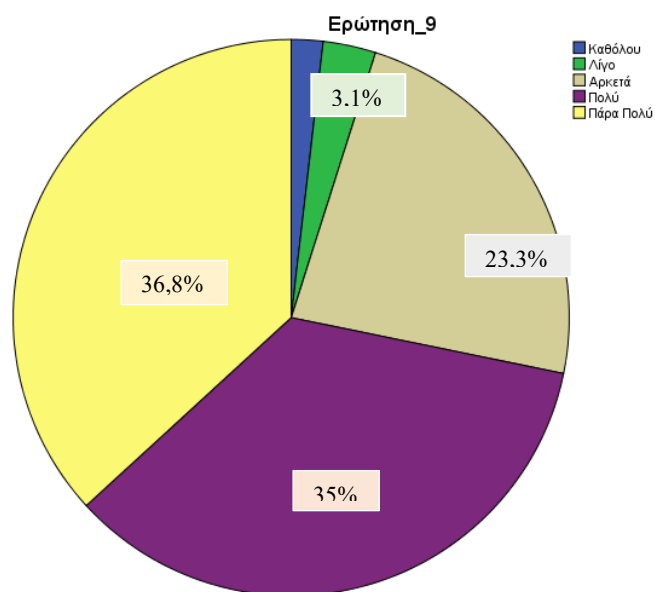
Σχήμα 12: Απαντήσεις ερώτησης 6 «Πόσο σημαντικό κριτήριο για την ποιότητα της φυσικής αγωγής θεωρείτε την οργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων από το σχολείο πέρα του σχολικού ωραρίου;»

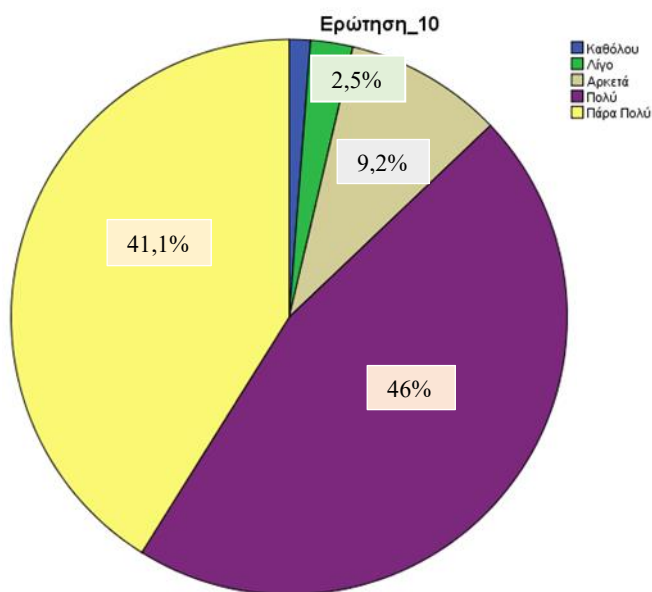
Σχήμα 13: Απαντήσεις ερώτησης 7 «Πόσο συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της φυσικής αγωγής η μεγιστοποίηση των αθλητικών επιδόσεων των μαθητών;»

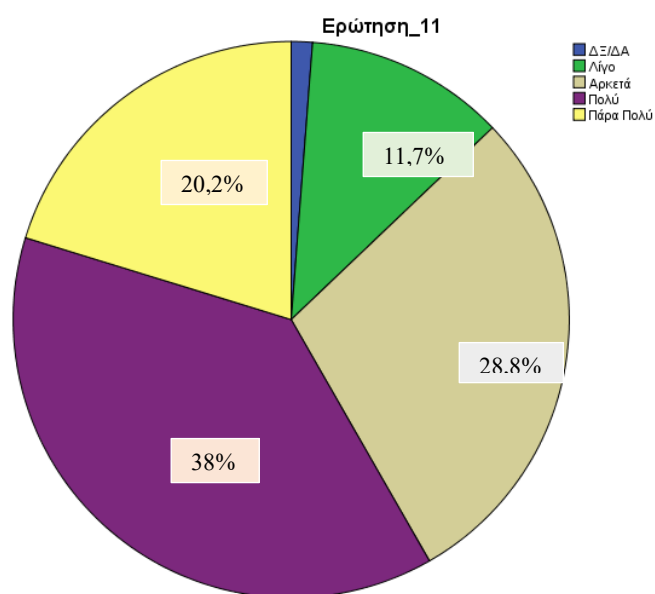
Σχήμα 14: Απαντήσεις ερώτησης 8 «Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για το επίπεδο της φυσικής αγωγής η δημιουργία αισθήματος ικανοποίησης και επιτυχίας των μαθητών μέσα από το μάθημα και τις υπόλοιπες δράσεις της φυσικής αγωγής;»

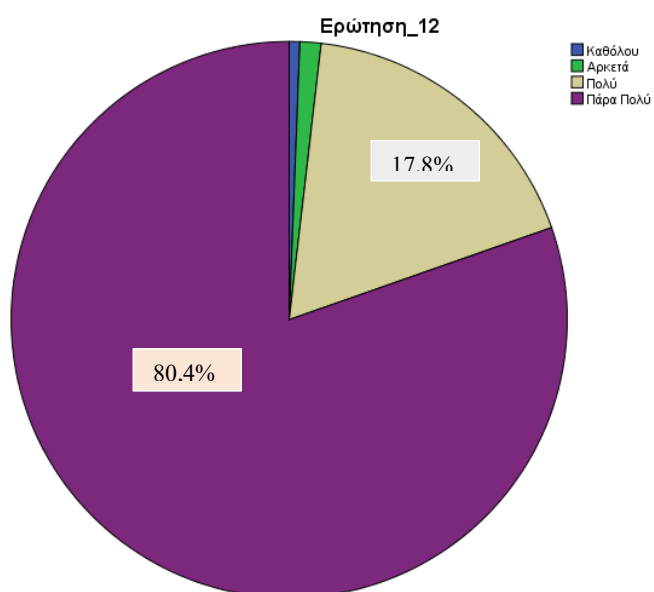
Σχήμα 15: Απαντήσεις ερώτησης 9 «Πόσο απαραίτητα είναι η επίτευξη πειθαρχίας στη διάρκεια του μαθήματος μέσα από ένα σύστημα αμοιβών και ποινών;

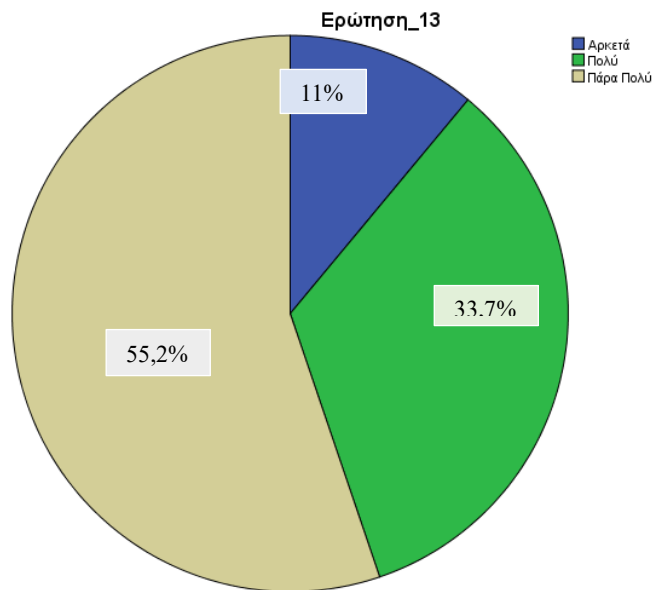
Σχήμα 16: Απαντήσεις ερώτησης 10 «Πόσο σημαντική είναι η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα του προγράμματος ανάλογα με τις ικανότητες των μαθητών;»

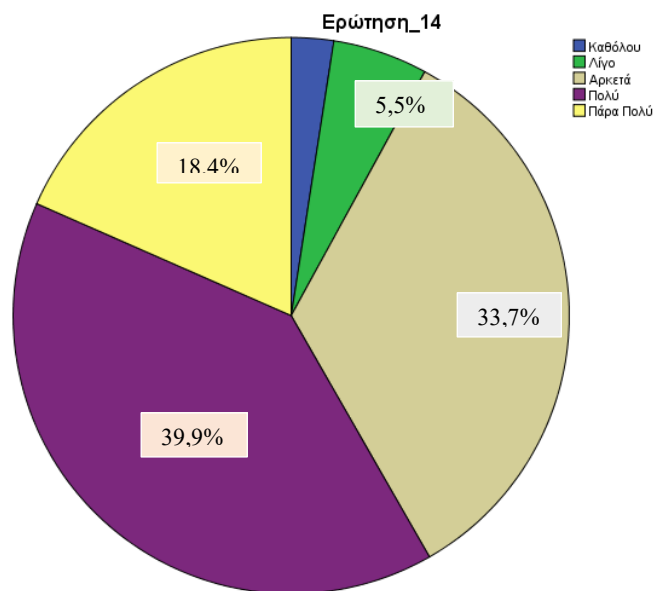
Σχήμα 17: Απαντήσεις ερώτησης 11 «Πόσο σημαντικές θεωρείτε τις διακρίσεις του σχολείου σε διασχολικούς αγώνες;»

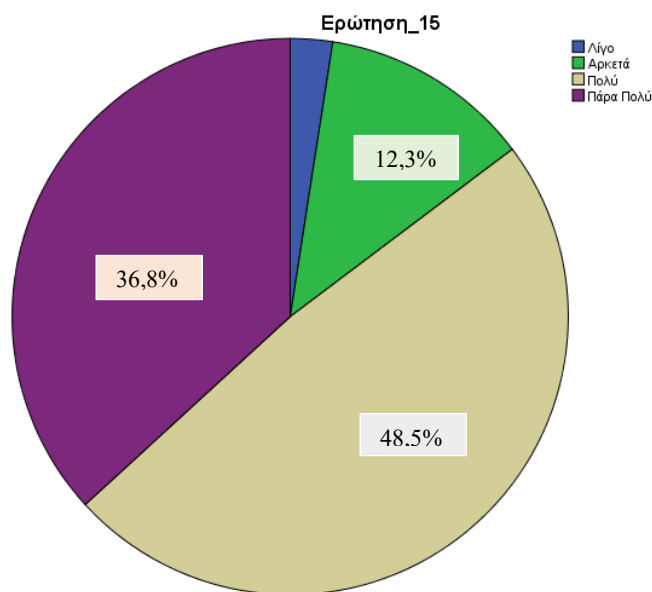
Σχήμα 18: Απαντήσεις ερώτησης 12 «Πόσο σημαντική θεωρείτε την επικοινωνιακή ικανότητα του καθηγητή για τη δημιουργία ενός θετικού υποστηρικτικού περιβάλλοντος;»

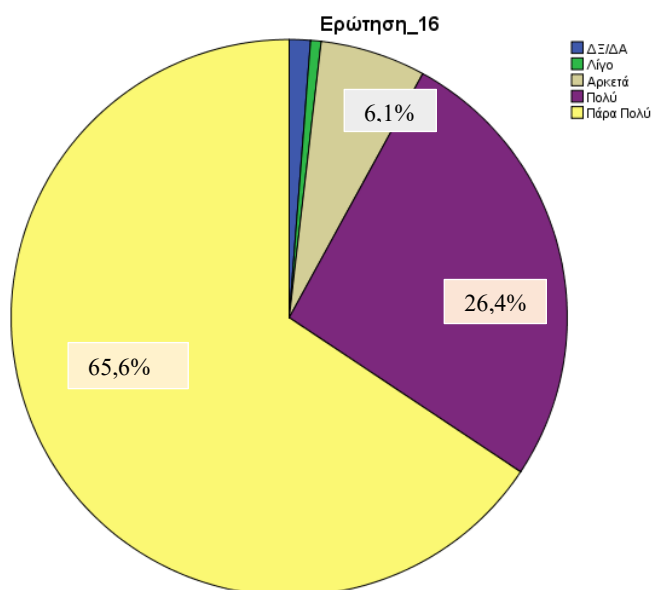
Σχήμα 19: Απαντήσεις ερώτησης 13 «Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής ο έλεγχος και η αξιολόγηση των καθηγητών;»

Σχήμα 20: Απαντήσεις ερώτησης 14 «Πόσο συμβάλλει στην ποιότητα της φυσικής αγωγής η διαμόρφωση του προγράμματος ανάλογα με τις επιθυμίες των παιδιών»

Σχήμα 21: Απαντήσεις ερώτησης 15 «Πόσο σημαντικό κριτήριο για την συνολική εικόνα ενός σχολείου αποτελεί η παροχή ποιοτικής φυσικής αγωγής;»

Σχήμα 22: Απαντήσεις ερώτησης 16 «Πόσο σημαντικός παράγοντας είναι για την αποτελεσματικότητα στη φυσική αγωγή η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών συμμετοχής των παιδιών σε ένα παιχνίδι ή αγώνα;»